

เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ :
กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14
สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ศุภกริช สัมมาทรัพย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ :
กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14
สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ศุภกริช สัมมาทรัพย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

ชื่อเรื่อง: เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจ
การนมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัด
คริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ผู้จัดทำ: ศุภกริช สัมมาทรัพย์

ชื่อปริญญา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คริสต์ศาสนศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ศาสนาจารย์ ผศ. ดร.สาธน์ญ บุณยเกียรติ

วันที่อนุมัติ: 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

สถาบัน: มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสนาจารย์ ผศ. ดร.สาธน์ญ บุณยเกียรติ)
3. _____ กรรมการ
(ศาสนาจารย์ ผศ. ดร.โพลเรียน เฟิร์ก)
4. _____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)

สงวนลิขสิทธิ์ © ศุภกริช สัมมาทรัพย์
มหาวิทยาลัยพายัพ 2565

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “เจตคติของแต่ละเจนเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย” สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ ที่ได้ เสียสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบ และชี้แนะแนวทางในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านในสาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์ วิทยาลัยพระ คริสต์ธรรมแมคกิลวารีที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดหลักสูตรการศึกษา ชี้แนะช่วยเหลือขั้นตอน และบริหารจัดการการค้นคว้าอิสระจนสำเร็จ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคริสตจักรภาคที่ 14 ที่เป็นส่วนสำคัญหลักในการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา ต่อในระดับปริญญาโท ผ่านทุนการศึกษา คำอธิษฐานและถ้อยคำหนุนใจ และขอขอบคุณสมาชิก คริสตจักรท้องถิ่น 20 ท่านที่สละเวลาเพื่อให้ข้อมูลโดยการตอบคำสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยครั้งนี้ทุกท่าน

ขอขอบคุณคณะกรรมการคริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่ที่ได้ให้ข้าพเจ้าลาเพื่อศึกษาต่อ ระดับปริญญาโท และได้อธิษฐานเผื่อตลอดจนถ้อยคำหนุนใจจนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว และภรรยาที่คอยให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วยรักและความห่วงใยเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนและพี่น้องหลายท่านที่คอยช่วยเหลือ ความห่วงใย หนุนใจ ให้ คำแนะนำ อธิษฐานเผื่อ จนกระทั่งประสบความสำเร็จด้วยดี ขอพระเจ้าอวยพระพรนานาประการแก่ ทุกท่านในทุกด้านของชีวิต

ศุภกริช สัมมาทรัพย์

ชื่อเรื่อง:	เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย
ผู้จัดทำ:	นายศุภกริช สัมมาทรัพย์
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คริสต์ศาสนศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธน์ญ บุณยเกียรติ
วันที่อนุมัติ:	1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565
สถาบัน:	มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
จำนวนหน้า:	73
คำสำคัญ:	เจตคติ เจเนอเรชัน พันธกิจการนมัสการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของสมาชิกแต่ละเจเนอเรชันของคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการและเพื่อหาแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 20 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตาจาก 5 คริสตจักรที่มีสมาชิกครบ 4 เจเนอเรชัน

การวิจัยพบว่า สมาชิกคริสตจักรที่อยู่ในกลุ่มเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชันเอ็กซ์มีเจตคติที่คล้ายคลึงกัน โดยส่วนมากจะมีแนวความคิดแบบอนุรักษ์นิยม คือไม่ยอมให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพันธกิจการนมัสการให้ต่างไปจากเดิม ส่วนกลุ่มเจเนอเรชันวายและเจเนอเรชันแซต ซึ่งเติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยี ทำให้มีการปรับตัว มีความรู้ความสามารถในใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ดีกว่า จึงอยากให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนมัสการให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

แนวทางหลักในการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้นั้น ประกอบไปด้วย การจัดให้มีการประชุมหรือวางแผนพันธกิจการนมัสการร่วมกันโดยมีสมาชิกจากทุกเจเนอเรชัน การจัดกลุ่มย่อยเพื่อเยี่ยมเยียน หนุนใจและอธิษฐานเผื่อร่วมกัน โดยภายในกลุ่มควรมีสมาชิกจากทุกเจเนอเรชันรวมอยู่ด้วยกัน การให้ทีมนมัสการหรือทีมนักดนตรีและคณะนักร้องของคริสตจักร มีสมาชิกจากทุกเจเนอเรชันรวมอยู่ด้วยกัน และการให้สมาชิกทุกคนและทุกวัยมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการพระเจ้าร่วมกัน

Title: Attitude of Different Generations Toward Worship Ministry: A Case Study of Local Churches Under the 14th District Church of Christ in Thailand

Author: Supphakrit Sammasap

Degree: Master of Arts in Christian Theology

Advisor: Rev. Satanun Boonyakiat (Ph.D.)

Approval Date: 1 February 2022

Institution: Payap University, Chiang Mai, Thailand

Number of Pages: 73

Keywords: Attitude, Generations, Worship Ministry

ABSTRACT

This research aims to study the attitude toward worship ministry of different generations in local churches belonging to the 14th district of the Church of Christ in Thailand and to find ways to enable church members from all generations to participate in worship ministry and to worship together. Samples are 20 members of local churches belonging to the 14th district of the Church of Christ in Thailand. They were selected by using quota sampling method from 5 churches that consist of all 4 generations.

It is found that church members belonging to Baby Boomers Generation and Generation X have similar attitudes. Most of them have conservative ideas. They prefer that the forms of worship ministry remain the same as in the past. For Generation Y and Generation Z, who grow up with technology and can better adapt to modern technology. They prefer that the forms of worship ministry should be adapted to suit the present day.

The main things that local churches can do to enable members of all generations to participate in worship ministry and to worship together are as follows: organize meetings to plan worship ministry by including members from all generations, organize small groups for visitation, encouragement and prayers by including members from all generations, organize worship teams, musicians and choirs by including members from all generations, and let members from all generations serve together in worship ministry.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตตคติ	5
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจเนอเรชั่น	10
2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจการนมัสการ	16
2.4 คริสตจักรภาคที่ 14.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3.5 อุปสรรคและข้อจำกัด.....	31
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	32

4.1	เจตคติของผู้ให้ข้อมูล.....	32
4.2	ข้อเสนอของแต่ละเจเนอเรชันต่อแนวทางการทำพันธกิจการน้อมสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการน้อมสการพระเจ้าร่วมกันได้.....	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		55
5.1	สรุปผลการวิจัย	55
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	58
5.3	ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม.....		62
ภาคผนวก.....		66
ภาคผนวก ก.....		67
ภาคผนวก ข.....		70
ประวัติผู้จัดทำ		73

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบรูปแบบการนมัสการของอิสยาห์และสภาคริสตจักรในประเทศไทย ...25

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 การแยกองค์ประกอบของเจตคติ	7
--	---

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

คริสตจักรคือชุมชนของผู้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ที่มาอยู่ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้าง บ่มเพาะ เลี้ยงดูชีวิตของผู้เชื่อให้มีการเจริญเติบโตในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยภายในคริสตจักร ประกอบด้วยผู้เชื่อที่มีหลากหลายวัย ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ และมีหลากหลายกลุ่มคณะ เช่น กลุ่มคณะเด็กวัย กลุ่มคณะอนุชน คณะสตรี คณะบุรุษ หรือคริสตจักรบางแห่งก็แบ่งเป็นกลุ่มคณะ มัคคายนก และกลุ่มคณะผู้ปกครอง โดยการทำพันธกิจของคริสตจักรนั้นมีหลากหลายรูปแบบด้วยกัน โดยขึ้นอยู่กับชุมชนของผู้เชื่อ วัฒนธรรมของชุมชนในคริสตจักร และเป้าหมายของคริสตจักร แต่การทำพันธกิจคริสตจักรในแต่ละคณะ ส่วนใหญ่มักแยกกันทำพันธกิจของตัวเอง คริสตจักรบางแห่งมีการ แยกการนมัสการระหว่างผู้ใหญ่ กับอนุชน การเรียนพระคัมภีร์ก็ได้มีการแบ่งแยกกันตามวัย เช่น ชั้นเรียนรวีเด็ก อนุชน วัยทำงาน และผู้สูงอายุ จนส่งผลให้มีช่องว่างระหว่างวัยได้

เนื่องด้วยในปัจจุบันนี้เองปัญหาของความแตกต่างระหว่างวัย ได้กลายเป็นปัญหาส่วนหนึ่งทั้งในสังคมไทย และสังคมโลก เนื่องจากคนในแต่ละเจนเนอเรชั่น มีแนวความคิดหรือทัศนคติที่แตกต่าง กัน หรือมีความสนใจที่ไม่เหมือนกันกับเจนเนอเรชั่นอื่น ไม่ว่าจะเป็นแนวทางในการทำงาน การติดต่อ ประสานงาน วิธีการเรียนรู้ รูปแบบการนมัสการพระเจ้าในคริสตจักร รวมไปถึงวิธีการทำพันธกิจของ คริสตจักร โดยโครงการสุขภาพคนไทย (2559) กล่าวถึงคุณลักษณะและนิสัยของแต่ละเจนเนอเรชั่นไว้ ดังนี้ กลุ่ม Generation Babyboomer เป็นกลุ่มคนที่เกิดมาในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มี ลักษณะนิสัยอุทิศให้กับการทำงานเป็นอย่างมาก ไม่เปลี่ยนงานบ่อย มีความขยัน อดทน ชอบทำงาน ประจำที่มีความมั่นคง มีความซื่อสัตย์ต่อหน่วยงานที่ทำ กลุ่ม Generation X เป็นกลุ่มที่ไม่ชอบความ เป็นทางการ มีชีวิตที่สมดุล มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ชอบทำงานประจำ อยากเป็นนายตัวเองมากกว่า การทำงานในองค์กรใหญ่ ชอบงานที่ท้าทายและได้ความรู้ใหม่ ๆ งานที่ใช้ทักษะหลากหลาย ชอบ ช่วยเหลือสังคมด้วยการเป็นอาสาสมัครมากกว่าการทำหน้าที่พลเมือง กลุ่ม Generation Y เป็นกลุ่ม ที่มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถทำหลายสิ่งได้ในเวลาเดียวกัน มีคุ้นเคยกับเทคโนโลยีเป็นอย่างดี มุ่งมั่นแต่ไม่ค่อยมีความอดทน ทำงานเป็นทีมเก่ง ชอบทำงานที่ได้ความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ กลุ่ม Generation Z เป็นรุ่นที่ต่อเนื่องจากเจนเนอเรชั่นวาย โดยเด็กรุ่นนี้เกิดและเติบโตมาพร้อมกับ เทคโนโลยี คุ้นเคยกับโทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ตตั้งแต่เด็ก ไม่รู้จักโลกที่ไม่มีอุปกรณ์เทคโนโลยี แต่ เกิดมาในช่วงเศรษฐกิจเริ่มถดถอย มีการก่อการร้าย มีการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพแวดล้อมที่แย่งลง มี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครัวเรือน และต้องเรียนมากขึ้น

เนื่องด้วยปัญหาความแตกต่างระหว่างวัยของแต่ละเจเนอเรชันนี้เอง จึงทำให้การทำพันธกิจของคริสตจักรมีแนวโน้มที่ออกมาตามความคิดของผู้นำและประชากรที่มีเจเนอเรชันหนุ่มมากในคริสตจักรทำให้กลุ่มสมาชิกเจเนอเรชันที่เป็นส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจของคริสตจักรน้อยลงหรืออาจจะไม่มีส่วนร่วมในการทำพันธกิจ ซึ่งการทำพันธกิจคริสตจักรควรมีการจัดให้สมาชิกคริสตจักรทุกคนและทุกเจเนอเรชันได้มีส่วนร่วมในการทำพันธกิจของคริสตจักรด้วยกัน เหมือนอย่างที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ พระธรรม เอเฟซัส 4:3-4 ได้กล่าวว่า “จงพยายามรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่มาจากพระวิญญาณนั้น โดยมีสันติภาพเป็นเครื่องผูกพัน มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนอย่างที่ท่านได้รับการทรงเรียกให้มาถึงความหวังเดียวในการทรงเรียกพวกท่านนั้น”

พันธกิจการนมัสการ ถือได้ว่าเป็นพันธกิจที่ทำให้ชุมชนและสมาชิกคริสตจักรได้สรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการนมัสการพระเจ้าผ่านทาง การประกอบศาสนพิธี การอธิษฐาน การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า การฟังพระวจนะ การถวาย ทั้งในวันอาทิตย์และวันอื่น ๆ โดยพระเยซูคริสต์ ได้ตรัสว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้านั้น แลละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น” โดยพระมหาบัญญัติข้อแรกชี้ให้เห็นว่า ผู้เชื่อเองต้องแสดงออกถึงความรักของตนที่มีต่อพระเจ้าในทุก ๆ ด้านของชีวิต ซึ่งสิ่งนี้คือหัวใจของการนมัสการพระเจ้าในคริสตศาสนา แต่ในปัจจุบันนี้พันธกิจการนมัสการของคริสตจักรส่วนใหญ่ ไม่ได้ตอบโจทย์ต่อผู้เชื่อในทุกเจเนอเรชัน ทำให้คริสตจักรจำเป็นต้องเพิ่มรอบการนมัสการโดยมีรูปแบบการนมัสการพระเจ้าที่แตกต่างกัน เพื่อให้ตอบโจทย์ของแต่ละเจเนอเรชัน ซึ่งผู้ทำวิจัยมองเห็นว่าเป็นการทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยของสมาชิกคริสตจักร โดยไม่ได้ช่วยให้สมาชิกมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์สำรวจเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ โดยคาดหวังว่าคริสตจักรหรือหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยนี้เพื่อหาแนวทางในการทำพันธกิจการนมัสการ โดยสามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ และเพื่อทำให้เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันหรือความเป็นเอกภาพภายในคริสตจักรหรือองค์กรได้ตามพระทัยของพระเจ้า

1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย

เป็นการศึกษาวิเคราะห์เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ ของคริสตจักรท้องถิ่นที่อยู่ในสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ

2. เพื่อเสนอแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยภาคสนามเพื่อศึกษาเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 จำนวน 20 คน โดยมาจาก 5 คริสตจักร คริสตจักรละ 4 คน แบ่งออกเป็นเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ 1 คน เจเนอเรชันเอ็กซ์ 1 คน เจเนอเรชันวาย 1 คน และเจเนอเรชันแซต 1 คน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

สิ่งที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นข้อมูลให้กับคริสตจักรในการหาแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 เจตคติ

ความรู้สึก ความคิด หรือความเชื่อ เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบการประมาณค่าว่า ชอบหรือไม่ชอบ โดยสามารถส่งผลกระทบต่อการตอบสนองของบุคคลในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ ภายในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ โดยที่เจตคตินี้ สามารถเรียนรู้หรือจัดการได้ด้วยการใช้ประสบการณ์ มาตีความจากสิ่งที่พูดหรือจากพฤติกรรม ซึ่งการวัดเจตคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการ จะแสดงออก เป็นความรู้สึกที่มีลักษณะอัตโนมัติ

1.6.2 พันธกิจการนมัสการ

คือพันธกิจที่ช่วยให้สมาชิกคริสตจักรมีโอกาสได้สรรเสริญพระเจ้าผ่านการนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ โดยประกอบด้วย การฟังพระวจนะหรือคำเทศนา การอธิษฐาน การประกอบศาสนพิธี การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และการถวาย

1.6.3 เจเนอเรชัน

กลุ่มคนที่ช่วงอายุใกล้เคียงกัน โดยแบ่งออกเป็น 4 เจเนอเรชันคือ

- 1) เจเนอเรชันบีหรือเบบี้บูมเมอร์ (Generation Baby Boomer) คือกลุ่มคนที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 โดยมีอายุระหว่าง 57-75 ปี

- 2) เจเนอเรชันเอ็กซ์ (Generation X) คือกลุ่มคนที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508 – 2522 โดยมีอายุระหว่าง 42-56 ปี
- 3) เจเนอเรชันวายหรือมิลเลนเนียล (Generation Y, Millennial) คือกลุ่มคนที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2523 – 2540 โดยมีอายุระหว่าง 24-41 ปี
- 4) เจเนอเรชันแซต (Generation Z) คือกลุ่มคนที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2541 – 2555 โดยมีอายุระหว่าง 9-23 ปี

1.6.4 คริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14

ชุมชนของผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่รวมตัวกันเพื่อทำพันธกิจของพระเจ้า ซึ่งประกอบด้วย 9 คริสตจักร 3 หมวดคริสเตียน คือ

คริสตจักรคานาอัน	ตั้งอยู่ที่ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
คริสตจักรไตรสภาวคาม	ตั้งอยู่ที่ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
คริสตจักรธารพระพร	ตั้งอยู่ที่ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
คริสตจักรธาราทิพย์	ตั้งอยู่ที่ อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่
คริสตจักรพัฒนาธรรม	ตั้งอยู่ที่ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
คริสตจักรเพชรไพฑูรย์	ตั้งอยู่ที่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
คริสตจักรสันติธรรม	ตั้งอยู่ที่ อ.สารภี จ.เชียงใหม่
คริสตจักรสายสัมพันธ์ช่วงเปา	ตั้งอยู่ที่ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
คริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่	ตั้งอยู่ที่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่
หมวดคริสเตียนธรรมเจริญ	ตั้งอยู่ที่ อ.ดอยหล่อ จ.เชียงใหม่
หมวดคริสเตียนสันติสุข	ตั้งอยู่ที่ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
หมวดคริสเตียนสายสัมพันธ์เชียงใหม่	ตั้งอยู่ที่ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

งานวิจัยเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ : กรณีศึกษา คริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ใช้การอ้างอิงจากพระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานเท่านั้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาเจตคติของแต่ละเจนเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนับสนุนการ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 2.1.1 ความหมายของเจตคติ
 - 2.1.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 2.1.3 การเกิดเจตคติ
- 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจนเนอเรชัน
 - 2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเจนเนอเรชัน
 - 2.2.2 การแบ่งเจนเนอเรชัน
- 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจการนับสนุนการ
 - 2.3.1 ความหมายของพันธกิจการนสนับสนุนการ
 - 2.3.2 องค์ประกอบพันธกิจการนสนับสนุนการ
- 2.4 คริสตจักรภาคที่ 14

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

2.1.1 ความหมายของเจตคติ

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 ได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” คือ “ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” โดยคำว่า เจตคติ (*Attitude*) เป็นคำศัพท์เทคนิคทางจิตวิทยาสังคม ซึ่งเป็นคำรากศัพท์จากภาษาละตินว่า *Aptus* หมายถึง ความพร้อมเพรียง หรือแนวโน้มที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (พรนภา เตียสุทธิกุล, พัฒนา พรหมณี, จานนท์ ศรีเกตุ, นาวิณ มีนะกรรม และสุรวุฒิ พงษ์วารินศาสตร์, 2561) และนอกจากนี้ การให้คำนิยามและการให้ความหมายของคำว่า “เจตคติ” มีนักวิชาการและนักจิตวิทยาให้คำนิยามไว้ ดังนี้

Thurstone (1928) ได้ให้แนวคิดของเจตคติไว้ว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ ฯลฯ ซึ่งมีความรู้สึกทั้งในทางบวกหรือในทางลบก็ได้

Allport (1935) ได้ให้แนวคิดของเจตคติไว้ว่า วิธีตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามสภาวะทางด้านจิตใจของบุคคล ซึ่งเป็นผลกระทบที่เคยได้รับมาตั้งแต่อดีต โดยเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับเจตคติตามแนวคิดของ เดวิดสัน (2549) ที่ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต ที่ส่งผลให้เกิดการแสดงพฤติกรรมหรือมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับ ไปในทางใดทางหนึ่ง โดยจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

Good (1973) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า หมายถึง ความโน้มเอียงหรือแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งของ สถานการณ์หรือค่านิยม โดยปกติจะแสดงออกพร้อมความรู้สึกและอารมณ์ เจตคติไม่อาจสังเกตได้โดยตรง แต่อ้างอิงได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก ทั้งที่เป็นพฤติกรรมทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

Kagan (1990) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นความคิดและความรู้สึก ในแง่บวกหรือแง่ลบที่ฝังอยู่ในจิตใจ ที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจและอารมณ์

ซูชีพ อ่อนโคกสูง (2518) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงหรือตอบสนองความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งของ คน ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบ

กนกรัตน์ สุขะตุงคะ (2013) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติไม่ได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ ที่ได้รับ หรือลอกเลียนแบบพฤติกรรมจากบุคคลต่าง ๆ โดยได้แสดงออกทางวาจาหรือพฤติกรรม ทั้งในแง่บวกหรือแง่ลบ

นพมาศ ธีรเวคิน (2538) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความเชื่อที่ยั่งยืนของบุคคลที่ได้มาเกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเป็นการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อเดียวกัน และพัฒนาความเชื่อให้ยั่งยืนและเป็นระบบ

วิไลลักษณ์ พินิจบุญภากร (2546) ได้กล่าวว่า เจตคติหมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่เกิดจากการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมตามความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นทั้งในทางบวกและทางลบ

เดวิดสัน คทวนิช (2546) ได้อธิบายความหมายของเจตคติ หมายถึง ความคิดความเข้าใจ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในเชิงบวก หรือเชิงลบ ที่มีต่อบุคคล กลุ่มบุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง ความคิด ความรู้สึก และความเชื่อ ที่อยู่ในจิตใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เคยได้รับมา จากได้ยิน การเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต และทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นทั้งในแง่บวกหรือแง่ลบก็ได้

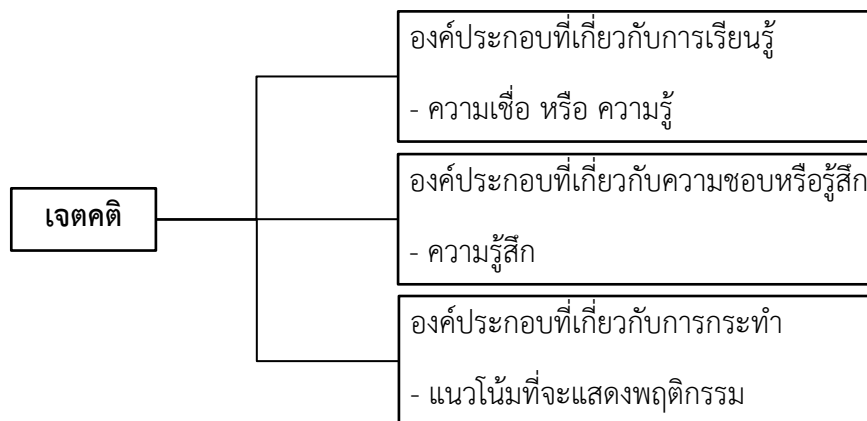
2.1.2 องค์ประกอบของเจตคติ

คือ การที่บุคคลหนึ่งมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ว่าจะ เป็นความคิด บุคคล และสิ่งของ (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2553; Sears, Peplau and Taylor, 1991) กล่าวว่า เจตคติจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ การเรียนรู้ (cognitive) ความรู้สึก (affective) และการกระทำ (behaviour)

1) องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ (Cognitive component) คือองค์ประกอบทางด้านความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์ อาจรวมไปถึงความเชื่อในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นด้านบวกหรือลบก็ได้ โดยองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนรู้นี้ได้มีความสำคัญต่อทั้งในกรณีของการมีเจตคติ และการเปลี่ยนเจตคติ เพราะผู้ที่ไม่มีความรู้นั้น ย่อมจะถูกเปลี่ยนความคิดได้ง่ายกว่าผู้ที่มีความรู้ และความรู้ของแต่ละบุคคลมี ก็เป็นฐานของความเชื่อของคนนั้นว่า ข้อมูลที่มีหรือที่ได้รับนั้น “จริง” หรือ “เท็จ” อย่างไร หรือเชื่อว่าสิ่งนั้น “มีประโยชน์” หรือ “มีโทษ” อย่างไร

2) องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความชอบหรือความรู้สึกและอารมณ์ (Affective component) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของเจตคติ คือ ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นการวัดค่าความรู้สึกหรืออารมณ์ทั้งแง่บวก และแง่ลบ ชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นเองโดยทันทีเมื่อบุคคลได้มีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว โดยองค์ประกอบนี้จะสอดคล้องกับอีกสององค์ประกอบด้วย เช่น บุคคลที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ก็ย่อมมีความความรู้สึกชอบหรือรักต่อสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน และอาจจะมีความโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการกระทำ (Behavioral component) ก็คือเมื่อบุคคลได้เรียนรู้ และมีความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว ก็จะมีพฤติกรรม หรือการกระทำต่อสิ่งนั้น รวมทั้งมีความโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาเป็นการกระทำทั้งในแง่บวกหรือแง่ลบต่อสิ่งนั้น

ภาพที่ 1 การแยกองค์ประกอบของเจตคติ

2.1.3 การเกิดเจตคติ

ธีระพร อุวรรณโณ (2554 อ้างใน ธีระพร อุวรรณโณ, 2561) ให้ความเห็นไว้ว่า การเกิดเจตคติสามารถเกิดจากการเรียนรู้ในระดับขั้นพื้นฐานอยู่ 3 ประเภทและที่เกิดจากความเชื่อ คือ

1) เจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้เงื่อนไขดั้งเดิม (Classical conditioning) ซึ่งการเรียนรู้ในประเภทนี้เกิดได้จากการเชื่อมโยงเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์เข้าด้วยกัน เช่น วิธีการทดลองแบบดั้งเดิมของพาฟลอฟ (Pavlov, 1927 อ้างใน ธีระพร อุวรรณโณ, 2561) ได้ทดลองการใช้วิธีสั่นกระดิ่งแล้วฉีดผงเนื้อเข้าไปในกระพุ้งแก้มของสุนัข แล้วทำซ้ำหลาย ๆ รอบ จนกระทั่งเมื่อสั่นกระดิ่งเพียงอย่างเดียวก็สามารถทำให้สุนัขหลั่งน้ำลายออกมา ซึ่งเป็นการตอบสนองอย่างอัตโนมัติได้ ในการเชื่อมโยงลักษณะนี้สามารถเกิดขึ้นได้กับสิ่งที่เป็นเชิงลบหรือเชิงบวกสำหรับมนุษย์ได้ เช่น บุคคลหนึ่งที่กำลังปิดหน้าต่าง เพราะฝนที่กำลังจะตก โดยในขณะนั้นมีฟ้าผ่าและมีเสียงฟ้าร้องเสียงดัง ส่งผลให้ฝูงนกพิราบที่กำลังเกาะอยู่บริเวณหน้าต่าง ได้กระพือปีกบินหนีออกไป เพราะนกพิราบรับรู้ถึงฟ้าผ่าและตกใจจากเสียงของฟ้าร้อง โดยเหตุการณ์นี้ได้ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นกลัวเสียงนกกระพือปีกตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ความกลัวนี้เองก็ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นมีเจตคติเชิงลบต่อเสียงของนกที่กระพือปีก แต่ในทางกลับกัน ผู้ที่เป็นนักธุรกิจที่กำลังเจรจาธุรกิจอาหารมีค่าอันแสนพิเศษ ได้ส่งผลให้คู่เจรจาธุรกิจมีความรู้สึกที่ดีต่ออาหารที่กิน ไปสู่ประเด็นการเจรจาธุรกิจ จนทำให้การเจรจาธุรกิจนั้นประสบผลสำเร็จ

2) เจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้เงื่อนไขการกระทำ (Operant conditioning) การเรียนรู้ประเภทนี้เกิดขึ้นได้ จากการที่บุคคลได้แสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง แล้วมีผลในทางเชิงบวกหรือเชิงลบเกิดขึ้นตามมาตามหลัง ถ้าเป็นผลในทางเชิงบวกก็จะทำให้บุคคลผู้นั้นมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต หรือเมื่ออยู่ภายในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในทางตรงข้ามถ้าเป็นผลในทางเชิงลบก็จะทำให้บุคคลผู้นั้นมีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต หรือเมื่ออยู่ภายในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยตัวอย่างพฤติกรรมในทางเชิงบวก เช่น ครูถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบ เมื่อนักเรียนตอบเสร็จ ครูก็ชื่นชมนักเรียนว่า “เยี่ยมมาก” ก็จะทำให้นักเรียนมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามของครูอีกในอนาคตและมีเจตคติในทางเชิงบวกต่อการถามคำถามของครู

3) เจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้จากการสังเกต (Observational learning) ซึ่งการเรียนรู้ประเภทนี้เกิดขึ้นได้จากการที่บุคคลหนึ่งได้เห็นบุคคลอื่นแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา แล้วส่งผลให้บุคคลผู้นั้นสามารถที่จะแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมนั้นได้ ถ้าหากพฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่ทำได้ไม่ยากและผู้กระทำได้รับผลในเชิงบวกตามมา ก็จะทำให้ผู้ที่ได้พบเห็นมีแนวโน้มที่จะทำตามได้มาก เช่น ถ้าหากนักเรียนคนหนึ่งเห็นนักเรียนคนอื่นตอบคำถามครูได้ แล้วครูชื่นชมว่า “เยี่ยมมาก” ก็จะทำให้นักเรียนที่เห็นนักเรียนคนอื่นตอบคำถามของครู มีเจตคติไปในทางเชิงบวกต่อการตอบคำถามของครูและมีแนวโน้มที่จะขอตอบคำถามของครูด้วยในอนาคต

4) เจตคติที่เกิดจากความเชื่อ โดยความเชื่อหมายถึง การเชื่อมโยงโดยอัตนัยระหว่าง เป้าประสงค์ของความเชื่อกับลักษณะบางสิ่งบางอย่าง (ธีระพร อุวรรณโณ, 2546, 2554 อ้างใน ธีระพร อุวรรณโณ, 2561) ซึ่งเป้าประสงค์ของความเชื่อมีความหมายเหมือนกับเป้าประสงค์ของเจตคติ เช่น บุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ โดยลักษณะของเป้าประสงค์ หมายถึงลักษณะในทางกายภาพ คุณสมบัติ ลักษณะในตัวของเป้าประสงค์นั้น ๆ ถ้าหากว่าความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าประสงค์หนึ่ง ๆ เชื่อมโยงกับลักษณะที่มีความหมายในทางเชิงบวกสำหรับบุคคล จะทำให้บุคคลผู้นั้นมีเจตคติไปในทางเชิงบวกต่อเป้าประสงค์นั้น เช่น ความเชื่อที่บุคคลที่มีต่อหนังสือพิมพ์หนึ่งว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสารได้อย่างเป็นกลาง ให้ความรู้ที่ถูกต้องและมีความแม่นยำ ทำให้บุคคลผู้นั้นมีเจตคติไปในทางเชิงบวกต่อหนังสือพิมพ์นั้น ส่วนเป้าประสงค์ที่เชื่อมโยงกับลักษณะที่มีความหมายไปในทางเชิงลบสำหรับบุคคลนั้น ก็ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นมีเจตคติไปในทางเชิงลบต่อเป้าประสงค์นั้น Fishbein and Ajzen (1975) ได้ทำการแบ่งความเชื่อออกเป็น 3 ประเภท คือ

(4.1) ความเชื่อที่เกิดจากการสังเกต (Descriptive belief) หมายถึง ความเชื่อที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหนึ่งได้สังเกตต่อบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง เช่น นักเรียนคนหนึ่งได้สังเกตเห็นเพื่อน ๆ ตอบคำถามของครู แล้วได้รับคำกล่าวชื่นชมจากครู จึงทำให้นักเรียนคนนั้นมีเจตคติไปในทางเชิงบวกที่มีต่อการตอบคำถามของครู เจตคติที่เกิดจากการสังเกตนี้มีความคล้ายคลึงกับเจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้โดยการสังเกต แต่ต่างกันที่ไปที่มาของทางทฤษฎี

(4.2) ความเชื่อที่เกิดจากการรับข้อมูลข่าวสาร (Informational belief) หมายถึง ความเชื่อที่เกิดจากการที่บุคคลหนึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารแล้วทำให้บุคคลนั้นเชื่อตาม เช่น นักเรียนคนหนึ่งได้ทราบข่าวจากสื่อว่านักเรียนคนอื่นเก็บกระเป๋าสเงินของผู้สูงอายุได้ แล้วนำกระเป๋าสเงินนั้นไปให้ตำรวจเพื่อตามหาเจ้าของต่อไป จนเจ้าของกระเป๋าสเงินได้รับกระเป๋าสเงินคืน และทำให้นักเรียนผู้นั้นได้รับการชื่นชมจากสังคมในการทำความดีดังกล่าว ทำให้นักเรียนที่ได้ทราบข่าวมีเจตคติไปในทางเชิงบวกที่มีต่อการเก็บของผู้อื่นแล้วไปส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

(4.3) ความเชื่อที่เกิดจากการอนุมาน (Inferential belief) หมายถึง ความเชื่อที่เกิดจากการที่บุคคลหนึ่งอนุมานจากความเชื่อใน 2 ประเภทแรกตั้งแต่ 2 ความเชื่อขึ้นไป ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนหนึ่งได้ทราบข่าวเรื่องนักเรียนคนอื่นเก็บกระเป๋าสเงินของผู้สูงอายุได้ และนำกระเป๋าสเงินไปส่งคืนให้กับเจ้าของกระเป๋าสเงิน จนได้รับการยกย่องและชื่นชมจากทางโรงเรียนด้วย ก็ทำให้นักเรียนผู้นั้นอนุมานได้ว่าการเก็บกระเป๋าสเงินของผู้อื่นได้ แล้วนำไปคืนให้กับเจ้าของ จะทำให้ได้รับการยกย่องและชื่นชมจากผู้รอบด้าน ส่งผลให้นักเรียนคนนี้มีเจตคติไปในทางเชิงบวกที่มีต่อการเก็บของผู้อื่นไปส่งคืนให้กับเจ้าของด้วย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจเนอเรชั่น

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเจเนอเรชั่น

เจเนอเรชั่น (Generation) หมายถึง กลุ่มผู้คนที่มียุ่อยู่ในรุ่นใกล้เคียงกัน เคยผ่านประสบการณ์ หรือเผชิญสภาพแวดล้อมที่คล้าย ๆ กันในช่วงเวลาเดียวกัน และจากประสบการณ์ดังกล่าวนี้ได้อ่ล่ลอมทำให้มีความเป็นตัวตน มีทัศนคติและพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกันในช่วงกลุ่มคนที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกันนั้น ๆ (The American Heritage Dictionary, 1992 อ้างใน เดชา เดชะวัฒนไพศาล, 2552) และนอกจากนี้ ได้มีนักวิชาการได้ให้แนวคิด คำนิยาม และการให้ความหมายของคำว่า เจเนอเรชั่นไว้ดังนี้

Mannheim (1952) ได้ให้แนวคิดของเจเนอเรชั่นไว้ว่า การนำกลุ่มคนมาแบ่งย่อยลง โดยการดูจากปีเกิดรวมถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของชีวิต โดยคนที่อยู่ในเจเนอเรชั่นเดียวกันจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่น ความเชื่อ ค่านิยม อุปนิสัย เป็นต้น ซึ่งในแต่ละเจเนอเรชั่นก็จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป

Glass (2007) ได้ให้แนวคิดของเจเนอเรชั่นไว้ว่า เจเนอเรชั่น คือ บุคคลที่มีประสบการณ์จากเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันในสังคมหนึ่ง ๆ โดยประสบการณ์ดังกล่าวอาจก่อให้เกิดเอกลักษณ์ในทัศนคติและพฤติกรรมร่วมกันในกลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกัน

Schoch (2012) ได้ให้แนวคิดของเจเนอเรชั่นไว้ว่า ในแต่ละเจเนอเรชั่นที่มีความแตกต่างกันจะมีประสบการณ์ วิธีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ลักษณะการทำงานรวมถึงแรงจูงใจที่แตกต่างกัน

ทัศนี ศรีภิตติศักดิ์ (2554) ได้ให้แนวคิดของเจเนอเรชั่นไว้ว่า เป็นกลุ่มบุคคลที่เกิดในรุ่นที่ใกล้เคียงกัน ได้รับการเติบโตและมีประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมในสังคมที่คล้ายคลึงกัน จนทำให้มีแนวคิด ทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกัน

ดังนั้นแล้วจากแนวคิดที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า เจเนอเรชั่น คือ กลุ่มบุคคลที่เกิดหรือมีอายุใกล้เคียงกัน ได้เติบโตและมีประสบการณ์ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในสังคมเดียวกัน ทำให้ในเจเนอเรชั่นเดียวกันมีเจตคติ ความเชื่อ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน

2.2.2 การแบ่งเจเนอเรชั่น

นักวิจัยชาวตะวันตก ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เป็นผู้ริเริ่มในการนำแนวคิดเรื่องเจเนอเรชั่นได้แบ่งกลุ่มตามเกณฑ์ช่วงอายุ (SHRM, 2004 อ้างใน เดชา เดชะวัฒนไพศาล, 2552) โดยการแบ่งกลุ่มทำให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่าง เจตคติ ความเชื่อ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต โดยที่ในแต่ละเจเนอเรชั่นจะมีรูปแบบในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป จึงเป็นทฤษฎีที่จะใช้อธิบายความแตกต่างของกลุ่มคนรุ่นต่างๆ โดยสามารถแบ่งเจเนอเรชั่นตามช่วงปีเกิดประกอบด้วย 4 กลุ่ม ดังนี้

1) เจเนอเรชันบีหรือเบบี้บูมเมอร์ (Generation Baby Boomer) คือ กลุ่มประชากรที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2489-2507 โดยมีอายุระหว่าง 57-75 ปี เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงที่จำนวนประชากรในโลกมีอัตราการเกิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นยุคของอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสินค้าประเภทกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์เพิ่มขึ้นมากมาย รวมไปถึงการพัฒนาสังคมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การทำถนน การผลิตไฟฟ้า และน้ำประปา เป็นต้น ส่วนในด้านการเมือง ถือเป็นยุคของสงครามเย็น โดยสิ่งที่ได้รับอิทธิพลจากสงครามเย็นคือการ โฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งอาจจะรุนแรงถึงระดับที่เรียกว่า การล้างสมอง ของคนทั่วทั้งประเทศ ดังนั้นแล้วจึงทำให้คนที่เกิดในยุคนี้มีความคิด ลักษณะนิสัย ที่คล้ายคลึงกันมาก โดยคนกลุ่มนี้มักจะถูกเรียกว่าเป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยม (นิเวศน์ เหมวชิรวรากร, 2563)

2) เจเนอเรชันเอ็กซ์ (Generation X) เป็นกลุ่มประชากรที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508 – 2522 โดยมีอายุระหว่าง 41-56 ปี โดยจุดเด่นของกลุ่มประชากรในกลุ่มนี้คือ มีนิสัยที่ชอบความท้าทาย ชอบชีวิตอิสระ ชอบทำอะไรใหม่ ๆ ไม่ซ้ำซาก และเริ่มให้ความสนใจเรื่องเทคโนโลยีมากขึ้น สามารถปรับตัวที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี โดยประชากรกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลมาจากรอยต่อระหว่างการเปลี่ยนแปลงในการใช้เทคโนโลยีในยุคสมัยใหม่อย่างมาก เช่น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจากระบบแอนะล็อก (Analog) ไปสู่เทคโนโลยีระบบดิจิทัล (Digital) ส่งผลให้ประชากรกลุ่มนี้มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี แต่การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ คนในกลุ่มเจเนอเรชันเอ็กซ์ จะไม่ชอบการรอคอย แต่จะวิ่งเข้าหาโอกาสด้วยตัวเอง เพราะคนในกลุ่มนี้มีความมั่นใจในตนเองว่าเขาสามารถทำทุกอย่างได้ดีกว่าคนรุ่นพ่อแม่ของตัวเอง จึงทำให้คนกลุ่มนี้กลายเป็นกลุ่มสังคมที่เริ่มต้นในการออกจากงานประจำไปสู่การทำธุรกิจส่วนตัวมากขึ้น ทั้งธุรกิจขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ส่งผลให้การบริการธุรกิจทางการเงินมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น โดยมีการจ่ายเงินผ่านทางบัตรเครดิตมากขึ้น ซึ่งบัตรเครดิตถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นของคนยุคนี้อย่างมาก (ศศิมา ตุ่มนิลกาล, 2560)

3) เจเนอเรชันวายหรือมิลเลนเนียล (Generation Y, Millennial) คือกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยเป็นกลุ่มประชากรที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2523 – 2540 โดยมีอายุระหว่าง 24-41 ปี โดยคนกลุ่มเจเนอเรชันวาย เป็นกลุ่มของคนรุ่นใหม่ที่เป็นลูกของพ่อแม่ที่อยู่ในกลุ่มเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ ซึ่งคนในกลุ่มนี้ได้รับการดูแลเลี้ยงมาเป็นอย่างดี เพราะคนรุ่นพ่อแม่และแม่จะถูกปลูกฝังให้ทำงานหนัก มีความอดทนจนกระทั่งประสบผลสำเร็จในอาชีพการงาน จึงทำให้คนในเจเนอเรชันวาย ได้รับในสิ่งที่พ่อแม่ไม่เคยได้ เช่น โอกาสในการศึกษาที่สูงขึ้น ทำให้คนในกลุ่มนี้มีความมั่นใจในตัวเอง มีความคิดเป็นของตัวเองมากกว่าเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์และเอ็กซ์ คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความรู้รอบด้านและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างมาก เป็นกลุ่มวัตถุนิยม เป็นกลุ่มที่ยอมรับฟังในความคิดเห็น

ต่างของผู้อื่นได้มากกว่าคนในรุ่นก่อน ๆ (Mongkolsiri, 2005; Zemke, Raines, & Filipczak, 2000 อ้างใน พัชสิริ ชมภูคำ และ ญัฐธิดา จักรภีร์ศิริสุข, 2563)

4) เจเนอเรชันแซต (Generation Z) คือกลุ่มประชากรที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2541 – 2555 โดยมีอายุระหว่าง 9-23 ปี คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยที่สุด เพราะเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงวัยเรียน บางคนอาจจะกำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น โดยคนในเจเนอเรชันแซตเป็นกลุ่มคนที่เกิดมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา และเชื่อมต่อได้ทั่วโลก โดยการสื่อสารของคนกลุ่มนี้จะติดต่อสื่อสารกันผ่านโทรศัพท์มือถือเป็นส่วนใหญ่ และการเรียนรู้ของคนกลุ่มนี้ก็ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ผ่านหนังสือหรือในห้องเรียนเสมอไป แต่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เป็นสิ่งที่สนใจเป็นพิเศษ (Cross-Bystrom, 2010; Hatthasak, 2006; Renfro, 2012 อ้างใน พัชสิริ ชมภูคำ และ ญัฐธิดา จักรภีร์ศิริสุข, 2563)

2.2.3 พันธกิจระหว่างวัย

เนื่องด้วยในช่วงหลาย 10 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะทางฝั่งตะวันตก ที่เมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องแยกจากครอบครัวเดิมสู่ครอบครัวใหม่ มีการย้ายถิ่นฐานกันมากขึ้น คนหนุ่มสาวเดินทางจากต่างจังหวัดเข้าสู่เมืองหลวงเพื่อหน้าที่การงาน และการศึกษาของลูก โดยคริสตจักรคือสถานที่เดียวที่สามารถมีการรวมกลุ่มของครอบครัว คนโสด คู่สามีภรรยา เด็กวัยรุ่น ผู้สูงอายุได้ แต่กระแสสังคมในการแบ่งแยกอายุก็ได้เข้ามาอยู่ในคริสตจักรด้วย ทำให้คริสตจักรมีแนวโน้มแบ่งแยกสมาชิกตามวัยต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ในการนมัสการของคริสตจักร หรือการสามัคคีธรรม เช่นการแยกตามกลุ่มวัย กลุ่มอนุชน กลุ่มวัยทำงาน บุรุษ สตรี ผู้สูงอายุ ด้วยเหตุนี้ทำให้เด็กไม่ได้อยู่ร่วมกับวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ในบริบททางศาสนา (Allen, 2009) จึงทำให้เกิดพันธกิจระหว่างวัยขึ้น

พันธกิจระหว่างวัย (Intergenerational Ministry) หมายถึง พันธกิจที่มุ่งเน้นในการเชื่อมโยงคนหลาย ๆ เจเนอเรชันในการความสัมพันธ์ทางความเชื่อ โดยผ่านการนมัสการพระเจ้าในคริสตจักร การสร้างสาวก และการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง (Embree, 2019) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการ และศิษยาภิบาล ได้ให้ความหมาย แนวคิด การนิยามของคำว่าพันธกิจระหว่างวัยไว้ดังนี้

Cho (2011) ให้ความหมายของการนมัสการระหว่างวัยไว้ว่า การให้คนทุกเพศ ทุกวัยสามารถนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ และยังสามารถครอบคลุมไปถึงความหลากหลายของกลุ่มคนในที่ชุมชนของผู้เชื่อ

Vanderwell (2008) ได้ให้ความหมายของพันธกิจการนมัสการระหว่างวัยว่า เป็นการนมัสการที่คนทุกวัยเข้าใจว่ามีความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่ละเจเนอเรชันมีความสำคัญเหมือนกันต่อพастร์พระเจ้าและในที่ประชุมการนมัสการ ทุกคนล้วนเป็นคริสตจักรในปัจจุบัน

James (1988) ให้นิยามของพันธกิจระหว่างวัยไว้ว่า กลุ่มเจเนอเรชันตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปของคริสตจักรได้ เรียนรู้ เติบโต ดำเนินชีวิตในความเชื่อร่วมกัน ผ่านประสบการณ์ร่วมกัน การเรียนรู้ที่ขนานกัน การมีส่วนร่วมในโอกาสพิเศษร่วมกัน และมีการแบ่งปันโต้ตอบปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน

Harkness (2000) ได้ให้นิยามของพันธกิจระหว่างวัยว่า กลยุทธ์ระหว่างวัยโดยเจตนาคือ ส่วนหนึ่งของกระบวนการการเติบโตของผู้เชื่อ ที่ส่งเสริมให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในวัยต่าง ๆ และส่งเสริมความรู้สึกและความเท่าเทียมกันในแต่ละเจเนอเรชันที่เข้าร่วม

ดังนั้นแล้วการนิยามความหมายที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า พันธกิจระหว่างวัย เป็นพันธกิจการนมัสการที่นำเอาคนทุกเจเนอเรชันที่อยู่ในคริสตจักร มานมัสการ เรียนรู้ แบ่งปัน ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัยร่วมกัน

2.2.3.1 ความสำคัญของพันธกิจการนมัสการระหว่างวัย

การเกิดระบบนมัสการระหว่างวัยได้นั้น คนทุกเจเนอเรชันต้องอยู่ด้วยกัน พวกเขาต้องรู้จักกัน และพวกเขาต้องมีประสบการณ์ชีวิตในพระกายของพระคริสต์ด้วยกัน (Allen & Ross, 2012) ก่อนที่พระเยซูจะถูกจับพระองค์ได้อธิษฐานต่อพระบิดาว่าขอให้ผู้เชื่อเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (ยอห์น 17:21) ซึ่งการที่คนในแต่ละเจเนอเรชันนมัสการพระเจ้าด้วยกันได้ เป็นการสะท้อนถึงจิตวิญญาณที่เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างตั้งใจ (Lamm, 2014)

นอกจากนี้จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ได้บันทึกถึงความสำคัญและความจำเป็นที่แต่ละเจเนอเรชันควรอยู่ร่วมกันในเวลานมัสการหรือทำกิจกรรมในที่ชุมนุมดังต่อไปนี้

พันธสัญญาเดิม

เฉลยธรรมบัญญัติ 29:10-12 “ในวันนี้ท่านทั้งหลายทุกคนยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน คือบรรดาหัวหน้าเผ่า พวกผู้ใหญ่ของท่าน เจ้าหน้าที่ของท่าน และบรรดาผู้ชายของอิสราเอล เด็กๆ ของท่าน ภรรยาของท่าน และคนต่างด้าวที่อยู่ในค่ายของท่าน ทั้งคนที่ตัดฟันให้ท่าน และคนที่ตักน้ำให้ท่าน เพื่อท่านจะได้เข้ามาในพันธสัญญาแห่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน คือในคำปฏิญาณของพระองค์ ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงทำกับท่านในวันนี้”

เฉลยธรรมบัญญัติ 31:12-13 “จงเรียกประชาชนให้มาประชุมกันทั้งชาย หญิง และเด็ก ทั้งคนต่างด้าวในเมืองของท่าน เพื่อให้เขาได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และระวังที่จะทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของธรรมบัญญัตินี้ และเพื่อบุตรหลานทั้งหลายของเขาผู้ยังไม่ทราบจะได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเขา トラบเท่าที่ท่านมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินซึ่งกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองนั้น”

โยชูวา 8:34-35 “หลังจากนั้นท่านจึงอ่านถ้อยคำในธรรมบัญญัติเป็นคำอวยพรและคำแช่งสาป ตามที่มีจารึกไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติทุกประการ ไม่มีคำซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้สักคำเดียวที่โยชูวาไม่ได้อ่านต่อหน้าชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด รวมทั้งผู้หญิงกับเด็กๆ และคนต่างด้าวที่อยู่ในหมู่พวกเขา”

สดุดี 78:1-8 “ประชากรของข้าเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังคำสอนของข้า จงเอียงหูฟังถ้อยคำจากปากข้า ข้าจะอ้าปากกล่าวคำอุปมา ข้าจะกล่าวคำปริศนาของโบราณกาล ถึงสิ่งที่เราได้ยินได้ทราบ ที่บรรพบุรุษของเราได้บอกเรา เราจะไม่ซ่อนไว้จากลูกหลานของพวกเขา แต่จะบอกแก่คนรุ่นหลัง ถึงพระราชกิจอันนำสรรเสริญของพระยาห์เวห์ และฤทธานุภาพของพระองค์ และการอัศจรรย์ต่างๆ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ เพราะพระองค์ทรงสถาปนาพระโอวาทไว้ในยาโคบ และทรงตั้งธรรมบัญญัติไว้ในอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาแก่บรรพบุรุษของเรา ว่าให้แจ้งเรื่องราวเหล่านั้นแก่ลูกหลานของพวกเขา เพื่อคนรุ่นหลัง คือลูกหลานที่จะเกิดมา จะทราบเรื่อง และจะลุกขึ้นบอกลูกหลานของพวกเขาต่อไปอีก เพื่อพวกเขาจะตั้งความหวังไว้ในพระเจ้า และไม่ลืมพระราชกิจของพระเจ้า แต่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะมีได้เหมือนบรรพบุรุษ ซึ่งเป็นชาติพันธุ์ที่ดื้อดึงและมักกบฏชาติพันธุ์ที่จิตใจไม่มั่นคง ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของเขาไม่เชื่อตรงต่อพระเจ้า”

สดุดี 145:4,11-12 “คนรุ่นหนึ่งจะยกย่องพระราชกิจของพระองค์ ให้คนอีกรุ่นหนึ่งฟัง และจะประกาศกิจการอันทรงอานุภาพของพระองค์ ... เขาทั้งหลายจะกล่าวถึงพระสิริแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ และเล่าถึงกิจการอันทรงอานุภาพของพระองค์ เพื่อให้บรรดาบุตรของมนุษย์ทราบถึงกิจการอันทรงอานุภาพ และศักดิ์ศรีอันยิ่งใหญ่แห่งราชอาณาจักรของพระองค์”

พันธสัญญาใหม่

โรม 12:4-5 “เพราะว่าในร่างกายเดียวกันนั้น เรามีอวัยวะหลายอย่าง และอวัยวะนั้น ๆ มีหน้าที่ต่างกันอย่างไร เราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายเดียวในพระคริสต์”

1ทิโมธี 5:1-2 “อย่าต่อว่าผู้ชายอาวุโส แต่จงขอร้องเขาเป็นเหมือนบิดา จงถือว่าพวกเขาหนุ่มเป็นเหมือนพี่หรือน้อง และบรรดาผู้หญิงอาวุโสเป็นเหมือนมารดา ส่วนพวกหญิงสาวก็เป็นเหมือนพี่สาวน้องสาว ด้วยความบริสุทธิ์ใจที่สุด”

2.2.3.2 แนวทางทำพันธกิจการมัสการที่มีหลากหลายวัย

Manner (2021) ได้ให้แนวทางในการทำพันธกิจการมัสการที่มีหลากหลายวัยไว้ 6 ข้อ คือ

1) นำรุ่นต่าง ๆ มาอธิษฐานเผื่อและอยู่ร่วมกัน การอธิษฐานเผื่อกันและกันไม่ใช่แค่การอธิษฐานให้คนรุ่นอื่นเปลี่ยนใจ การอธิษฐานเผื่อกันและกันต้องมีการสื่อสารที่ครอบคลุม ทั้งความอ่อนแอ ความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ ความแตกแยก และความเสียสละ

2) ชักชวนให้พวกเขาอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน พระคัมภีร์ต้องเป็นรากฐานของการนมัสการระหว่างวัย ไม่มีอะไรทำให้หัวใจของปู่ย่าตายายชื่นชมยินดีได้มากไปกว่าการได้ยินว่าหลานชายของเขาอ่านพระวจนะของพระเจ้า

3) นำพวกเขาเข้ามามีพันธกิจด้วยกัน พันธกิจที่ทำร่วมกันต้องการ ความเสียสละ ความอ่อนน้อมถ่อมตน การลงทุนเวลาและความไว้วางใจ การรับใช้ผู้อื่นร่วมกันจะส่งเสริมและสร้างความสามัคคีที่บางครั้งคนตรีของเราทำไม่ได้

4) นำพวกเขามาเล่นด้วยกัน ความสัมพันธ์เหล่านั้นเป็นแบบอย่างของคริสตจักรในกิจการบทที่ 2 ในเรื่องการใช้เวลาร่วมกัน มีทุกอย่างที่เหมือนกัน กินขนมปังในบ้านของพวกเขา และการรับประทานอาหารร่วมกันด้วยใจยินดีและจริงใจมักเป็นความสัมพันธ์ที่ต่างไปจากรุ่นของเรา

5) นำพวกเขาไปที่โต๊ะอาหารด้วยกัน พยายามสร้างความสามัคคีที่มีอยู่แล้วที่โต๊ะอาหารร่วมกัน ความสามัคคีกำลังรอคนทุกรุ่นอยู่ที่นั่น

6) นำพวกเขามาร้องเพลงด้วยกัน หากความสามัคคีเป็นพื้นฐานของการนมัสการระหว่างวัยในระหว่างสัปดาห์ ความสามัคคีก็จะทำให้เกิดการนมัสการระหว่างวัยในวันอาทิตย์ด้วยกัน

นอกจากนี้ สิริกันยา บุญเกียรติ (2565) ได้กล่าวถึงแนวทางก้าวไปสู่การเป็นคริสตจักรหลากวัยไว้ว่า คริสตจักรควรจัดให้มีโอกาสที่คนทุกวัยจะได้พบปะสังสรรค์ และมีส่วนในพันธกิจ มีส่วนในชีวิตกับคนวัยอื่นด้วย เช่น การนมัสการพระเจ้าด้วยกัน การมีส่วนร่วมในช่วงการนมัสการ ให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน ทำด้วยกัน คิดแก้ปัญหาด้วยกัน และเติบโตไปด้วยกัน หรือออกไปประกาศด้วยกัน การออกมิชชันทริป ที่เสริมสร้างการเติบโตฝ่ายวิญญาณต่อกันและกัน และคริสตจักรควรมีการรวมคนหลากหลายประเภทเข้ามามีส่วนด้วย เช่น ผู้ใหญ่ที่เป็นโสด คนที่เคยติดยาเสพติด คนเป็นหม้าย พ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว วัยรุ่นที่ไม่ได้ใกล้ชิดกับพ่อแม่ ให้เขาเข้าสู่ครอบครัวในคริสตจักร ให้คริสตจักรเป็นที่ปลอดภัย ให้คริสตจักรเป็นที่เสริมสร้างเขาให้เติบโตขึ้นสู่พระฉายาของพระเจ้าให้มากที่สุด

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจการนมัสการ

2.3.1 ความหมายของการนมัสการ

ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 หมายถึง “การแสดงความอ่อนน้อมด้วยการกราบไหว้” และความหมายของการนมัสการในพันธสัญญาใหม่ โดยในภาษากรีก การนมัสการใช้คำว่า “พรอสคูนีโอ” (proskuneo, Προσκυνέω) ซึ่งมาจากรากศัพท์ 2 คำ คือคำว่า พรอส (pros, Προς) หมายถึง “ไปยัง” ส่วนคำว่า คูนีโอ (kuneo, κυνέω) หมายถึง “จูบ” และเมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันก็จะให้ความหมายของการนมัสการหมายถึง การหมอบกราบ การแสดงความเคารพด้วยความยำเกรง (ไกรสร แสตุ่ง, 2562)

มานิตย์ มณีวงศ์ (2563) ได้ทฤษฎีและความหมายไว้ในเอกสารวิชาศาสนพิธีและการนมัสการว่า รากศัพท์ของ “Worship” ในภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนามาจากคำว่า “Weorthscipe” ซึ่งในภาษา Anglo-Saxon คำว่า “Weorth” หมายถึง การให้เกียรติ (Honor) ให้คุณค่า (Value) หรือศักดิ์ศรีเกียรติยศ (Dignity) หรือราคา (Price) ของตัวบุคคลหรือบางสิ่งบางอย่าง (Cabrol, 1912 อ้างใน มานิตย์ มณีวงศ์, 2563) และคำว่า “Scipe (ship)” มีความหมายคล้ายกับคำว่า “Cultus” ในภาษาลาตินที่หมายถึง การเอาใจใส่ (Care) หรือ การยกย่องเคารพบูชา (Adoration) ตามระบบของความเชื่อทางศาสนา หรือทางพิธีกรรม ในภาษาฝรั่งเศสและภาษาสเปน คำว่า “Cult หรือ Culto” มีความหมายเดียวกันกับคำว่า การนมัสการ หรือ วิธีการปฏิบัติในทางศาสนาร่วมกัน ในเวลาต่อมาคำนี้ได้ย่อให้สั้นลงกลายเป็น “Worthship” และได้พัฒนามาเป็น “Worship” ในที่สุด

เห็นได้ว่าจากคำรากศัพท์ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้ให้ความหมายไปในลักษณะที่เป็นนามธรรม (Abstract) แต่ในภาษาฮีบรูและในภาษากรีกเป็นลักษณะภาษาที่เป็นรูปธรรม (Concrete) จึงทำให้เห็นได้ว่า เมื่อมนุษย์ได้ยกย่องบูชา หรือถวายเกียรติแก่บางสิ่งบางอย่างแล้วจะไม่ได้มีเพียงการแสดงออกที่เป็นท่าที่แต่จะมีท่าทางแสดงออกมามากมาย โดยในภาษาฮีบรูการยกย่องคือแสดงออกด้วยการคุกเข่าหรือหมอบกราบลงแนบพื้น และในภาษากรีกก็ได้ให้เห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นคือผู้นมัสการจะต้องมีการสัมผัสและมีความสัมพันธ์สนิทใกล้ชิดกับบุคคลที่เรากำลังนมัสการอยู่ โดยจากรากศัพท์ในพระคัมภีร์ได้ช่วยชี้ให้เห็นว่าการนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของบรรดาผู้เชื่อนั้นจะต้องประกอบไปด้วยการแสดงท่าที่และท่าทางที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างผู้เชื่อกับองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ

सानัญ บุณยเกียรติ (2012) ได้ให้ความหมายของการนมัสการตามแบบอย่างในพระคัมภีร์ซึ่งมีความหมายอยู่ 2 อย่างคือ ความหมายแบบเฉพาะเจาะจง คือ การที่ผู้เชื่อได้ยกย่องสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าที่แสดงออกมาเป็นการกระทำในลักษณะต่าง ๆ โดยตัวอย่างจากพระธรรม สดุดี 95:6 ที่บอกว่า “มาเถิด ให้เรานมัสการและกราบลง ให้เราคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์ของพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเรา” ฉะนั้นแล้ว การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า การอธิษฐาน การฟังเทศนา

การมอบถวาย และการกระทำสิ่งอื่น ๆ เพื่อเป็นการยกย่องสรรเสริญพระเจ้า ในตอนเช้าของวัน อาทิตย์หรือในโอกาส ต่าง ๆ ถือได้ว่าเป็นการนมัสการในความหมายแบบเฉพาะเจาะจง ตามที่ คริสเตียนส่วนใหญ่เข้าใจกัน และอีกความหมายก็คือ การนมัสการความหมายโดยรวม คือ การที่ผู้เชื่อ ได้มอบถวายชีวิตของตนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า จากพระธรรม โรม 12:1 ได้บอกว่า “ดังนั้น พี่น้อง ทั้งหลาย โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัว ของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็ นการนมัสการโดยวิญญานจิตของท่าน” ฉะนั้นแล้วการนมัสการจึงไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ผู้เชื่อกระทำเพื่อ สรรเสริญพระเจ้าในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แต่เป็นการที่ผู้เชื่อได้มอบถวายชีวิตของตนให้กับองค์พระผู้ เป็นเจ้าอย่างแท้จริง เพื่อให้พระองค์ได้รับเกียรติผ่านการดำเนินชีวิตของผู้เชื่อในทุกช่วงเวลา

2.3.2 คริสต์ศาสนศาสตร์ของการนมัสการ

จากพระธรรมยอห์น 4:23-24 “แต่เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อคนที่ นมัสการอย่างแท้จริงจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญานและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรง แสวงหาคนเช่นนั้นมานมัสการพระองค์ พระเจ้าเป็นพระวิญญาน และคนที่นมัสการพระองค์จะต้อง นมัสการด้วยจิตวิญญานและความจริง” สาธัญญ บุญเกียรติ (2012) ได้กล่าวว่า จากพระคัมภีร์ใน พระธรรมยอห์นนี้ ทำให้พบความจริงที่สำคัญอยู่ 2 ประการที่เกี่ยวกับการนมัสการ คือ

1. ผู้เชื่อจำเป็นต้องนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ในขณะที่สังคมไทย มักจะกราบไหว้นมัสการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ หลาย ๆ แห่งเพราะคนเหล่านั้นต้องการอยากได้รับ การ อวยพรหรือการช่วยเหลือจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น หรือบางคนไม่นมัสการบูชาสิ่งใดๆ แต่ นมัสการตนเอง (พึ่งพาตัวเอง) เพราะว่าเขามั่นใจในความรู้และความสามารถของตัวเอง แต่พระเจ้า ทรงประสงค์คริสตชนชาวไทยนมัสการพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ดังที่พระเยซูได้ตรัสไว้ว่า “ผู้ที่ นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดา...” ไม่ใช่การนมัสการผู้คนหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์

โดยพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มทำให้เห็นได้ว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้แต่เพียงองค์ เดียว พระองค์ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่สูงสุด พระองค์ทรงบริสุทธิ์ เป็นผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยพระปัญญา พระคุณ ความรัก และทรงความเมตตา พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้าง พระผู้ช่วยให้รอด และเป็นพระผู้ เลี้ยงที่ดีที่สุด พระองค์จึงทรงเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สมควรได้รับการสรรเสริญ การนมัสการจากทุก สิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างมาโดยพระองค์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากบรรดาผู้เชื่อทุกคนที่เรียก ได้ว่าเป็นลูกของพระองค์ ด้วยเหตุนี้เอง คริสตชนชาวไทยจึงควรทำตามแบบอย่างของบรรดาผู้เชื่อใน อดีต ที่ถึงแม้ว่าคนอื่น ๆ รวมไปถึงที่คนรอบข้างจะหันไปนมัสการพระอื่น ๆ แต่พวกเขาเลือกที่จะ ตัดสินใจในการนมัสการพระเจ้าองค์เที่ยงแท้แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ดังที่โยชูวาได้กล่าวว่า “และถ้า ท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเจ้า ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด

จะปรนนิบัติพระเจ้า ซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติอยู่ใน ท้องถิ่นปากตะวันออกของแม่น้ำยูเฟรติส หรือของคอนอาโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเจ้า” (โยชูวา 24:15)

2. ผู้เชื่อจำเป็นต้องนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริง คือเป็นการนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ออกมาจากวิญญาณ และเป็นการนมัสการด้วยความจริงใจ ซึ่งเมื่อได้คิดถึง ความหมายที่เฉพาะเจาะจงของการนมัสการ ผู้เชื่อจำเป็นที่จะต้องมั่นใจว่า ทุกสิ่งที่ผู้เชื่อได้แสดงออกมาในช่วงการนมัสการ มันไม่ได้เป็นเพียงการทำตามพิธีหรือวัฒนธรรมของคริสตจักรที่เคยทำตามกันมาด้วยความเคยชินหรือยึดติดกับความรู้สึกบางอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่แสดงออกมาเพราะ จิตวิญญาณของผู้เชื่อที่มีความปรารถนาที่จะยกย่องสรรเสริญพระเจ้าจริง ๆ ทุกคำที่ผู้เชื่ออธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้า ในทุก ๆ บทเพลงที่ผู้เชื่อร้องสรรเสริญ (ไม่ว่าจะเป็นเพลงสั้น บทเพลงไทยนมัสการ บทเพลงชีวิตคริสเตียน หรือเพลงนมัสการใหม่ ๆ) ทุกอริยบทของผู้เชื่อทุกคน และทุกโน้ตเพลงที่ได้เล่นบรรเลง (สำหรับผู้ที่เป่าเครื่องดนตรี) จะมีเป้าหมายเดียวกันคือ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าที่แท้จริง มากไปกว่านั้น ผู้เชื่อจำเป็นที่จะต้องนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริงใน ความหมายโดยรวมด้วย คือการมอบชีวิตทั้งหมดของตนให้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง หรือเรียกว่า “การนมัสการด้วยชีวิต” การนมัสการของผู้เชื่อจะไม่มี การ “เสรีจล้น” ในเช้าวันอาทิตย์ เท่านั้น แต่จะนมัสการพระเจ้าในทุก ๆ วันเวลา โดยการมอบถวายตัวแด่พระเจ้าเพื่อจะเป็นเครื่องบูชา ที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระองค์ (โรม 12:1) ซึ่งสามารถแสดงออกมาโดยการยึด พระวามะของพระเจ้าเป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิต ปฏิเสธในการทำบาป ไม่ทำบางสิ่ง บางอย่างเพื่อตอบสนองตัวเองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยการยึดเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง แต่พึ่งพาในพระเจ้าและทำในสิ่งที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์

ถึงแม้ว่าพระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้ผู้เชื่อแต่ละคนมีบทบาทในหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่พระองค์ได้ทรงมีพระประสงค์ให้กับผู้เชื่อทุกคนได้นมัสการพระองค์ในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เปาโลได้แนะนำวิธีที่จะทำให้ผู้เชื่อสามารถนมัสการพระเจ้าด้วยชีวิตได้ คือ “ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจ เหมือนกระทำการถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เหมือนกระทำการแก่มนุษย์” (โคโลสี 3:23) ถ้าหากเราสามารถทำทุกอย่างได้เหมือนกระทำการถวายแด่พระเจ้า จะทำให้สิ่งที่เรานั้น กลายเป็นการนมัสการพระเจ้า สถานที่ ๆ ผู้เชื่ออยู่ก็จะกลายเป็นสถานนมัสการพระเจ้าด้วย ซึ่งเป็นที่ ๆ ผู้เชื่อสามารถถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้าได้ และเมื่อคนอื่น ๆ ได้มองเห็นชีวิตของผู้เชื่อ จะทำให้พวกเขาได้เห็นพระคุณและความรักขององค์พระเจ้าผ่านทางชีวิตของผู้เชื่อทุกคน และจะทำให้พวกเขาอดไม่ได้ที่จะขอบพระคุณพระเจ้าและร่วมสรรเสริญพระองค์ด้วยกันกับผู้เชื่อทุกคน

2.3.3 ดนตรีที่ใช้ในคริสตจักรแต่ละยุค

ณรุทธ์ มุทจจิตต์ (2547) ได้กล่าวว่า ดนตรีนับได้ว่าเป็นวัฒนธรรมที่เกิดมาพร้อมกันกับเผ่าพันธุ์มนุษย์ และสันติภาพ วิริโยทัย (2561) ได้กล่าวว่า ดนตรีถือเป็นส่วนหนึ่งของที่ชุมชนคริสเตียนหรือเรียกว่าคริสตจักรตั้งแต่ต้น เพราะดนตรีเป็นเครื่องมือที่มีพลัง จึงทำให้คริสตจักรใช้ดนตรีเพื่อสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการมาชุมนุมนมัสการพระเจ้าได้ โดย สุภัทรา อินตะเทพ และ สันติภาพ วิริโยทัย (2562) ได้ทำการเรียบเรียงถึงพัฒนาการของดนตรีที่ใช้ในสมัยของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมไว้ 3 ยุค คือ

ยุคก่อนมีกษัตริย์ ในที่ชุมนุมของผู้เชื่อจะร้องเพลงออกมาทันทีโดยออกมาจากความคิด ความรู้สึก โดยที่ไม่ได้มีการจัดการหรือวางแผนมาก่อน โดยที่ไม่ต้องมีเครื่องดนตรีประกอบ เช่น บทเพลงของโมเสสและมีเรียม (อพยพ 5) บทเพลงของนางฮันนาห์ (1ซามูเอล 2:1-10) บทเพลงของเดโบราห์ (ผู้วินิจฉัย 5:1-31) ส่วนผู้ร้องเพลงโดยมีเครื่องดนตรีประกอบด้วยเป็นคนแรก คือยูบาล (ปฐมกาล 4:21)

ยุคสมัยที่มีกษัตริย์ ในสมัยนี้ดนตรีที่ใช้เพื่อการนมัสการพระเจ้าจะได้รับการจัดการและถูกเรียบเรียงมากขึ้น โดยมีบทเพลงตามวันและตามเทศกาลต่าง ๆ และจะบันทึกบทเพลงไว้เพียงเนื้อร้องเท่านั้น แต่ไม่มีหลักฐานการบันทึกโน้ตดนตรี โดยบทเพลงในพระธรรมสดุดี จะใช้วิธีการร้องแบบ Parallelism คือการร้องเพลงแบบเสียงโทนเดียว การร้องแบบเสลาห์ หรือการแห่ขึ้น และในสมัยกษัตริย์ดาวิด ที่เมื่อเริ่มสร้างเตรียมที่จะสร้างพระวิหารของพระเจ้า ดาวิดได้ให้มีคณะนักร้องมีนักดนตรีประจำพระวิหาร โดยคณะนักร้องจะมี 12 คน โดยพวกเขาจะต้องผ่านการฝึกฝนเรียนรู้เป็นเวลา 5 ปี โดยทั้งคณะนักร้องและนักดนตรีจะบรรเลงเพลงขณะที่มีพิธีการถวายเครื่องบูชาเท่านั้น

ยุคสมัยเป็นเชลยศึก คนยิวที่ได้กระจัดกระจายออกไปยังที่ต่าง ๆ พวกเขาได้มีการสร้างธรรมศาลาขึ้น เพราะว่าพวกเขาไม่สามารถนมัสการพระเจ้าในพระวิหารได้ โดยในธรรมศาลาของคนยิวจะมีการอ่านพระวจนะของพระเจ้า การอธิษฐาน การสั่งสอน การร้องเพลงพระธรรมสดุดี แต่จะไม่มีการใช้เครื่องดนตรี

สันติภาพ วิริโยทัย (2561) ยังได้กล่าวถึง ดนตรีคริสตจักรในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ไว้ว่า เนื่องด้วยสาเหตุจากการกำเนิดของคริสตจักรที่อยู่ในยุคของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเอกสารและการบันทึกต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่นั้น ได้เป็นรากฐานและแบบแผนที่สำคัญทั้งในด้านของหลักข้อเชื่อ หลักคำสอน พิธีกรรม รวมไปถึงธรรมเนียมปฏิบัติและประเพณีต่าง ๆ ให้กับคริสตจักรในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีความแตกต่างของยุคสมัยและการมีวัฒนธรรมท้องถิ่นจะมีผลทำให้รายละเอียดในการประยุกต์การใช้เครื่องดนตรีในคริสตจักรนั้นก็มี ความแตกต่างกันออกไป แต่ปรัชญาและวิธีการสามารที่กลั่นกรองออกมาจากพระคัมภีร์นั้นควรจะ เป็นหลักการที่ทั้งคริสตจักรสากลและคริสตจักรท้องถิ่นจำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติ โดยเครื่องดนตรี

ในคริสตจักรที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ เพียง 2 ตอนเท่านั้นก็คือ ในพระธรรมเอเฟซัส และพระธรรมโคโลสี ความว่า “จงประกอบด้วยพระวิญญาณและอย่ามาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” “จงให้พระวาหะของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์ด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณด้วย จงร้องเพลงด้วยพระคุณจากใจของ ท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า”

ด้วยเหตุนี้เองจึงสังเกตได้ว่ากิจกรรมทางด้านการเล่นดนตรีเพียงอย่างเดียวที่ถูกบันทึกไว้ว่ามีการใช้กันในคริสตจักรยุคแรกก็คือ การร้องเพลงสรรเสริญในที่ชุมนุมการนมัสการของคริสตจักร (Congregational singing) อีกทั้งยังมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์อื่น ๆ ที่กล่าวถึงการร้องเพลงของคริสตชนไว้ เช่น ในการบันทึกของพลินี คนน้อง (Pliny the younger, ค.ศ.61-113 อ้างในสันติภาพ วิริโยทัย 2561) ผู้ปกครองของรัฐบิทีเนีย (Bithynia) ในช่วงปลายศตวรรษที่ 1 และต้นศตวรรษที่ 2 ได้กล่าวถึงการจับกุมหญิงสาวที่เป็นคริสตชน 2 คน ซึ่งได้ร้องเพลงที่เกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ในเช้าวันแรกของสัปดาห์ สิ่งนี้ทำให้เห็นได้ว่าการร้องเพลงในที่ชุมนุมการนมัสการของคริสตจักรได้ถูกยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลาหลายปี และยังถือได้ว่าการร้องเพลงในที่ชุมนุมการนมัสการนั้นเป็นกิจกรรมหลักที่คริสตจักรได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อมาชุมนุมพบเจอกัน แต่มีสิ่งที่น่าสนใจว่าในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่และหลักฐานที่บันทึกไว้ในทางประวัติศาสตร์เล่มอื่น ๆ ไม่ได้มีการบันทึกที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านการเล่นเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในคริสตจักร ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ (Instrumental Music) หรือการมีคณะนักร้อง (Choir) ซึ่งเป็นกิจกรรมทางด้านการเล่นดนตรีในคริสตจักรที่ทำกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันนี้ ซึ่งด้วยหลักฐานดังกล่าวจึงสามารถกล่าวได้ว่าการร้องเพลงนมัสการพระเจ้าในที่ชุมนุมการนมัสการของคริสตจักรได้เป็นกิจกรรมทางด้านการเล่นดนตรีคริสตจักรที่ขาดไปไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะมีในบางช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ที่การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในที่ชุมนุมการนมัสการจะถูกจำกัดไว้เพียงแคให้กับคนบางกลุ่ม คือเหล่าบรรดาบาทหลวงผู้ที่ประกอบพิธีการนมัสการพระเจ้าและคณะนักร้องเท่านั้น โดยผู้ที่มาร่วมการนมัสการพระเจ้าที่เป็นคนธรรมดาไม่สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการร้องเพลงนมัสการพระเจ้าได้ แต่ในเวลาต่อมาคณะผู้นำกลุ่มปฏิรูปคริสต์ศาสนา ของนิกายโปรเตสแตนต์ในศตวรรษที่ 16 ทำให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการนมัสการในที่ชุมนุมชนของคริสตจักรได้มีส่วนร่วมในการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า จึงได้มีการฟื้นฟูการร้องเพลงนมัสการพระเจ้าในที่ชุมนุมการนมัสการของคริสตจักรขึ้นมาใหม่โดยเป็นไปตามแบบแผนของพระคัมภีร์และตามแบบของคริสตจักรในยุคแรก ทำให้หลังจากนั้นการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าโดยให้คริสตชนของคริสตจักรทุกคนได้มีส่วนร่วม และได้ถูกนำกลับมาใช้และทำให้ได้รับการยอมรับอีกครั้งในนิกายโรมันคาทอลิกที่นำมาใช้ในการประชุมแห่ง

นครวาติกันครั้งที่ 2 (Vatican II) ซึ่งเป็นการประชุมสังคายนาครั้งใหญ่ของกลุ่มนิกายโรมันคาทอลิก ในปี ค.ศ. 1962 และด้วยเหตุนี้เอง คริสตจักรจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงความสำคัญ และบทบาทหน้าที่ของการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในที่ชุมนุมการนมัสการ เพื่อให้การใช้เครื่องดนตรีในคริสตจักรนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักการความเชื่อของคริสเตียน และทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้เครื่องดนตรีในการชุมนุมการนมัสการพระเจ้าของ คริสตจักร

2.3.4 องค์ประกอบพันธกิจการนมัสการ

ไกรสร แสตุ่ง (2562) ได้แบ่งองค์ประกอบพันธกิจการนมัสการไว้ 5 ด้าน คือ การฟัง พระวาจาหรือคำเทศนา การอธิษฐาน ศาสนพิธี การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และการถวาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.4.1 การฟังพระวาจาหรือคำเทศนา

ผู้ที่ฟังพระวาจาของพระเจ้าจะต้องยอมรับพระวาจาของพระเจ้าด้วยใจที่เปิด ใน พระคัมภีร์พระธรรม มัทธิว 13:19-23 ช่วยให้ผู้เชื่อเห็นว่า การรับฟังพระวาจาของพระเจ้า จะเป็นตัวกำหนดว่าพระวาจาของพระเจ้าจะฝังรากอยู่ในชีวิตของผู้เชื่อ และจะเกิดผลหรือไม่ นั้น พระเยซูทรงอุปมาเรื่องเมล็ดพืชที่ตกลงในดิน ซึ่งเป็นการระบุถึงท่าทีที่ไม่เปิดรับพระ วาจาอยู่สามประเภทคือ ใจที่ปิด (เมล็ดที่ตกลงบนริมทาง) ใจที่คิดผิวเผิน (เมล็ดที่ตกลงบน ดินที่มีหินปกคลุม) และใจที่วอกแวก (เมล็ดที่ตกลงบนดินที่มีหนามปกคลุม) เพราะเมื่อใดก็ตามที่ไม่ได้รู้สึกว่าได้อะไรมากจากการฟังพระวาจาหรือจากคำเทศนาของครูที่สอนพระคัมภีร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เชื่อควรตรวจสอบท่าทีของตนเอง เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะ เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เชื่อรับฟังพระวาจาของพระเจ้าด้วยท่าทีที่ถ่อมใจ

2.3.4.2 การอธิษฐาน

การอธิษฐาน หมายถึง การแสดงถึงความเชื่อของคริสเตียนที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม ทำให้เห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ ทรงทำงานอยู่ในชีวิตของผู้เชื่อ และเป็นการนำผู้ที่อธิษฐานไปสู่พระเจ้าโดยการสนทนากับ พระองค์ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อธิษฐานได้ทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบ ของการอธิษฐานสำหรับการขอบพระคุณ การขอการชำระความผิดบาป การขอการทรงนำ จากพระเจ้าหรือแม้แต่ขอในสิ่งที่ตัวเองกำลังมีความต้องการบางสิ่งบางอย่างอยู่ เพื่อให้ เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งถือได้ว่าเป็นการนมัสการในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่ง เป็น การสามัคคีธรรมและสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า

2.3.4.3 ศาสนพิธี

สภาคริสตจักรในประเทศไทย ถือได้ว่าเป็นคริสตจักรโปรเตสแตนต์ มีพิธีพันธสัญญา หรือพิธีเข้าพันธสัญญาอยู่ 2 พิธี คือ

1) พิธีบัพติศมาหรือพิธีเข้าพันธสัญญา

การรับบัพติศมาถือได้ว่าเป็นการเข้าพันธสัญญากับพระเจ้า เป็นการประกาศตนด้วยความเชื่อว่าความบาปของตนได้รับการอภัยจากพระเยซูคริสต์แล้ว และโดยพระองค์ได้ทรงตายแทนบาปของมนุษย์ และผู้ที่เชื่อเท่านั้นจึงได้รับการสร้างใหม่ให้เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าคือคริสตจักร ซึ่งในพิธีนี้ได้ใช้น้ำเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้เห็นว่าน้ำมีคุณลักษณะพิเศษที่ได้อธิบายถึงความหมายของพิธีนี้ได้คือ น้ำมีคุณสมบัติในการชำระล้างให้สะอาดได้ โดยในที่นี้เป็นการเล็งถึงการชำระล้างให้สะอาดจากมลทิน และความผิดบาป โดยอีกประการหนึ่งเป็นการที่ผู้เชื่อได้รับชีวิตใหม่ ซึ่งช่วยให้เล็งถึงชีวิตใหม่ที่ผู้เชื่อได้รับจากพระเจ้า โดยพิธีนี้มีทั้งรูปแบบจุ่มและแบบพรม และยังมีพิธีบัพติศมาเด็กอีกด้วย

2) พิธีมหาสนิท

เป็นพิธีที่พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาขึ้นโดยอาศัยรูปแบบเดิมมาจากพิธีปัสกาของชาวอิสราเอล แต่พระองค์ได้ให้ความหมายใหม่แทนที่จะเป็นการระลึกถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ กลายมาเป็นการระลึกถึงพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ได้ทรงสละทั้งชีวิตเลือดเนื้อของตัวเอง เพื่อช่วยคนบาปทั้งโลกให้พ้นจากความพินาศได้ โดยสภาคริสตจักรในประเทศไทย ยังได้จำแนกความหมายของพิธีมหาสนิทไว้ 3 ประการดังต่อไปนี้คือ

ประการที่ 1 คือ เป็นการระลึกถึงพระกายของพระเยซูคริสต์ ที่ทรงได้ยอมทนทุกข์ทรมานด้วยความรักและการเสียสละ เพื่อนำผู้เชื่อกลับมาเป็นหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าคืนดีกันกับเพื่อนบ้านและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในคริสตจักร หมายถึงการยอมรับว่าผู้เชื่อต่างเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ คือคริสตจักรและยอมจำนนที่จะทำตามพระบัญชาของพระองค์

ประการที่ 2 คือ พระโลหิตที่พระเยซูคริสต์ประทานเป็นค่าไถ่ผู้เชื่อให้พ้นจากความผิดบาป และกลับมาคืนดีกับพระเจ้า พระบิดาของผู้เชื่อทุกคน เพราะฉะนั้นโดยพระเยซูคริสต์ความบาปทั้งสิ้นได้ถูกลบล้างจากผู้เชื่อแล้ว พระเยซูคริสต์เท่านั้นที่ทรงมีชีวิตอยู่ในผู้เชื่อทุกคน

ประการที่ 3 คือ เมื่อพระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา” ให้ผู้เชื่อทั้งหลาย ระลึกถึงความรัก การเสียสละ การทรงไถ่ การคืนดีที่พระองค์ได้ทรงกระทำ

เพื่อผู้เชื่อทุกคน พิธีนี้เป็นพันธสัญญามั่นคงที่พระเจ้าทรงมีต่อผู้เชื่อ และฝ่ายผู้เชื่อเองก็สัญญาว่า จะเชื่อฟังพระองค์ตลอดไป

2.3.4.4 รูปแบบการนมัสการและการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของคริสตชนเป็นการถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้า เป็นการกระทำของผู้เชื่อที่มีความเลื่อมใสศรัทธาในพระองค์ ซึ่งได้แสดงออกมาเป็นการกระทำ ไม่ใช่ด้วยเพียงการใช้คำพูดเท่านั้น จึงทำให้ในช่วงเวลานมัสการจะมีการเปล่งเสียงออกมาซึ่งเป็นเสียงที่เกิดมาจากความชื่นชมยินดี หรือความโศกเศร้า ด้วยการขอบพระคุณหรือการกลับใจใหม่ โดยเป็นการแสดงออกของอารมณ์และความรู้สึกที่เกิดจากส่วนที่ลึกที่สุดของหัวใจ โดยมีเครื่องดนตรีเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการขับเคลื่อนการนมัสการ การใช้บทเพลงสดุดีและเครื่องดนตรีหลากหลายชนิดในช่วงการนมัสการสรรเสริญแด่พระเจ้า

2.3.4.5 การถวาย

การมอบถวายทรัพย์สินของ เป็นการถวายได้ถูกเริ่มในการนมัสการของคริสตจักรในยุคแรก โดยมีการถวายทรัพย์สินและสิ่งของอื่น ๆ มาเป็นของกลาง ใครที่มีทรัพย์สินของซึ่งเป็นของตนก็นำมาถวายเป็นของกลางเพื่อจะขายแล้วนำเงินนั้นมาเป็นของกลางไว้ โดยการกระทำเช่นนี้ไม่ได้เกิดจากการบังคับขึ้นใจ แต่เกิดจากการสำนึกในพระคุณของพระเจ้า เมื่อคริสตจักรเติบโตขึ้นการถวายทรัพย์สินก็ทำกันมากขึ้น เพื่อนำเงินที่ได้นั้นไปใช้ในการทำพันธกิจของคริสตจักร ดังนั้นแล้วการมอบถวายจึงเป็นเรื่องของการตอบแทนพระคุณที่พระเจ้าทรงอวยพรในชีวิตของผู้เชื่อ ที่ทรงเลี้ยงดูด้วยสิ่งที่ดีและที่ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตให้ และในพระคัมภีร์ พระธรรม มาลาคี 3:10 บอกว่า “พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงอวยพรพระพรอย่างมากมายสู่ชีวิตของผู้คนที่ถวายทั้งชีวิตและทรัพย์สินของแด่พระองค์”

2.3.5 รูปแบบพันธกิจการนมัสการสภาคริสตจักรในประเทศไทย

คู่มือศาสนพิธี สภาคริสตจักรในประเทศไทย (2014) ได้กล่าวว่า การนมัสการของสภาคริสตจักรในประเทศไทย เป็นรูปแบบการนมัสการที่มาจากพระวาทะของพระเจ้า จากนิมิตส่วนตัวของผู้เผยพระวาทะอิสยาห์เมื่อเข้าไปนมัสการพระเจ้าในพระวิหาร โดยมาจากพระธรรม อิสยาห์ 6:1-13 ซึ่งสามารถเทียบเคียงได้ดังนี้

อิสยาห์ 6:1-13	สภาคริสตจักรในประเทศไทย
1. “ข้าพเจ้าเห็น...” (1) เห็นและสัมผัสการสถิตและประทับของพระเจ้า เป็นเจ้าของท่ามกลางประชากรในพระวิหาร	1. เพลงเตรียมใจ (Prelude)

<p>2. “...บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าของมโยธา...” (2-4)</p> <p>ยอพระเกียรติ/เทิดพระเกียรติ/สรรเสริญ พระผู้เป็นเจ้าของ</p>	<p>2. อารัมภบทธรรม (Call to Worship)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สดุดีเก่าและบทใหม่ - เพลงเทิดพระเกียรติ (Hymn of Praise)
<p>3. “...วิบัติแก่ข้าพเจ้า...ข้าพเจ้าพินาศแล้ว...ข้าพเจ้าเป็นคนริม ฝีปากไม่สะอาด” (5)</p> <p>การสารภาพ</p>	<p>3. อธิษฐานสรรเสริญ สารภาพตามแบบพระเยซูคริสต์ตรัสสอน(Prayer of Adoration, Confession and Lord’s Prayer)</p>
<p>4. “คูเกิดสิ่งนี้ถูกต้องปากข้า...”(6-7)</p> <p>การชำระและอภัยโทษบาป</p>	<p>4. การประกาศการอภัยบาป (Declaration of Pardon, Forgiveness)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตอบสนองด้วยเพลง “อาเมน” (Response “Amen”) - ยืนยันความเชื่อตามหลักข้อเชื่ออัครธรรมทูตหรือหลักข้อเชื่อไนเซีย (Apostles’ Creed or Nicene Creed)
<p>5. “ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ..เราจะใช้ผู้ใดไปผู้ใดจะไปแทนเรา...” (8)</p> <p>พระวาจา/มอบหมายพันธกิจ</p>	<p>5. การรับพระวาจา (The Word of God)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทภาวนาจากจถุณณียบท (Scripture Collection) - เพลง “สาธุการ”(Gloria) - อัญเชิญพระวาจาธรรม - เพลงนมัสการ (สอดคล้องกับคำเทศนา) - เทศนา (Sermon) - ประกาศพันธกิจ (Announcement)
<p>6. “แล้วข้าพเจ้าทูลว่าข้าพเจ้าพระองค์นี้พระผู้เป็นเจ้าของข้าขอใช้ข้าพระองค์ไปเถิด” (8)</p> <p>การตอบสนองด้วยการอุทิศถวาย</p>	<p>6. การอุทิศถวายตนเพื่อทำพันธกิจ (Dedication and Offering)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิษฐานเพื่อคริสตจักร ชุมชน (Prayer of Intercession) - ถวายตัว (Dedication) - บัพติศมา(Baptism) พิธีสถาปนา/แต่งตั้ง (Ordination/Commissioning) - ถวายทรัพย์ (Offertory) - เพลงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของ อำนวยพร

	(Doxology) - อธิษฐานมอบถวาย (Prayer of Dedication)
7. “พระองค์ตรัสว่าไปเถอะ...ต่อของมันเป็นพันธสัญญาพันธสัญญา” (9-13) การอวยพระพรด้วยพันธสัญญา (Promise of Covenant blessing)	7. การอวยพระพร (Benediction) - มหาสนิท (Holy Communion) - การอวยพรหรือประทานพร (Blessing) - บทตอบสนองเมื่อน้อมรับพระพร (Response)

(เอกสารประกอบการเรียนวิชาศาสนพิธีและการนมัสการ)

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบรูปแบบการนมัสการของอิสยาห์และสภาคริสตจักรในประเทศไทย

2.4 คริสตจักรภาคที่ 14

2.4.1 ประวัติศาสตร์คริสตจักรภาคที่ 14

คณะกรรมการจัดทำหนังสือคริสตจักรภาคที่ 14 วาระครบรอบ 40 ปี (2017) กล่าวถึงประวัติคริสตจักรภาคที่ 14 ไว้ว่า คริสตจักรในภาคเหนือของประเทศไทยเริ่มต้นขึ้นเมื่อ ศาสนาจารย์ ดร.แดเนียล แมคคิลวารี และคณะเดินทางมาถึงจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี ค.ศ. 1867 ต่อมา นายแพทย์ เจมส์ ดับบลิว แมคเคน เดินทางมาถึงประเทศไทยในปี ค.ศ. 1889 และรับผิดชอบงานการแพทย์ที่โรงพยาบาลมิชชันที่เชียงใหม่ (โรงพยาบาลแมคคอร์มิค) ในปี ค.ศ. 1890

ความเป็นมาคริสตจักรผู้ป่วยโรคเรื้อน

คริสตจักรของผู้ป่วยโรคเรื้อนเริ่มต้นจากการที่นายแพทย์ เจมส์ ดับบลิว แมคเคน (James W. Mckean) มิชชันนารีคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียน ได้เข้ามาทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1890 โดยได้รับมอบหมายให้ดูแลด้านการแพทย์ ของสถานมิชชันเชียงใหม่ ทำนวางระบบและพัฒนาโรงพยาบาลมิชชันที่เชียงใหม่ ในขณะเดียวกันก็ทำพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณควบคู่กันไป ในเวลานั้นท่านได้พบปัญหาของผู้ป่วยโรคเรื้อนในเชียงใหม่ที่ไม่มีทางรักษาและถูกสังคมรังเกียจ จนกระทั่งนายแพทย์เจมส์ ดับบลิว แมคเคน ได้ขอที่ดินร้างบริเวณเกาะกลางจากเจ้าอินทวโรรส เจ้าเมืองเชียงใหม่ในเวลานั้น เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ป่วยโรคเรื้อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ในปี ค.ศ. 1908 จึงได้นำผู้ป่วยโรคเรื้อนกลุ่มแรกจำนวน 9 คน เข้าไปอาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ภายหลังมีผู้ป่วยโรคเรื้อนจากที่ต่าง ๆ อพยพมาอยู่อาศัยเพิ่มขึ้น เมื่อมีผู้ป่วยที่เข้ามาอาศัยและได้รับการรักษา มากขึ้น จึงได้เปิดเป็นศูนย์รักษาโรคเรื้อน เรียกว่า “นิคมโรคเรื้อนเชียงใหม่” โดยมีพระยาสุรสีห์ เป็นผู้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ ในวันที่ 11 มิถุนายน ค.ศ. 1913

ต่อมานิคมโรคเรื้อนเชียงใหม่ ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น โรงพยาบาลโรคเรื้อนแมคเคน หรือเรียกสั้น ๆ ว่าโรงพยาบาลแมคเคน ซึ่งมีพันธกิจการรักษาผู้ป่วยโรคเรื้อนการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า การสร้างผู้นำคริสตจักรและผู้รับใช้พระเจ้า การสนับสนุนตั้งชุมชน (นิคม) ของผู้ป่วยโรคเรื้อน

การส่งเสริมการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าและการตั้งคริสตจักร รวมถึงชุมชนผู้ป่วยโรคเรื้อน เป็นรากฐานและที่มาตามลำดับเวลาโดยสังเขป ดังนี้

คริสตจักรสันติธรรม

ในปี ค.ศ. 1909 นายแพทย์เจมส์ ดับบลิว แมคเคน และพ่อเลี้ยงจันตา อินทราวุช ผู้ร่วมงานคนไทยได้ประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้ากับผู้ป่วยโรคเรื้อนและจัดการนมัสการพระเจ้าขึ้น โดยสร้างสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้าด้วยไม้ไผ่ขึ้น 1 หลัง

ต่อมา ผู้ป่วยโรคเรื้อนเหล่านี้ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยมีผู้ป่วยโรคเรื้อนกลุ่มแรกที่รับเชื่อ จำนวน 85 คน และได้มีพิธีบัพติศมาครั้งแรกของกลุ่มผู้เชื่อพระเจ้าที่เป็นผู้ป่วยโรคเรื้อน ในวันที่ 25 ธันวาคม ค.ศ. 1910

ในปี ค.ศ. 1911 ได้มีการตั้งศาลาธรรมและสร้างอาคารเพื่อการนมัสการพระเจ้าขึ้น เมื่อถึงวันอีสเตอร์ในปีเดียวกันนั้น มีผู้ตัดสินใจรับเชื่อและรับบัพติศมาอีกครั้งหนึ่ง

ในวันที่ 20 มิถุนายน ค.ศ. 1913 ได้มีพิธีสถาปนาและตั้ง “คริสตจักรเกาะกลาง” ขึ้น ในวันดังกล่าว มีผู้ตัดสินใจรับบัพติศมา ประกอบด้วย บัพติศมาผู้ใหญ่ 26 คน บัพติศมาเด็ก 2 คน รวมสมาชิกเริ่มต้นทั้งหมดของคริสตจักรเกาะกลาง จำนวน 101 คน

ในระยะแรก (ค.ศ. 1909-1915) ของการก่อตั้งคริสตจักรของผู้ป่วยโรคเรื้อน (คริสตจักรเกาะกลาง) นายแพทย์เจมส์ ดับบลิว แมคเคน ทำหน้าที่เป็นผู้อภิบาลดูแลคริสตจักร ต่อมาจึงเชิญผู้รับใช้พระเจ้าคนไทยมาเป็นศิษยาภิบาล

ในปี ค.ศ. 1964 คริสตจักรเกาะกลางได้เปลี่ยนชื่อเป็นคริสตจักรสันติธรรมและมีพิธีเปิดป้ายคริสตจักร ในวันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1964 คน

คริสตจักรเพชรไพฑูรย์

ประมาณปี ค.ศ. 1931 ในหมู่บ้านแม่สุนน้อยมีผู้ป่วยโรคเรื้อนประมาณ 3 ครอบครัว หลังจากที่ถูกหนานเสนได้ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลแมคเคน เมื่อหายแล้วจึงกลับมาอยู่หมู่บ้าน โดยได้เล่าถึงการรักษาตัวที่ตนได้รับ ทำให้ชาวบ้านมีความต้องการให้แพทย์มารักษาที่หมู่บ้าน

โรงพยาบาลแมคเคนจึงได้ส่งพ่อเลี้ยงสงคามารักษาผู้ป่วยที่หมู่บ้านแม่สุนน้อย และในปี ค.ศ. 1958 กองประกาศของคริสตจักรเกาะกลาง มาเยี่ยมเยียนและประกาศเรื่องราวของพระเจ้าแก่ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่อยู่หมู่บ้าน ในที่สุดได้ตั้งเป็นหมวดคริสเตียนแม่สุนน้อย

ต่อมา หมวดคริสเตียนแม่สุ่นน้อยได้รับการสถาปนาเป็นคริสตจักร โดยใช้ชื่อว่า “คริสตจักร เพชรไพฑูรย์” และเป็นชื่อหมู่บ้านของสมาชิกที่คริสตจักรตั้งอยู่ “หมู่บ้านเพชรไพฑูรย์” ซึ่งชื่อนี้ ตั้งโดยคริสตจักรเกาะกลางและโรงพยาบาลแมคเคน

คริสตจักรช่วงเปา (สายสัมพันธ์ช่วงเปา)

ประมาณปี ค.ศ. 1949 นายกอง แสนพิชัย ได้มารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลแมคเคน ในขณะที่รักษาตัว ท่านได้รับเชื่อและประกาศตนเป็นคริสเตียนเมื่ออาการของโรคได้รับการรักษาหายแล้ว ท่านได้กลับมาอาศัยอยู่ที่บ้านซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านช่วงเปา ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ท่านได้ประกาศข่าวดีเรื่องของพระเยซูคริสต์ที่ช่วยรักษาตนเองให้หายจากโรคเรื้อน จากการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าครั้งนี้ ได้มีผู้ตัดสินใจต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดกลุ่มแรกจำนวน 5 – 6 ครอบครัว จากนั้นจึงได้จัดตั้งเป็น “หมวดคริสเตียนช่วงเปา”

ในปี ค.ศ. 1954 หมวดคริสเตียนช่วงเปา มีสมาชิกจำนวน 50 คน ผู้ปกครอง บุญมา กองบุปผา ได้ขอให้มีการสถาปนาตั้งเป็นคริสตจักรขึ้นจึงได้มีพิธีสถาปนาตั้งคริสตจักรและนมัสการพระเจ้าสำหรับ “คริสตจักรช่วงเปา” เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1955 ต่อมาในปี ค.ศ. 2009 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “คริสตจักรสายสัมพันธ์ช่วงเปา”

หมวดคริสเตียนสันติสุข (ห้วยอีลิ่ง)

โรงพยาบาลแมคเคน ได้ซื้อที่ดิน เพื่อจัดที่พักอาศัยแก่ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่หมู่บ้านห้วยอีลิ่ง หมู่ที่ 6 ตำบลสบเตี๊ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ รวม 1 ไร่ 1 งาน จนเกิดชุมชนคริสเตียนที่บ้านพักห้วยอีลิ่ง ต่อมาปี ค.ศ. 1957 หมวดคริสเตียนห้วยอีลิ่ง มีสมาชิกจำนวน 25 ครอบครัวหรือประมาณ 60 คน แต่ได้เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ ประกอบกับการจัดสรรที่พักอาศัยและที่ดินทำกินใหม่ที่โครงการคานาอัน ตำบลห้วยไจ้ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้สมาชิกย้ายออกไปจนเหลือประมาณ 4 ครอบครัว ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น หมวดคริสเตียนสันติสุข

หมวดคริสเตียนธรรมเจริญ (ปากทางเจริญ)

ปี ค.ศ. 1957 ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลแมคเคน ได้รับการช่วยเหลือให้มีที่พักอาศัยและที่ดินทำกิน ที่บ้านปากทางเจริญอำเภอจอมทอง (ต่อมาเปลี่ยนเป็นดอยหล่อ) จังหวัดเชียงใหม่ เป็นชุมชนที่มีจำนวนคริสเตียนอยู่ประมาณ 6-7 ครอบครัว หมวดคริสเตียนปากทางเจริญ มีศาลาธรรมชั้วคราวสำหรับการนมัสการพระเจ้า 1 หลัง ต่อมาในปี ค.ศ. 1993 ได้เริ่มก่อสร้างอาคารสำหรับนมัสการพระเจ้าหลังใหม่ และได้มีการนมัสการพระเจ้ามอบถวายอาคารในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1995 และหมวดคริสเตียนปากทางเจริญได้เปลี่ยนชื่อเป็น หมวดคริสเตียนธรรมเจริญ

คริสตจักรพัฒนาธรรม

ในปี ค.ศ. 1953 คณะกรรมการ ประกาศคริสตจักรเกาะกลาง (คริสตจักรสันติธรรม) ที่ทำพันธกิจร่วมกับโรงพยาบาลแมคเคน ได้มาประกาศในพื้นที่ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีผู้ที่กลับใจใหม่และต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดจำนวน 3 ครอบครัว โดยในระยะแรกผู้เชื่อ 3 ครอบครัวนี้ได้เดินทาง ไปร่วมนมัสการพระเจ้าที่โหนดคริสเตียนห้วยอ้อลิ่ง (หมวดคริสเตียนสันติสุข) ที่มีระยะห่างออกไปประมาณ 11 กิโลเมตร ทางโรงพยาบาลแมคเคนจึงได้จัดหาที่ดินเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ เพื่อเป็นที่ตั้งของอาคารโบสถ์และที่อยู่อาศัยของสมาชิกที่ต้องการมาอยู่ที่บ้านแม่สอย โดยในปี ค.ศ. 1964 จึงได้ก่อตั้งเป็น หมวดคริสเตียนประสาทสอย ต่อมามูลนิธิกันเดเกอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ถวายเงินเพื่อสร้างอาคารโบสถ์หลังใหม่ ซึ่งแล้วเสร็จประมาณปี ค.ศ. 1967 จึงได้สถาปนาเป็น คริสตจักรพัฒนาธรรม

คริสตจักรไตรสภาวะ

ในปี ค.ศ. 1955 กลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อนบ้านห้วยไส้ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ได้เริ่มต้นขึ้น โจน โรเบิร์ต เอ็ม วูลฟ์ (Robert M. Wiff) ซึ่งเข้ามาเป็นอาสาสมัครสอนภาษาอังกฤษ สอนเพลง และนำเพลงสรรเสริญพระเจ้าที่โรงพยาบาลแมคเคน และท่านได้ติดต่อขอรับการถวายงบประมาณจากคริสตจักรทรินิตี้ (Trinity Church) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อนที่หายแล้ว และซื้อที่ดินบริเวณบ้านห้วยไส้ประมาณ 40 ไร่ แล้วได้ทำการเชิญชวนผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ได้รับการรักษาหายแล้วมาอาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ในเวลาต่อมาได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านว่า “หมู่บ้านไตรสภาวะ” ที่มีความหมายว่าสภาพของพระเจ้า 3 ประการคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1964 คริสตจักรไตรสภาวะ ได้ทำการจดทะเบียนเป็นมูลนิธิ และได้เข้ามาสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

คริสตจักรธาราทิพย์

ในปี ค.ศ. 1955 โรงพยาบาลแมคเคนได้เปิดสาขาเพิ่มที่บ้านร่องน้ำ ตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ และมีการตั้งจุดประกาศโดยมีคณะผู้ปกครองจากคริสตจักรสันติธรรมมาประกาศทุกสัปดาห์ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1959 มีผู้เชื่ออยู่ 6 ครอบครัว และได้ตั้งเป็น หมวด คริสเตียนบ้านน้ำร่อง ต่อมาโรงพยาบาลแมคเคนได้จัดซื้อที่ดินประมาณ 11 ไร่ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและที่ทำกินแก่ผู้ป่วยที่หายแล้ว จนมีผู้เชื่อและบัพติศมาเพิ่มขึ้น จนในปี ค.ศ. 1974 ได้สถาปนาเป็นคริสตจักรธาราทิพย์ เมื่อวันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1974

คริสตจักรคานาอัน

ประมาณปี ค.ศ. 1970 กลุ่มคริสเตียนกองลอย อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้ป่วยโรคเรื้อน มีความต้องการที่จะย้ายที่อยู่ใหม่ เนื่องจากสถานที่เดิมอยู่ห่างไกลจากโรงพยาบาล และการ

คมนาคมไม่สะดวก โดยโรงพยาบาลได้รับการถวายจากคริสตจักรเพรสไบทีเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อซื้อที่ดินและจัดสรรที่ดินทำกินแก่ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่รับการรักษาหายแล้วในโครงการคานาอัน จนกระทั่งปี ค.ศ. 1972 ได้ตั้งหมวดคริสเตียนคานาอันและสถาปนาเป็นคริสตจักรคานาอัน เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 1975

คริสตจักรธารพระพร

มีผู้เชื่อพระเยซูคริสต์ที่ได้รับการรักษาจากโรคเรื้อนแล้วกลับไปยังภูมิลำเนาที่บ้านป่าบงเก่า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ พร้อมด้วยประกาศคริสตจักรสันติธรรม จนมีผู้เชื่อรวม 12 คน และได้รับบัพติศมาในปี ค.ศ. 1984 ต่อมาในปี ค.ศ. 1986 มีผู้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เพิ่มอีก 34 คน จึงได้จัดตั้งเป็นหมวดคริสเตียนป่าบงเก่า ในปี ค.ศ. 2009 และสถาปนาเป็นคริสตจักรธารพระพร ในวันที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009

คริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่

ในปี ค.ศ. 2004 มีชนนารีจากประเทศเกาหลีใต้ได้มาทำการประกาศในตัวเมืองเชียงใหม่ และได้ทำการประกาศกับนักศึกษา จนในปี ค.ศ. 2006 ได้มีผู้เชื่อพระเยซูคริสต์และบัพติศมา จำนวน 12 คน ต่อมาในปี 2007 ได้สถาปนาเป็นคริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่ และในปี ค.ศ. 2008 คริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่ได้ขอเข้าร่วมสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเจตคติของแต่ละเจนเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจ การนมัสการและหาแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถหลอมรวมสมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจนเนอเรชัน โดยในบทที่ผ่านมาได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เจเนอเรชัน และการทำพันธกิจการนมัสการ และในส่วนของบทนี้ทางผู้ทำวิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 อุปสรรคและข้อจำกัด

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ที่ให้ข้อมูลในการวิจัยนี้ คือ ผู้ที่มีอายุ 18 – 59 ปี ที่เป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 จำนวน 20 คน โดยเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ที่เป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นที่อยู่ในกลุ่ม เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ อยู่ระหว่าง อายุ 57-59 ปี เจเนอเรชันเอ็กซ์ อยู่ระหว่าง อายุ 42-56 ปี เจเนอเรชันวายหรือมิลเลนเนียล อยู่ระหว่าง อายุ 24-41 ปี และเจเนอเรชันแซต อยู่ระหว่าง อายุ 18-23 ปี โดยเก็บตัวอย่างกลุ่มละ 5 คน จาก 5 คริสตจักรที่มีครบ 4 เจเนอเรชัน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เจตคติต่อการทำพันธกิจการนมัสการกับผู้ที่มีอายุ 18 – 59 ปี ที่เป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 โดยสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล โดยคัดเลือกจากสมาชิกคริสตจักรที่อยู่ในกลุ่มทั้ง 4 เจเนอเรชัน คือ เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ เจเนอเรชันเอ็กซ์ เจเนอเรชันวายหรือมิลเลนเนียล และเจเนอเรชันแซต

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงาน ขออนุญาตเก็บข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเจเนอเรชันจากทางศิษยาภิบาลและคณะกรรมการของคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 โดยวิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เมื่อผู้ทำวิจัยได้รับอนุญาตแล้วจึงได้นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บข้อมูล ในการสัมภาษณ์ใช้เวลาครั้งละประมาณ 30 - 45 นาที โดยสถานที่และเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์ ระหว่างสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้จัดบันทึกพร้อมกับใช้เครื่องบันทึกเสียงในการบันทึกข้อมูลในการสัมภาษณ์ โดยได้รับการอนุญาตจากผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน และข้อมูลที่ได้จากการบันทึกทั้งสองรูปแบบเป็นข้อมูลหลักที่จะนำไปวิเคราะห์ด้วยการใส่รหัสจัดหมวดหมู่ในขั้นตอนต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่ได้จากการสัมภาษณ์แล้ว ผู้ทำวิจัยได้ทำการถอดคำสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียงและนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการวิเคราะห์ โดยทำการแยกประเด็นต่าง ๆ ตามข้อมูลที่มีคำตอบตามเจตคติไปในทิศทางเดียวกัน และผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในต่อไป

3.5 อุปสรรคและข้อจำกัด

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นการวิจัยโดยการสัมภาษณ์ และระหว่างการเก็บข้อมูลก็ได้พบกับอุปสรรคและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น เรื่องการเดินทาง เนื่องจากต้องเดินทางไปยังคริสตจักรที่อยู่รอบนอกเมืองเชียงใหม่และเนื่องจากเป็นเวลาทำงานปกติ (8.00 - 17.00) การเก็บข้อมูลจะได้บางแห่งไม่สามารถเก็บข้อมูลครบทุกเจเนอเรชันได้ โดยเฉพาะเจเนอเรชันเอ็กซ์ และเจเนอเรชันวาย ซึ่งเป็นวัยที่ต้องทำงานประจำโดยส่วนใหญ่ จึงต้องทำการนัดเพื่อขอสัมภาษณ์กับสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 ที่มีไม่ครบทุกเจเนอเรชันแต่สมาชิกในเจเนอเรชันที่ตัวอย่างประชากรยังไม่ครบและมีความสะดวกในการให้ข้อมูล ผู้ทำวิจัยจึงใช้ข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ด้วย และการเก็บข้อมูลที่มาจากคริสตจักรท้องถิ่นในสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 คริสตจักรบางแห่งไม่สามารถให้นำมาเก็บเป็นข้อมูลได้ เนื่องจากรูปแบบพันธกิจการนมัสการในวันอาทิตย์มีความแตกต่างจากคริสตจักรอื่นมากเกินไป

อุปสรรคต่อมา เนื่องด้วยในช่วงเวลาสัมภาษณ์เป็นช่วงของเทศกาลคริสต์มาสและหยุดวันปีใหม่ รวมทั้งอุปสรรคจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 และได้มีการพัฒนาสายพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้ช่วงเวลาที่นัดหมายไว้แล้วมีการเลื่อนเวลาขอสัมภาษณ์ออกไป หรือต้องทำการเปลี่ยนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ออกไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยในหัวข้อเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ: กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างจากหัวข้อที่ผ่านมา แล้วนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยผลที่ได้จากการศึกษาได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการของคริสตจักร
2. เจตคติของผู้ให้ข้อมูล
3. ข้อเสนอของแต่ละเจเนอเรชันต่อแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้

4.1 เจตคติของผู้ให้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อพันธกิจการนมัสการ ของสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งพันธกิจการนมัสการมีองค์ประกอบอยู่ 5 ด้านด้วยกันคือ ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา ด้านการอธิษฐาน ด้านศาสนพิธี ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และด้านการถวาย

4.1.1 เจเนอเรชันบีหรือเบบี้บูมเมอร์

1) ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ มีความรู้สึกพึงพอใจในการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาในช่วงการนมัสการวันอาทิตย์ของคริสตจักรทุกคน เพราะพระวจนะของพระเจ้านั้นมีประโยชน์ มีข้อคิดในการดำเนินชีวิต ช่วยให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของตนกับสมาชิกคนอื่น ๆ นั้นเติบโตไปด้วยกัน และเหมาะสมกับทุกวัย โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึงช่วงการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาของคริสตจักรว่า

“แม้รู้สึกพึงพอใจเป็นกับการเทศนาของอาจารย์อย่างมากเลย เพราะว่าคำเทศนาที่อาจารย์เทศน์นั้นมีประโยชน์และมีข้อคิดหลายอย่าง ซึ่งช่วยให้เราดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้าได้อย่าง

ถูกต้อง แล้วก็ช่วยให้จิตวิญญาณของแม่นั้นเติบโตขึ้น แล้วอาจารย์ก็เทศน์ใช้คำที่ง่าย ไม่ซับซ้อน โดยอาจารย์จะเทศน์ใช้เวลาประมาณ 40-60 นาที ซึ่งแม่ก็คิดว่าพอดีแล้วนะ ไม่รู้สึกเบื่อเพราะมันฟังเพลิน และคิดว่ารูปแบบที่โบสถ์ใช้อยู่ตอนนี้ก็เหมาะกับทุกคนและทุกวัยนะ เพราะอาจารย์เขาเทศนาใช้ภาษาที่กลาง ๆ บ้าง ๆ ไม่ว่าจะเด็กและผู้ใหญ่ก็สามารถเข้าใจได้”

ในการทำงานเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาในช่วงการนมัสการวันอาทิตย์ของคริสตจักร ทำให้รู้สึกสบายใจ และมีความเหมาะสมกับทุกวัย ตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“แม่ชอบตอนเวลาที่ได้ฟังเทศนามาก เพราะในทุกอาทิตย์เวลาที่แม่ได้ฟังคำเทศนาแล้วมันทำให้แม่รู้สึกสบายใจมาก ๆ ว่าพระเจ้าอวยพรเราอย่างไร ต้องดำเนินชีวิตอย่างไรถ้าเกิดปัญหาในชีวิต ที่โดยที่โบสถ์นี้อาจารย์เขาจะเทศนาใช้เวลาประมาณ 30 นาที แต่ในใจของแม่ก็อยากให้มีเทศนานานขึ้นกว่านี้อีกหน่อย เป็น 40-45 นาทีก็ดีนะ เพราะเพียง 30 นาที รู้สึกมันไม่ค่อยเต็มอิ่มสักเท่าไร และแม่คิดว่าที่อาจารย์เทศน์ที่โบสถ์ตอนนี้ก็มีความเหมาะสมกับทุกวัยนะไม่ว่าจะเป็นอนุชนหรือผู้สูงอายุ ทุกคนที่ได้ฟังก็ได้รับประโยชน์เหมือนกัน”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งให้ทัศนะที่ต่างออกไป โดยเวลาที่เหมาะสมในการใช้เทศนา คือประมาณ 25-30 นาที แต่โดยรวมแล้วยังมีความพึงพอใจกับการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาในช่วงการนมัสการวันอาทิตย์ของคริสตจักรและมีรูปแบบที่คริสตจักรใช้มีความเหมาะสมกับทุกวัย โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“พ่อมีความพึงพอใจกับรูปแบบการเทศนาที่ใช้อยู่นะ โดยอาจารย์เขาจะเทศน์ใช้เวลาประมาณ 25-30 นาที ซึ่งพ่อก็พอใจแล้ว เพราะถ้านานกว่านี้จะเริ่มรับไม่ไหวแล้ว เริ่มไม่ค่อยอยากจะฟังแล้ว ในทุกอาทิตย์ที่ได้มาฟังการเทศนาพ่อก็รู้สึกขอบคุณพระเจ้า เพราะทำให้เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้ามากขึ้น พ่อคิดว่าถ้าเรารู้จักพระเจ้ามากขึ้น เราก็จะสามารถเป็นพระพรให้กับคนอื่นได้มากขึ้นด้วย เช่นเวลาเราไปหนุนใจผู้อื่น หรือเมื่อเจอสถานการณ์ต่าง ๆ กับตัวเราเองเราก็สามารถนำเอาพระวจนะของพระเจ้าที่เราได้ฟังมาไปแบ่งปันให้กับคนอื่น แล้วพ่อก็คิดว่ารูปแบบที่โบสถ์นี้ใช้อยู่ก็ดีและเหมาะสมกับคนทุกวัยนะ เพราะอาจารย์เขายังเป็นคนหนุ่ม คำที่ใช้ก็ไม่ได้ลึกเกินไป ฟังเข้าใจง่ายดี”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาของกลุ่มเจนเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์พบว่า คนเจนเนอเรชันนี้ให้ความสำคัญกับการฟังพระวจนะของพระเจ้าหรือคำเทศนามาก เพราะเมื่อฟังพระวจนะหรือคำเทศนาแล้วรู้สึกได้รับพระพร มีความ

สบายใจ และรู้ว่าควรดำเนินชีวิตอย่างไรให้ถูกต้องตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อนำมาใช้ทั้งกับตนเองและนำไปแบ่งปันให้กับผู้อื่น

2) ด้านการอธิษฐาน

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานที่คริสตจักรทำอยู่ทุกคน และได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า

“แม่รู้สึกพึงพอใจนะ เพราะในช่วงที่อธิษฐานเป็นช่วงเวลาที่เราจะได้มีโอกาสได้อธิษฐานต่อพระเจ้า ทำให้เราได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น และแม่จะขอพระเจ้าให้แม่เติบโตกับพระเจ้ามากขึ้นในทุก ๆ วัน ซึ่งที่โบสถ์ก็จะใช้รูปแบบตามของสภานั้นแหละ ซึ่งโดยรวมแล้วใช้เวลาอธิษฐานประมาณ 15 นาที ไม่ว่าจะอธิษฐานเตรียมใจ สาราภาพบาป ถวายทรัพย์ และขอพระพร ซึ่งก็อยู่ที่ว่าใครเป็นนำอธิษฐาน ถ้ามีอายุหน่อยก็จะอธิษฐานนาน แต่ถ้าเป็นมัคนายกที่อายุน้อย ๆ ประมาณ 30 กว่าก็จะอธิษฐานน้อยหน่อย แต่ก็ไม่เป็นไรดีแล้วที่เพราะโบสถ์ก็อยากเสริมสร้างชีวิตเขาให้เติบโตขึ้นด้วย และแม่ก็คิดว่ารูปแบบที่ใช้อยู่นี้ก็เหมาะสมกับทุกวัยอยู่นะ มันเป็นการอธิษฐานเนอะ มันไม่มีถูกมีผิดหรอก”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานว่ารู้สึกพึงพอใจเหมาะสมดีอยู่แล้ว ตามข้อมูลกล่าวว่า

“แม่มีความพึงพอใจต่อคำอธิษฐานของที่โบสถ์นั้นนะ และแม่คิดว่าแบบนี้มันก็เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยดี”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานว่ารู้สึกพึงพอใจและช่วยให้ได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นด้วยตามข้อมูลกล่าวว่า

“พ่อมีความพึงพอใจของการอธิษฐานนะ เพราะว่าการอธิษฐานทำให้เราได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานพบว่า คนในเจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ชอบให้มีการอธิษฐานเยอะ ๆ เพราะทำให้รู้สึกได้เข้าใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น และการได้เปิดโอกาสให้คนที่อายุน้อย ได้นำอธิษฐานถือเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้ที่อธิษฐานนั้นเติบโตกับพระเจ้าด้วย

3) ด้านศาสนพิธี

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีทุกคน เนื่องจากเคยเห็นรูปแบบการประกอบศาสนพิธีมาตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า

“แม่รู้สึกมีความพึงพอใจ โดยคริสตจักรจะมีพิธีมหาสนิท 3 เดือนต่อครั้ง โดยใช้รูปแบบตามแบบสภากริสตจักรคือ อาจารย์ทำพิธี และให้ผู้ปกครองเป็นนำเอาขนมปังกับน้ำองุ่นไปให้สมาชิก ซึ่งคนหนึ่งคือประธานโบสถ์ส่วนอีกคนก็สลับกันไป ซึ่งเป็นการรับแบบเพรชไปทีเรียนนี้แหละ ส่วนการรับบัพติศมา คริสตจักรก็จะใช้รูปแบบพรหม ทั้งเด็กและผู้ใหญ่เลย โดยคริสตจักรไม่เคยให้บัพติศมาแบบจุ่ม แต่แม่เคยเห็นคนอื่นที่เป็นญาติกับแม่เขารับบัพติศมาแบบจุ่มจากคริสตจักรที่อื่นอยู่นะ และแม่ก็คิดว่าการรับแบบพรหมนี้เหมาะสมกับสมาชิกทุกคนและทุกวัยดีนะ เพราะมันง่ายดี”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีไว้ว่า เคยรับศีลมหาสนิทและเห็นบัพติศมาของคริสต์เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น ตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“พ่อมีความพึงพอใจกับรูปแบบศาสนพิธีที่โบสถ์ทำอยู่นะ เพราะตั้งแต่พ่อเกิดมา พ่อก็เคยเห็นที่ทำอยู่เพียงรูปแบบเดียว ไม่เคยเห็นรูปแบบอื่นเลย เลยคิดว่าสิ่งที่โบสถ์ทำอยู่นี้ก็ได้อยู่แล้ว ทั้งบัพติศมาและมหาสนิท และรูปแบบที่จัดก็พ่อก็คิดว่าเหมาะสมกับทุกคนทุกวัยอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องทำรูปแบบอื่นก็ได้ เพราะเราคุ่นเคยกับการทำแบบนี้”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่ง ไม่ได้รู้ว่าศาสนพิธีควรจัดอย่างไรถึงจะเหมาะสมที่สุด เนื่องจากที่ผ่านมาคริสตจักรไม่เคยเปลี่ยนรูปแบบเลย โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“แม่คิดว่าพึงพอใจนะคะ โดยที่โบสถ์นี้จะมีการจัดพิธีศีลมหาสนิท 3 เดือนต่อครั้ง แต่โดยส่วนตัวแม่เองก็ไม่วู้หรือกนะว่าพิธีนี้ควรจัดห่างกันมากน้อยขนาดไหน เพราะโบสถ์นี้ก็จัดแบบนี้มาโดยตลอด ส่วนพิธีบัพติศมาก็คิดว่าแบบที่ทำอยู่นี้ก็เหมาะสมอยู่แล้ว แม่ไม่อยากจะจุ่มเพราะกลัวหนาว ซึ่งศาสนพิธีที่โบสถ์ทำอยู่ก็เหมาะสมกับทุกวัยดี เพราะเราก็ทำรูปแบบอย่างนี้มาตั้งแต่เริ่มเปิดเป็นจุดประกาศแล้วนะ”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีพบว่า คนในเจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์มีความคุ้นเคยกับรูปแบบศาสนพิธีที่คริสตจักรจัดมาแต่เดิมมานานแล้ว และไม่มีความคิดที่จะเปลี่ยนรูปแบบหรือลองทำศาสนพิธีในรูปแบบอื่น ๆ และคิดว่าเจเนอเรชั่นอื่นก็มีความคิดเหมือนตนเช่นกัน

4) ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า

“แม่พึงพอใจมาก โดยคริสตจักรที่นี้จะมีการร้องเพลงนมัสการอยู่ 2 ช่วงคือ ช่วงก่อนนมัสการ จะใช้เพลงเพลงสั้น นำโดยทีมของอนุชน ซึ่งเครื่องดนตรีที่ใช้ก็จะมีกีตาร์ เบส กลอง ใครเล่นอันไหนได้ก็เล่น และช่วงนมัสการปกติที่ใช้หนังสือเพลงไทยนมัสการเล่มแดงก็จะใช้เครื่องดนตรีเหมือนกันและทีมเดียวกัน ซึ่งเมื่อแม่ได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและแม่รู้สึกได้ว่า ได้ใกล้ชิดพระเจ้าได้เห็นถึงความรักของพระเจ้า และรูปแบบโบสถ์ที่ใช้นมัสการอยู่นี้แม่ก็คิดว่ามีความเหมาะสมกับทุกวัย เพราะว่ามึนมัสการ 2 ช่วง โดยอนุชนก็ร้องได้ ผู้สูงอายุก็ร้องตามได้”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า ชอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าช่วงอนุชนมากกว่า โดยตามข้อมูลกล่าวว่า

“แม่ความชอบมาก เพราะรู้สึกสนุกเมื่อได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และแม่ก็ชอบช่วงเวลาที่อนุชนนำเพลงก่อนที่จะเริ่มนมัสการพระเจ้าซะอีก เพราะเพลงมันสนุกสนานดี เครื่องดนตรีก็มีเยอะดี อนุชนก็ร้องเพลงเพราะดีนะแม่ว่า แม้ว่าการนมัสการช่วงอนุชนคนสูงอายุคนอื่นจะไม่ค่อยเข้ามาก็ตาม แต่สำหรับแม่ชอบมาก และแม่ก็คิดว่าน่าจะเหมาะสมกับทุกวัยดีนะ เพราะใครชอบช่วงไหนก็มาเวลานั้น บางคนก็ไม่ชอบช่วงอนุชนก็มี เพราะว่าร้องตามไม่ได้บ้าง บางคนก็ไม่ชอบเสียงดังบ้าง”

ในทำนองเดียวผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า ชอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามาก เป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดเมื่อได้ร้องเพลง โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“พ่อพึงพอใจมาก โดยที่มนมัสการของโบสถ์ที่นี้มีนักดนตรีผสมกันแต่ตั้งวัยอนุชนถึงวัยประมาณ 40 กว่า ๆ ไม่ใช่อะไรหรอก อนุชนที่เล่นดนตรีได้มีไม่เยอะ มีคนอายุเลยต้องไปช่วยเล่นบ่อย ๆ และพ่อเองก็ชอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามาก เพราะมันเป็นช่วงที่พ่อมีความสุขที่สุดละ อยู่บ้านพ่อก็ชอบเพลงนมัสการพระเจ้า แล้วก็ร้องตามไปด้วย และพ่อก็คิดว่ามันก็เหมาะสมกับคนทุกวัยนะ ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยกันได้ เว้นแต่ว่าเพลงมันจะใหม่ไปจริง ๆ แต่ถ้าพ่อได้ฟังได้ร้องตามสัก 3-4 รอบพ่อก็ร้องตามได้ละ”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีพบว่า คนในเจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์มีความพึงพอใจและชอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามาก ไม่เพียงเฉพาะช่วงนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์เพียงเท่านั้น ซึ่งทุกคริสตจักรเองก็มีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า 2 ช่วงคือช่วง

ก่อนเริ่มนมัสการพระเจ้า จะเป็นของทีมนุชนโดยใช้เพลงสั้น และช่วงนมัสการพระเจ้าปกติจะใช้เพลงไทยนมัสการเล่มสี่แดง

5) ด้านการถวาย

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า

“พึงพอใจค่ะ โดยการถวายของคริสตจักรนี้จะมีหลายรูปแบบทั้งการถวายแบบใส่ซอง และไม่ใส่ซอง โดยแบบใส่ซอง บางคนจะเขียนหรือไม่เขียนชื่อก็ได้ ซึ่งจะถวายผ่านช่วงเดินถวายเป็นถวายเป็น การถวายผ่านกองทุนต่าง ๆ โดยคริสตจักรจะเตรียมกล่องโดยเขียนชื่อกองทุนแต่ละอย่างไว้เช่น ถวายสำหรับช่วยนักศึกษาฝึกงาน ถวายสำหรับค่าเดินทาง ถวายสำหรับค่าอาหาร สำหรับพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งอยู่ที่ว่าช่วงเวลานั้นมีอะไรที่คริสตจักรต้องซ่อมแซมบ้าง และการถวายที่ทำอยู่นี้ คิดว่าก็เหมาะสมกับทุกคนทุกวัยเพราะว่าคริสตจักรไม่ได้บังคับใคร แต่อาจารย์จะหนุนใจให้ทุกคนช่วยกันถวายตามกำลังของตนมี”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่า มีการถวายผ่านกองทุนหรือถวายพิเศษแต่ไม่ได้ถวายผ่านกล่อง แต่จะรวมในช่วงการถวายทรัพย์ทั้งหมด ซึ่งจะมีการเตรียมซองถวายสำหรับกองทุนไว้ให้ โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการถวายของโบสถ์ โดยโบสถ์ที่นี้มีการถวายแบบใส่ซอง โดยคนถวายจะใส่ซองหรือไม่ใส่ก็ได้ แล้วแต่เลย โดยจะมีซองแยกไว้เป็นถวายปกติวันอาทิตย์ ถวายสิบลดหรือถวายพิเศษ และแม่ก็คิดว่าการถวายที่ทำอยู่เวลานี้ก็ดีที่สุดแล้วนะ เพราะเราก็ปรับใช้เรื่อย ๆ จากตั้งแต่ตั้งกล่องไว้ที่หน้าห้องนมัสการ จนถึงที่ทำอยู่นี้แหละ และแม่คิดว่าก็เหมาะสมกับทุกคนทุกวัยดี โดยเท่าที่สังเกต เด็กจะไม่ถวายแบบไม่ใส่ซองกัน ผู้ใหญ่ก็มีแต่ไม่เยอะ ส่วนมากก็จะใส่ซองถวายกัน”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่า เหน็ดเหนื่อยของคริสตจักรจะแจ้งยอดการรับ-จ่ายของคริสตจักรลงในสูจิบัตร เพื่อให้มีความโปร่งใสแก่สมาชิกมากที่สุด โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“มีความพึงพอใจครับ โดยโบสถ์ที่นี้มีการถวายผ่านการเดินถวายเป็น โดยจะถวายเป็นเงินสด แต่ถ้ามีถวายพิเศษสมาชิกก็จะใส่ซองเพื่อระบุสิ่งที่ต้องการถวายและเหน็ดเหนื่อยมีความโปร่งใสเป็นอย่างมาก โดยเขาจะแจ้งยอดถวายรวม และค่าใช้จ่ายในทุก ๆ อาทิตย์ให้ทุกคนทราบ ซึ่งก็คิดว่าเหมาะสมกับทุกวัย”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายพบว่า คนในเจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ให้ความสำคัญกับการถวายทรัพย์ และต้องมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบการถวายทรัพย์ของสมาชิกคริสตจักรได้ว่าคณะกรรมการของคริสตจักรนำเงินถวายทรัพย์ไปใช้ในพันธกิจอะไรบ้าง ในแต่ละอาทิตย์ เพื่อความโปร่งใส และให้เป็นที่ยอมรับแต่พระเจ้า

4.1.2 เจเนอเรชั่นเอ็กซ์

1) ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเอ็กซ์มีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาทุกคน แต่ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งก็มีข้อสังเกตเล็กน้อย โดยจากข้อมูลกล่าวว่า

“ที่ีมีความพึงพอใจที่อาจารย์เขาเทศน์ให้ฟังนะ และสามารถเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์เทศน์ได้อยู่ แต่บางครั้งอาจารย์ก็เทศน์พาไปไกลเกินไปจนบางทีก็พากลับมาไม่ค่อยได้ หรือว่าที่ตามไม่ทันแล้วก็ไม่รู้ แต่โดยรวมก็พึงพอใจ สำหรับที่คิดว่ารูปแบบที่เทศนาอยู่ก็เหมาะสมกับทุกวัยดี เพราะอาจารย์เขาใช้คำเทศน์ที่ฟังง่าย ไม่ได้ใช้คำราชาศัพท์เยอะ ซึ่งมันก็ทำทั้งเด็กและคนแก่เข้าใจได้อยู่”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาในเรื่องความแตกต่างของผู้เทศนาระหว่างอาจารย์กับผู้ปกครอง ตามข้อมูลกล่าวว่า

“ผมรู้สึกพึงพอใจนะ แต่การเทศนาของแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป เช่นคนที่จบสถาบันศาสนศาสตร์มาก็จะเทศนาช่วยให้เราได้เข้าใจพระคัมภีร์มากขึ้น แต่คนไม่จบก็จะเน้นประสบการณ์ส่วนตัวมากกว่า โดยส่วนตัวผมก็ไม่ได้คิดมาก ดุสมดุสติ และรู้สึกว่ารูปแบบการเทศนาที่ใช้อยู่ก็เหมาะสมกับทุกวัยอยู่ แต่ถ้าผู้ปกครองเทศนาบ่อยไปก็ไม่ดีนะ”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาว่าชอบการเทศนาแบบหัวข้อมากกว่า ตามข้อมูลกล่าวว่า

“ที่ีพึงพอใจคะ และส่วนตัวชอบฟังการเทศนาแบบหัวข้อ เพราะต้องการที่จะนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าแบบอื่น ไม่ว่าจะป็นอธิบายหรือแบบเล่าเรื่อง โดยผู้เทศนาที่นี้ก็เทศนาแบบหัวข้อมากกว่า แต่ในบางครั้งก็มีอธิบายมากเกินไปหน่อย โดยเฉลี่ยแล้วผู้เทศนาจะใช้เวลาประมาณ 30-40 นาที ซึ่งก็ดูเหมาะสมแล้ว เพราะถ้ามากกว่าจะคนฟังเริ่มเหนื่อยหรือเริ่มเบื่อแล้ว และคิดว่ารูปแบบการเทศนาที่คริสตจักรใช้อยู่เวลานี้ก็มีความเหมาะสมกับทุกวัยนะ เพราะเมื่อที่ได้ลงไปถามเด็ก ๆ หรืออนุชน ว่าวันนี้อาจารย์เทศนาเรื่องอะไร เด็ก ๆ เขาก็จะจำได้ว่าวันนี้อาจารย์เทศนาเรื่องอะไร”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาของกลุ่มเจเนอเรชั่นเอ็กซ์พบว่า สิ่งที่คนในกลุ่มเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ต้องการจากการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาคือ เนื้อหาของคำเทศนามากกว่าตัวอย่างจากประสบการณ์ส่วนตัว

2) ด้านการอธิษฐาน

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานทุกคน ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้รับการหนุนใจในช่วงอธิษฐาน โดยกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจค่ะ เพราะในช่วงที่อธิษฐานกับพระเจ้า เหมือนได้รับคำหนุนใจผ่านทาง การอธิษฐาน แล้วพี่ก็คิดว่ารูปแบบที่อธิษฐานอยู่ก็น่าจะเหมาะกับคนทุกวัยอยู่ค่ะ เพราะการอธิษฐานมันก็ไม่มีอะไรตายตัว เพราะเป็นสิ่งที่เราอธิษฐานต่อพระเจ้า ขอให้พระเจ้าอวยพรเรา ขอให้ช่วยเรา ส่วนใครจะใช้คำแบบไหน จะสั้นจะยาวก็ไม่เป็นไรค่ะ”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานว่าสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมคืออยากให้คริสตจักรมีการอธิษฐานร่วมกัน ตามข้อมูลกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจครับ แต่ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคนด้วย เพราะบางคนก็อธิษฐานยาว บางคนก็อธิษฐานสั้นไปก็ไม่ดี ยาวไปก็ไม่ดี และการอธิษฐานที่คริสตจักรใช้อยู่ในปัจจุบันก็มีความเหมาะสมกับทุกคนทุกวัยนะ แต่โดยส่วนตัวจริง ๆ แล้ว ชอบแบบอธิษฐานร่วมกันหลายคนมากกว่าเพราะมันทำให้มีพลังมากกว่า”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานของคริสตจักร ว่าคริสตจักรมีการอธิษฐานเพื่อร่วมกันเพิ่มเติมขึ้นมาจากปกติ โดยตามข้อมูลกล่าวว่า

“พึงพอใจที่คริสตจักรทำอยู่ค่ะ นอกจากที่อธิษฐานในช่วงนมัสการแล้ว คริสตจักรมีการเพิ่มเติมในเรื่องของการอธิษฐานหลังจากที่นมัสการเสร็จด้วย โดยเราจะมีหัวข้ออธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน อธิษฐานเพื่อคนเจ็บป่วย อธิษฐานเพื่อการประกาศ คนที่เราได้ประกาศด้วย อธิษฐานเรื่องงบประมาณต่าง ๆ ด้วยกัน ส่วนเรื่องของการอธิษฐานบางคนไม่กล้าอธิษฐานเราก็ต้องค่อย ๆ ฝึกเขาไปเรื่อย ๆ จึงคิดว่าการอธิษฐานที่ทำอยู่นี้ก็เหมาะสมกับทุกวัยนะค่ะ เพราะเด็ก ๆ ก็จะได้รู้ว่าทุกคนในคริสตจักรก็อธิษฐานเพื่อการเรียนการสอนของพวกเขา คนวัยอื่น ๆ ก็รับรู้ได้เช่นกันค่ะ”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานพบว่า คนในเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ไม่สนใจระเบียบแบบแผนในการอธิษฐาน ผู้ที่นำอธิษฐานจะอธิษฐานอย่างไรก็ได้แล้วแต่บุคคล รวมทั้งเห็นคุณค่าในการอธิษฐานรวมกันเยอะ ๆ มากกว่าการอธิษฐานคนเดียว

3) ด้านศาสนพิธี

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเอ็กซ์มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่าเคยรูปแบบของศาสนพิธีที่ใช้ในคริสตจักรทำมาเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น โดยไม่เคยเห็นการประกอบพิธีรูปแบบอื่นเลย โดยตามข้อมูลกล่าวว่า

“ก็พึงพอใจนะ เพราะว่าตั้งแต่ที่ผมเกิดมาก็เคยเห็นแต่รูปแบบที่โบสถ์ใช้อยู่ในปัจจุบันและคิดว่าแบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว”

และผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกัน โดยกล่าวว่า

“ที่นี่มีจัดมหาสนิท 3 เดือนต่อครั้ง แต่คิดว่าถ้าทำบ่อยขึ้นกว่าก็น่าจะดีขึ้นก็ได้ แต่ก็ไม่เคยบ่อยขึ้นมีแต่เลื่อนออกไปเรื่อย ๆ มากกว่า ส่วนบัพติศมาก็ใช้แบบพรม ไม่เคยเห็นแบบอื่น แต่คิดว่าแบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว เหมาะสมกับทุกวัย จะเด็กเล็กหรือผู้ใหญ่ก็เข้าร่วมได้หมด”

ในขณะที่ ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงว่าคริสตจักรที่นมัสการอยู่มีการจัดพิธีศีลมหาสนิท เดือนละครั้ง และพิธีบัพติศมาก็ยืนยันที่ใช้แบบวิธีการพรมเท่านั้น โดยตามข้อมูลกล่าวว่า

“เราจะจัดพิธีมหาสนิทตามรูปแบบในหนังสือคู่มือศาสนพิธีเท่านั้น โดยโบสถ์จะจัดเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้สมาชิกได้ระลึกถึงพระเยซูคริสต์บ่อย ๆ และเรื่องพิธีบัพติศมาของที่นี่เราจะใช้แบบพรมเท่านั้น และคิดว่ารูปแบบที่ใช้อยู่ก็เหมาะสมกับทุกคนอยู่แล้ว”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีพบว่า คนในเจเนอเรชั่นเอ็กซ์มีความคุ้นเคยกับรูปแบบศาสนพิธีที่คริสตจักรใช้อยู่ คือตามคู่มือศาสนพิธี สภาคริสตจักรในประเทศไทย ส่วนเรื่องการจัดพิธีมหาสนิทอยู่ที่ตามมติของคณะกรรมการคริสตจักรกำหนดว่าจะจัดพิธีมหาสนิทบ่อยมากน้อยเพียงใด ซึ่งคนเจเนอเรชั่นเอ็กซ์พร้อมเข้าร่วมและให้ความร่วมมือ

4) ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งมีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของคริสตจักรหรือไม่ โดยกล่าวว่า

“ที่มีความพึงพอใจอยู่นะคะ แต่ช่วงร้องเพลงของอนุชน พี่ว่าเพลงมันเร็วเกินไป บางทีก็ร้องไม่ทัน หรือร้องไม่ได้บ้าง แต่คนอื่นก็ไม่มีปัญหาอะไร ซึ่งการจัดแบบนี้พี่ว่ามันก็เหมาะสมกับคนทุกวัยดี โดยเพลงของอนุชนก็เข้าใจดี แต่พี่ชอบร้องตามเล่มแดงมากกว่า เพราะคุ้นเคยมากกว่า”

ในการทำงานเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่าทำให้จดจ่อกับพระเจ้าได้ และมีความชอบการร้องเพลงนั้สการของอนุชนมากกว่าการร้องเพลงไทยนั้สการ ตามข้อมูลกล่าวว้

“โดยรวมก็มีความพึงพอใจ เพราะช่วงที่เราได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามันสามารถทำให้เรานั้งอยู่กับพระเจ้าและสามารถจดจ่อกับพระองค์ได้ และมีความชื่นชอบการนั้สการแบบเพลงสั้นของอนุชนมากกว่า เพราะมันต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ แต่ช่วงนั้สการเพลงไทยนั้สการร้องเพลงหนึ่งเส้ร็จก็ต้องนั้ง และรออิฐฐานก่อน และค่อยร้องอีกเพลง รู้สึกมันไม่ค่อยต่อเนื่อง เลยคิดว่ารูปแบบนี้ก็เหมาะสมกับทุกวัยดีนะ ทำให้ดูสมดุลงันดี”

ในการทำงานเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต จากข้อมูลกล่าวว้

“ที่มีความพึงพอใจค่ะ เพราะคิดว่าการนั้สการพระเจ้านั้เป็นลั้ที่สำคัญที่สุดในชีวิตเลย และเหนือสิ่งอื่นใดเพลงที่ใช้ร้องสรรเสริญพระเจ้าจะต้องเป็นเพลงที่เราร้องได้ แม้ว่าจะซ้ำกันทุกสัปดาห์บ้างก็ไม่มีไร ขอให้ร้องได้ไว้ก่อน”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าพบว่า คนในเจเนอเรชันเอ็้กซ์ต้องการร้องบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าที่คุ้นเคยมากกว่าที่จะใช้บทเพลงใหม่ ๆ แต่ถึงกระนั้นคนเจเนอเรชันเอ็้กซ์ได้ให้ความสำคัญกับการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า เพราะทำให้รู้สึกว่าได้ใกล้ชิดพระเจ้า ได้จดจ่อกับพระเจ้ามากกว่าด้านอื่น

5) ด้านการถว้

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชันเอ็้กซ์มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนั้สการด้านการถว้ทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึง เด็ก ๆ อาจจะยังไม่มีความเข้าใจในการถว้ แต่พ่อแม่ก็ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการถว้ให้ลูกได้เห็น โดยข้อมูลได้กล่าวไว้ว้

“มีความพึงพอใจในรูปแบบที่โบสถ์ทำอย่ แต่คิดว่าเด็กอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องการถว้ทร้พ้ยมากเท่าไร เพราะคนที่เป็นพ่อแม่จะเอาของให้ลูกตัวเองเป็นคนยื่นซองถว้ทร้พ้ยเข้าไปในถุ้รับถว้ ซึ่งโดยรวมแล้วก็คิดว่าน่าจะเหมาะสมกับคนทุกวัยได้คร้บ แต่อยากให้พ่อแม่ทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็กมากกว่ายื่นซองให้เด็กเป็นคนถว้ทร้พ้ย”

ในการทำงานเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนั้สการด้านการถว้ว่าการถว้ในรูปแบบใส่ซองนั้นเหมาะสมกับคริสตจักรแล้ว โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว้

“มีความพึงพอใจค่ะ และรูปแบบที่คริสตจักรทำอยู่ที่เป็นการถวายแบบใส่ซอง และคิดว่า การถวายแบบใส่ซองดีและเหมาะสมกับทุกคนดีแล้วค่ะ”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่า พึงพอใจกับรูปแบบในการใส่ซองถวาย แต่จะต้องไม่เปิดเผยรายชื่อให้ทราบ โดยตามข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“มีความพึงพอใจ กับรูปแบบที่ใช้แบบการเดินถวายเป็นถวายโดยจะถวายทรัพย์สินใส่ซองถวายและ มีการระบุชื่อทุกคนไว้ แต่เราจะไม่เปิดเผยว่าแต่ละคนถวายเท่าไร”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายพบว่า คนใน เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ให้ความร่วมมือในการถวายทรัพย์สินเป็นอย่างดี ถึงแม้จะมีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนได้ตั้ง ข้อสังเกตถึงการถวายทรัพย์สินบ้างว่าเหมาะสมหรือไม่ เพราะสำหรับคนเจเนอเรชั่นนี้ให้ความสำคัญต่อ การถวายทรัพย์สินมาก

4.1.3 เจเนอเรชั่นวายหรือมิลเลนเนียล

1) ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นวายโดยส่วนมากมีความพึงพอใจต่อพันธ กิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาที่คริสตจักร โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึง การเทศนาที่คริสตจักรตอบโจทย์กลุ่มคนเจเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชั่นเอ็กซ์มากกว่า โดย จากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“โดยรวมมีความพึงพอใจนะคะ แต่ก็อยากให้อาจารย์เทศนาไม่ให้ใช้เวลามากเกินไป และทาง ผู้เทศนาเองก็ควรใช้น้ำเสียงที่ชวนฟังมากกว่านี้อีกหน่อย เพราะเสียงอาจารย์เป็นโมโนโทนไปสัก หน่อย หนูคิดว่าควรใช้เวลาเทศนาประมาณ 25-30 นาทีก็พอแล้วค่ะ แล้วการเทศนาหนูก็คิดว่าก็ได้ เหมาะกับคนทุกเจน ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วหนูคิดว่าคำเทศนาตอนนี้มันเหมาะสำหรับคนเจนเอ็กซ์ และเบ บี้บูมเมอร์มากกว่าแต่ไม่ได้ตอบสนองคนเจนวายกับเจนแซดเลย”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระ วจนะหรือคำเทศนาโดยกล่าวถึงผู้เทศนาที่ระหว่างอาจารย์กับผู้ปกครองมีความแตกต่างกัน และ หัวข้อในการเทศนาในแต่ละอาทิตย์ โดยจากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“รู้สึกพอใจอยู่ค่ะ แต่ว่าตัวของผู้เทศนาก็อาจจะมีความแตกต่างกัน เพราะผู้ปกครองอาจจะ ไม่ค่อยรู้เรื่องศาสนศาสตร์มากเท่าไร แต่ถ้าเป็นอาจารย์ที่จบพระคัมภีร์มาก็จะสามารถช่วยให้เรามี

ความเข้าใจพระคัมภีร์ได้มากขึ้นด้วย ส่วนเหมาะสมกับคนทุกวัยไหม หนูว่าขึ้นอยู่กับหัวข้อที่เทศนาจะ บางหัวข้อเหมาะกับคนเจนนี้ อีกอาทิตย์มาก็อาจจะเหมาะกับคนอีกเจนค่ะ”

ในขณะที่ ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือ คำเทศนาว่าไม่ได้รู้สึกพึงพอใจเพราะรู้สึกว่าคุณเทศนาไม่ได้ตอบโจทย์กับคนทุกเจนเนอร์เรชั่น โดยจาก ข้อมูลกล่าวว่า

“ผมรู้สึกเฉย ๆ นะ เพราะการเทศนาในแต่ละครั้งเนี่ย บางครั้งก็มีประโยชน์ บางครั้งก็ไม่มี ประโยชน์ บางครั้งคำเทศนาก็ไม่สอดคล้องกับบริบทของสมาชิก หรือก็ไม่ได้อัปเดตข่าวสารตาม ปัจจุบันว่าโลกมันไปถึงไหนแล้ว มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นอยู่ในเวลานี้แล้วเราควรจะตอบสนองกับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอย่างไร แต่มันก็ไม่มี และผมก็คิดว่าการเทศนาของที่นี่ไม่ได้เหมาะสมกับทุกเจน โดยคำเทศนาจะเป็นแนวยุคเก่ามากกว่า ไม่ได้สอดคล้องกับทุกเจน โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่นหรือคนที่ เพิ่งมีครอบครัว ทุกวันนี้เหมือนคำเทศนามันห้วนแหวกเกินไปหน่อย”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา ของกลุ่มเจนเนอร์เรชั่นวายพบว่าคนในเจนเนอร์เรชั่นนี้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาของคำเทศนา ว่าสามารถ ตอบโจทย์กับชีวิตของเขาได้หรือไม่ โดยไม่ได้มองเป็นภาพรวม แต่ขึ้นอยู่กับแต่ละอาทิตย์ว่าผู้เทศนา นั้นสามารถนำพระวจนะของเจ้ามาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของสมาชิกได้มากน้อยเพียงใด

2) ด้านการอธิษฐาน

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจนเนอร์เรชั่นวายมีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจ การนมัสการด้านการอธิษฐานทุกคน ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้าน การอธิษฐานว่าสามารถนำไปใช้อธิษฐานในชีวิตประจำวันได้ และสามารถนำไปอธิษฐานหนุนใจคนอื่น ได้ โดยจากข้อมูลกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจกับรูปแบบอธิษฐานที่โบสถ์นี้ใช้อยู่ค่ะ เพราะจะได้นำเอาคำอธิษฐานไป อธิษฐานเองส่วนแต่ละวันได้ค่ะ และเรายังสามารถอธิษฐานหนุนใจคนอื่นได้ด้วย ซึ่งคิดว่าเหมาะสม กับทุกวัยนะคะ เพราะใครก็สามารถนำไปอธิษฐานได้ค่ะ”

ทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานว่า รูปแบบการอธิษฐานของกลุ่มเจนเนอร์เรชั่นวาย และแซต ไม่ได้ใช้คำราชาศัพท์ หรือเป็นพิธีการมาก แต่จะ เป็นคำอธิษฐานที่ออกมาจากใจ จากข้อมูลกล่าวว่า

“ผมมีความพึงพอใจและชอบมากครับ เพราะคำอธิษฐานส่วนมาก ผู้ที่นำอธิษฐานจะใช้คำอธิษฐานที่ออกมาจากใจซึ่งไม่ได้มีรูปแบบที่ตายตัว แต่ก็คิดว่าทำให้ไม่ได้ตอบโจทย์กับทุกคน เพราะถ้าเป็นคำอธิษฐานของคนเจนวาย เจนแซต จะไม่ได้ใช้คำราชาศัพท์มากมาย เพราะทุกคำอธิษฐานมันออกมาจากใจจริง ๆ แต่ผู้ใหญ่บางคนก็อาจจะรู้สึกไม่ค่อยสบายใจที่รุ่นของผมใช้คำที่เป็นเหมือนเพื่อนกับพระเจ้ามากเกินไป”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานว่ารูปแบบที่คริสตจักรใช้นั้นเป็นเหมือนประเพณี ได้ฟังมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ รูปแบบการอธิษฐานก็ยังคงเป็นแบบเดิม โดยจากข้อมูลกล่าวว่า

“รู้สึกปกติครับ ผมมีความรู้สึกว่ารูปแบบหรือคำที่โบสถ์ใช้อธิษฐานมันเหมือนประเพณีมากกว่า เคยฟังมาตอนเด็กอย่างไร ผ่านมา 10-20 ปีก็ยังเหมือนเดิม แต่คิดว่าการอธิษฐานแบบนี้ น่าจะมีความเหมาะสมกับทุกคนนะครับ เพราะเป็นการอธิษฐานแบบรวม ๆ”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานพบว่า คนในเจนเนอเรชันวายไม่ได้ใช้คำอธิษฐานแบบเป็นทางการ โดยอยากให้คำอธิษฐานเป็นการอธิษฐานที่ออกมาจากใจ แม้เข้าใจว่าช่วงการอธิษฐานจะเป็นช่วงของการนมัสการพระเจ้า แต่คนรุ่นนี้เคยอธิษฐานกับพระเจ้าอย่างไรก็จะอธิษฐานกับพระเจ้าในช่วงนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ที่คริสตจักรเช่นเดียวกัน และมีความคิดว่าคำอธิษฐานบางที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุก ๆ สัปดาห์

3) ด้านศาสนพิธี

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจนเนอเรชันวายส่วนมาก มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธี โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่ง กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีว่าสมาชิกในคริสตจักรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อศาสนพิธีเท่าที่ควร และสมาชิกควรมีสิทธิ์เลือกวิธีการรับบัพติศมาว่าต้องรับแบบพรมหรือแบบจุ่ม โดยจากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“โดยส่วนตัวผมรู้สึกไม่ค่อยพึงพอใจนะ ไม่รู้เพราะคิดว่ารูปแบบความศักดิ์สิทธิ์ของพิธีมันมีน้อยไปหน่อย หรือการให้ความสำคัญของพิธีมหาสนิทของสมาชิกมีน้อยไปหน่อย โดยจะคิดว่าเป็นพิธีที่ต้องทำทุก ๆ 3 เดือนเมื่อถึงเวลา แต่ก็ไม่ใช่ทุกคนที่รู้สึกว่าพิธีนี้มันสำคัญต่อชีวิตของเขาขนาดไหน เหมือนทำพิธีให้มันผ่าน ๆ ไปเท่านั้น ซึ่งผมคิดว่าพิธีนี้ควรจัดเดือนละ 1 ครั้ง เพราะการจัด 3 เดือนต่อครั้งมันรู้สึกห่างมากเกินไป และสามารถทำให้สมาชิกให้ความสำคัญต่อพิธีนี้ได้เหมาะสมด้วย เช่น ถ้าจัดสัปดาห์แรกของเดือน สมาชิกก็จะรู้แล้วว่า สัปดาห์แรกของทุกเดือนโบสถ์จะมีพิธีศีลมหาสนิท จะได้เตรียมตัวชีวิตได้ ต่อให้ไปเรียนหรือทำงานที่อื่น กลับมาช่วงสัปดาห์แรกของเดือนสมาชิกก็จะยังจำได้เสมอว่าที่คริสตจักรจะมีพิธีนี้ แต่ถ้าจัด 3 เดือนต่อครั้ง เราก็จะลืมไปเลยว่า

อาทิตยน์มีการจัดศีลมหาสนิทหรือบางคนกลับมา ก็รู้สึกงว่าอาทิตยน์มีศีลมหาสนิทเธอ เลยไม่ได้เตรียมชีวิตมาก่อน ส่วนการรับบัพติศมาผมคิดว่า เราควรมีความเข้มข้นในการเตรียมความพร้อมมากกว่านี้ เพราะหลัง ๆ มานี้ใครก็จะรับบัพติศมาก็ได้ และเห็นว่าพอรับง่ายก็หลงง่ายด้วยเช่นกัน ส่วนการเลือกว่าวิธีการรับบัพติศมา สมาชิกควรมีสิทธิ์เลือกว่าจะเลือกแบบพรหมหรือแบบจุ่ม ไม่ใช่มีเพียงรูปแบบเดียว”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งกล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีไว้ว่ารูปแบบที่คริสตจักรทำอยู่เหมาะสมแล้ว และต้องการให้พิธีบัพติศมาเป็นพิธีที่น่าจดจำและน่าประทับใจมากกว่าที่เป็นอยู่โดยเปรียบเทียบกับพิธีแต่งงาน โดยจากข้อมูลกล่าวว่า

“โบสถ์ที่นี่มีการทำพิธีมหาสนิทตามแบบสภาพกติ และคิดว่าไม่มีอะไรที่จะต้องปรับปรุง เพราะพิธีนี้เราทำมาตั้งแต่สมัยพระคัมภีร์ใหม่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอะไร เพราะว่าการทำพิธีนี้เป็นการระลึกถึงความรักของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อชีวิตของเรา และให้เราได้สำนึกความบาปที่เคยทำไป ซึ่งก็เหมาะสมกับที่นี้อยู่แล้ว และถ้าเป็นไปได้อยากให้พิธีบัพติศมา ควรมีความสำคัญต่อสมาชิกมากกว่านี้ เพราะเป็นพิธีนี้เรามีโอกาสทำเพียงครั้งเดียว สิ่งที่ผมอยากเห็นคือ อยากให้สมาชิกทุกคนในภาค ทุกคริสตจักรมาอยู่ร่วมกันและมีการรับบัพติศมาพร้อมกัน จะเอาช่วงประชุมธรรมกิจภาคก็ได้ หรือวันไหนก็ได้แล้วแต่จะตกลงกัน และทุกคนได้เป็นสักขีพยานร่วมกัน ให้นั้นเปรียบเสมือนว่าเป็นงานแต่งงานของเรากับพระเยซูคริสต์ ซึ่งถ้าเราทำแบบนี้ได้แล้วก็น่าจะทำให้สมาชิกที่รับบัพติศมา มีความประทับใจและน่าจดจำมากกว่าที่เราทำอยู่”

ทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีว่า ต้องการให้ใช้ขนมปังไร้เชื้อกับเหล้าองุ่นจริง ๆ เพื่อจะได้ระถึงช่วงเวลาพระเยซูคริสต์เริ่มทำพิธีมหาสนิทจริง ๆ จากข้อมูลกล่าวเอาไว้ว่า

“มีความพึงพอใจค่ะ และคิดว่าการจัดพิธีมหาสนิท 3 เดือนต่อครั้งแบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว แต่ก็อยากให้คริสตจักรลองมีการเตรียมขนมปังเป็นแบบขนมปังไร้เชื้อและใช้เหล้าองุ่นจริง ๆ เพราะปัจจุบันนี้ใช้ขนมปังทั่วไปกับน้ำองุ่นธรรมดาที่ซื้อในร้านสะดวกซื้อ คือเพื่อที่เราจะได้รู้ซึ่งถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์เริ่มต้นทำพิธีมหาสนิทจริง ๆ ส่วนพิธีบัพติศมาคิดว่าแบบพรหมที่ใช้อยู่ก็ดีอยู่แล้ว เพราะสะดวกดี แต่ถ้าจะรับแบบจุ่มคิดว่าค่อนข้างลำบากเพราะต้องไปหาแหล่งน้ำเพื่อทำพิธี และต้องเสียเวลาเดินทางอีกหลายอย่าง”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีพบว่า คนในเจเนอเรชั่นวายต้องการให้สมาชิกใครคริสตจักรเห็นความสำคัญและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดศาสนพิธี

อย่างชัดเจน ส่วนรูปแบบของการทำศาสนพิธีคนในเจเนอเรชันอายุนั้นไม่ได้มีกฎตายตัวว่าต้องทำเพียงรูปแบบที่ทำอยู่นี้เท่านั้น

4) ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชันวัยส่วนใหญ่มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่ง กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า ช่วงการร้องเพลงนมัสการของอนุชนได้รับความสนุกสนาน แต่ช่วงการร้องเพลงไทยนมัสการช่วยให้ได้รับการชูใจและรู้เรื่องของพระเจ้ามากขึ้น จากข้อมูลกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจค่ะ โดยเนื้อเพลงในช่วงของอนุชนก็ช่วยเราเข้าใจได้ง่ายขึ้นและมีความสนุกสนาน ส่วนตอนที่ร้องเพลงไทยนมัสการ เนื้อหาในเพลงก็ช่วยชูจิตชูใจของเราได้ และช่วยให้รู้เรื่องพระเจ้าเยอะขึ้น โดยทั้ง 2 อย่างก็มีประโยชน์คนละด้าน และเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย”

ในขณะที่ ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้ให้ความเห็นถึงพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า ในเจเนอเรชันอื่นมีความเข้าใจว่า เมื่อคริสตจักรตีระฆังหมายความว่ากำลังจะเริ่มนมัสการพระเจ้า โดยในความเป็นจริง การนมัสการพระเจ้าได้เริ่มตั้งแต่การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในช่วงของอนุชนแล้ว จากข้อมูลกล่าวว่า

“สำหรับผมยังไม่ค่อยพึงพอใจเท่าไรครับ เพราะว่าคริสตจักรมีการนมัสการ 2 ช่วงคือช่วงแรกเป็นเพลงสั้นของอนุชน แต่ความเข้าใจของเจเนออื่นเขาคิดว่าการนมัสการของอนุชนมันเป็นการ intro ที่จะบอกว่าคริสตจักรจะเริ่มนมัสการแล้วนะ และพอหลังจากการร้องเพลงนมัสการของอนุชนเสร็จคริสตจักรก็จะทำการตีระฆัง โดยสมาชิกส่วนมากที่เป็นเจเนเอ็กซ์กับเจเนเบบี้บูมเมอร์ ก็จะคิดว่าเมื่อระฆังดังนั่นคือสัญญาณว่าคริสตจักรกำลังจะเริ่มนมัสการพระเจ้าแล้ว ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการร้องเพลงนมัสการของอนุชน ก็เป็นการเริ่มต้นนำสมาชิกได้นมัสการพระเจ้าแล้ว”

ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้ให้ความคิดเห็นต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเอาไว้ว่า แนวเพลงที่คริสตจักรใช้ขึ้นอยู่กับอนุชนที่เล่นดนตรี หากอนุชนย้ายออกไป คริสตจักรก็จะใช้เพลงเก่า ๆ ยิ่งทำให้อนุชนเข้าไม่ถึงเนื้อเพลงและพระเจ้ามากขึ้น จากข้อมูลกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจในระดับหนึ่งครับ ซึ่งแนวเพลงที่คริสตจักรใช้ขึ้นอยู่กับอนุชนว่ามีมากหรือมีน้อย ซึ่งตอนช่วงที่มีอนุชนอยู่มาก เพลงที่ใช้ก็จะเป็นสากล มีความเป็นสมัยใหม่ แต่พออนุชนเริ่มแยกย้ายไปเรียนที่อื่นหรือไปทำงาน แนวเพลงที่ใช้ก็จะใช้เพลงเก่า ๆ โบราณมากหน่อย แล้วพอมาร

ทำแบบนี้ก็ทำให้ไม่เหมาะกับคนทุกเจน เพราะพอคริสตจักรใช้เพลงเก่า ๆ เด็ก ๆ หรืออนุชนก็จะเริ่มเข้าไม่ถึง และไม่เข้าใจเพลงที่ร้องอยู่”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าพบว่า คนในเจเนอเรชันวายให้ความสำคัญต่อการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามาก ไม่ว่าจะเป็นแนวดนตรี การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทั้งเพลงสั้นและเพลงไทยนมัสการ อีกทั้งยังให้ความสำคัญต่อผู้ที่เล่นดนตรีสรรเสริญพระเจ้าโดยจำเป็นต้องมีทักษะในการเล่นดนตรี ทำนองเดียวกันคนในเจเนอเรชันวายได้มีความคิดเห็นว่าการร้องเพลงสรรเสริญเจ้านั้นมีความสำคัญเทียบเท่ากับการฟังพระวจนะของพระเจ้าหรือการประกอบศาสนพิธี

5) ด้านการถวาย

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชันวาย มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้มีแสดงความคิดเห็นต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายของคริสตจักรไว้ว่าช่วงที่สมาชิกสามารถถวายทรัพย์ไม่ได้ถึงแค่ตอนที่ถูกละเลยอยู่ตรงหน้า แท้จริงแล้วสามารถถวายทรัพย์ช่วงเวลาไหนก็ได้ โดยผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า

“มีความพึงพอใจอยู่ครับ แต่ที่คริสตจักรนี้สมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดว่า ถ้าใส่ซองถวาย นั่นคือการลอบลัดหรือการมอบถวายพิเศษ แต่ถ้าเงินไม่ได้อยู่ในซองถวาย นั่นคือการมอบถวายปกติ และสมาชิกบางส่วนก็คิดว่าช่วงเวลาแห่งการมอบถวายคือช่วงเวลาที่ถูกถวายอยู่ตรงหน้าท่านแล้วเท่านั้น ซึ่งบางที คนที่มาสายหรือมาไม่ทันช่วงเวลามอบถวายทรัพย์ ก็จะได้ไม่ได้ถวายทรัพย์ หรือคนที่มานมัสการพระเจ้าแต่ช่วงถวายทรัพย์ไปเข้าห้องน้ำมา ก็ไม่มีโอกาสถวายทรัพย์แล้ว เพราะคิดว่าไม่มีโอกาสได้มอบถวายทรัพย์แล้ว”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความรู้สึกต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่า เนื่องจากเป็นข้อตกลงร่วมกันทั้งผู้นำคริสตจักรและสมาชิกคริสตจักรจึงรู้สึกพึงพอใจและมีเหมาะสมกับทุกวัย โดยผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า

“ผมรู้สึกเฉย ๆ เพราะเรื่องวิธีที่เราจะถวายเป็นสิ่งที่เราตกลงกันแล้วตั้งแต่เริ่มต้นและทุกคนในคริสตจักรก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร จึงคิดว่าก็น่าจะเหมาะสมกับทุกคนนะครับ”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่า พึงพอใจกับรูปแบบที่คริสตจักรใช้อยู่ เนื่องจากบริหารจัดการได้ง่าย โดยตามข้อมูลได้กล่าวไว้ว่า

“มีความพึงพอใจกับรูปแบบที่ทำอยู่ค่ะ เพราะคิดว่ามันสามารถจัดการได้ง่ายดี”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายพบว่า คนในเจเนอเรชันวายให้ความสำคัญต่อการถวายทรัพย์อย่างสัตย์ซื่อมากกว่ารูปแบบของการถวายทรัพย์ และพยายามไม่แตะต้องถึงรูปแบบที่คริสตจักรปฏิบัติกันมา

4.1.4 เจเนอเรชันแซต

1) ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชันแซตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อในพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อการเทศนาไว้ว่าผู้เทศนาใช้เวลานานเกินไป บางครั้งก็พูดเรื่องส่วนตัวมากเกินไป จากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“รู้มีความพึงพอใจอยู่ค่ะ ซึ่งช่วงนี้ก็ดีขึ้นกว่าเดิมหนึ่งค่ะ เพราะว่าเมื่อก่อนผู้เทศนาจะเทศนานานมาก ทำให้รู้สึกง่วงนอนบ้างในบางครั้งค่ะ แต่หลัง ๆ มาแล้วผู้เทศนาใช้เวลาเทศน้น้อยลง หนูเลยสามารถนั่งฟังคำเทศนาได้ทั้งหมดได้โดยไม่รู้สึกง่วงนอนค่ะ ที่โบสถ์นี้จะมีผู้เทศนาอยู่ประมาณ 3 คน ถ้าเป็นผู้ปกครองเทศนา เขาก็จะพูดเรื่องส่วนตัวมากหน่อยและเนื้อหาเองก็จะเป็นผู้ใหญ่ แต่ถ้าเป็นอาจารย์เทศน์ อาจารย์ก็จะใช้ศัพท์ที่วัยรุ่นหน่อย จึงช่วยให้อยากฟังมากกว่า โดยเวลาที่ใช้ก็ใช้ประมาณ 30 นาที คิดว่าพอดีแล้วค่ะ และคิดวาก็เหมาะกับทุกคนทุกวัยด้วยค่ะ”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาของคริสตจักรเนื่องจากคริสตจักรได้รับศิษยาภิบาลเข้ามาใหม่ จึงยังมีความรู้สึกสดใหม่อยู่ โดยจากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“สำหรับหนูแล้วมีความพึงพอใจกับรูปแบบที่คริสตจักรทำอยู่ในตอนนี้ค่ะ ก็คือตอนเทศนาใช้เวลาไม่มากเกินไป ทำให้ไม่ได้รู้สึกน่าเบื่อเท่าไร แต่คิดว่ายังไม่ค่อยตอบโต้กับทุกคนค่ะ ซึ่งผู้สูงอายุอาจจะไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร เพราะโบสถ์เพิ่งจะมีศิษยาภิบาลคนใหม่ที่อายุยังไม่เยอะ ซึ่งก่อนหน้านี้โบสถ์มีศิษยาภิบาลที่มีอายุเยอะ แล้วอาจารย์คนใหม่ในช่วงที่เทศนาก็มักจะใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ หรือวัยรุ่นมากเกินไป ทำให้คนแก่อาจจะไม่ค่อยเข้าใจ แต่ถ้ารุ่นหนูก็เข้าใจค่ะ”

ทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาถึงประเด็นรูปแบบการเทศนามีการอธิบายมากเกินไป จนทำให้อนุชนต้องขอแยกกลุ่มออกไปเพื่อจัดการนมัสการของกลุ่มอนุชนกันเอง โดยจากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“หนูพึงพอใจค่ะ แต่บางครั้งผู้เทศนาก็มีการอธิบายที่มากเกินไป และรูปแบบการเทศนาที่ใช้ อยู่ตอนนี้หนูก็คิดว่าไม่ได้ตอบโต้ต่อทุกคน ด้วยความที่คริสตจักรที่หนูอยู่มีผู้ใหญ่มากกว่า ซึ่งก่อนที่

จะมีโควิด กลุ่มอนุชนจะแยกออกไปฟังเทศนาของกลุ่มอนุชนด้วยตนเอง ก็รู้สึกว่าจะมีความสบายใจมากกว่า และก็ไม่น่าเบื่อด้วย ปกติคริสตจักรจะใช้เวลาช่วงเทศนาอยู่ที่ 40 นาที - 1 ชั่วโมง โดยส่วนตัวคิดว่าเวลาที่ใช้ในการเทศนาไม่ควรเกิน 45 นาทีน่าจะเป็นเวลาที่ใช้เทศนาที่ดีค่ะ”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาของกลุ่มเจเนอเรชั่นแซตพบว่าผู้ที่อยู่ในเจเนอเรชั่นแซตนี้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาและระยะเวลาในการเทศนา ซึ่งถ้าผู้เทศนายาวเกินไปหรือเนื้อหาไม่ได้ดึงดูดพวกเขาเท่าไร เขาก็จะปิดใจไม่รับฟังเลย เช่น เล่นโทรศัพท์ นอนหลับ หรือขอแยกกลุ่มการนมัสการจากที่ประชุมใหญ่ โดยสิ่งที่คนวัยนี้ต้องการคือ เนื้อหาที่ตอบโจทย์กับความสนใจที่คนวัยนี้กำลังเผชิญอยู่ และมีเนื้อหาที่กระชับ

2) ด้านการอธิษฐาน

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นแซตมีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่ง ได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานว่าเหมือนได้รับการอวยพรจากผู้ใหญ่และจากพระเจ้า ช่วยให้มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไปได้ จากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“มีความพึงพอใจค่ะ ในช่วงที่เรากำลังฟังการอธิษฐานเหมือนได้รับการอวยพรจากผู้ใหญ่และจากพระเจ้าอยู่ และหนูก็ชอบช่วงที่อธิษฐานตามแบบคำสอนของพระเยซูคริสต์ เพราะว่าทุกคนได้อธิษฐานพร้อมกัน และการที่ได้มาฟังคำอธิษฐานเมื่อที่คริสตจักรทำให้หนูรู้สึกมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป และก็คิดว่าสิ่งที่ทำอยู่ก็มีความเหมาะสมกับทุกวัยค่ะ เพราะทุกคนคุ้นชินกับการอธิษฐานแบบนี้แล้ว”

ทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานของคริสตจักรว่า ในบางครั้งผู้นำอธิษฐานใช้ระยะเวลาในการอธิษฐานมากเกินไป จากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“ผมมีความพึงพอใจครับ แต่ว่ารูปแบบเราไม่สามารถที่จะเปลี่ยนอะไรได้ แต่ในบางครั้งก็มีความรู้สึกว่าจะบางคนก็อธิษฐานยาวเกินไป จนทำให้รู้สึกเคลิ้มหลับไปบ้างก็มีครับ ซึ่งผมคิดว่าน่าจะเหมาะสมกับทุกวัยนะครับ แต่ไม่ต้องยาวมากก็ได้ครับ”

ทำนองเดียวกันให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานของคริสตจักรว่าคริสตจักรมีการอธิษฐานเพื่อที่ครอบคลุมทุกกลุ่ม จากข้อมูลกล่าวไว้ว่า

“การอธิษฐานก็จะรู้สึกค่อนข้างกลาง ๆ แต่ไปด้านพึงพอใจมากกว่า ส่วนด้านที่ชอบก็คือผู้อธิษฐานมีความใส่ใจในทุก ๆ กลุ่มและจะอธิษฐานครอบคลุมคนทุกกลุ่มเท่า ๆ กัน ไม่ว่าจะป็นอนุชนคนทำงาน ผู้ป่วย ผู้สูงอายุ จึงทำให้คิดว่ารูปแบบนี้ก็เหมาะกับคนทุกวัยค่ะ”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานพบว่า คนในเจเนอเรชั่นแซตมีความต้องการให้ช่วงการอธิษฐานเป็นการอธิษฐานด้วยกัน รวมไปถึงครอบคลุมถึงทุก ๆ กลุ่ม ทุกคณะอย่างเท่าเทียมกันและยังมีความคิดว่าการอธิษฐานส่วนตัวกับพระเจ้ากับอธิษฐานในช่วงนมัสการพระเจ้าวันอาทิตย์ก็มีความคล้ายคลึงกัน

3) ด้านศาสนพิธี

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นแซตโดยส่วนมากมีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธี โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่ง กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีว่า รูปแบบที่คริสตจักรทำศาสนพิธีอยู่ในปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว จากข้อมูลกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจค่ะ เพราะคิดว่าการที่คริสตจักรจัดพิธีมหาสนิท 3 เดือนครั้งนั้นกำลังดี เพราะถ้าจัดบ่อยเกินไป เราก็จะต้องเตรียมของบ่อยขึ้น และอาจจะทำให้สมาชิกไม่ได้ให้ความสำคัญกับพิธีนี้ ส่วนพิธีบัพติศมาโดยส่วนตัวชอบแบบพระมอยู่แล้วค่ะ เพราะไม่ยากเอาตัวไปจุ่มน้ำ และคิดว่ามีความเหมาะสมกับทุกวัยค่ะ

ทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีว่า ต้องการให้มีการจัดพิธีมหาสนิททุกอาทิตย์เนื่องจากชอบกินน้ำองุ่น จากข้อมูลกล่าวว่า

“มีความพึงพอใจค่ะ และหนุกก็ยากให้จัดพิธีมหาสนิททุกสัปดาห์เลย เพราะหนุกชอบกินน้ำองุ่นมาก ส่วนเรื่องพิธีบัพติศมา หนุกไม่รู้สิ ยังไงก็ได้ค่ะ”

ขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีว่า การทำพิธีมหาสนิทในวันอาทิตย์จะทำให้การนมัสการพระเจ้าล่าช้าออกไปเนื่องด้วยจำนวนสมาชิก จากข้อมูลกล่าวว่า

“ก็มีความพึงพอใจอยู่ค่ะ หนุกคิดว่ามหาสนิทจัดเดือนละครั้งน่าจะดีแล้วค่ะ เพราะถ้าทำบ่อยเกินไปก็ทำให้ใช้เวลาในวันอาทิตย์มากเกินไปเนื่องด้วยมีสมาชิกที่มีจำนวนเยอะ ส่วนพิธีบัพติศมาไม่ขอออกความเห็นแล้วกันค่ะ แต่คิดว่าปัจจุบันก็น่าจะดีและเหมาะสมอยู่แล้ว”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนั้สการด้านศาสนพิธีพบว่า คนในเจเนอเรชั่นแซตยังไม่มีวามเข้าใจศาสนพิธี ว่าแต่ละพิธีมีความสำคัญในด้านชีวิตจิตวิญญาณของเขาเพียงใด แต่คนในเจเนอเรชั่นแซตพร้อมเข้าร่วมศาสนพิธีอย่างสำรวมเช่นกัน

4) ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นแซตส่วนใหญ่มีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่ง กล่าวถึงความคิดเห็นที่มีต่อพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่าสามารถร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าได้ทั้งช่วงเพลงสั้นและเพลงไทยนั้สการ รวมทั้งถ้ามีเพลงใหม่ที่นั้สการจะสอนให้สมาชิกร้องเพลงด้วยกันก่อน โดยผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า

“มีความพึงพอใจคะ เพราะว่าหนูชอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นช่วงนั้สการพระเจ้าของอนุชนและการใช้เพลงไทยนั้สการ แต่ถ้าให้เลือกว่าชอบแบบไหนมากกว่ากัน หนูก็ชอบช่วงอนุชนที่ก่อนเริ่มนั้สการคะ เพราะว่าเป็นเพลงที่สามารถเข้าถึงได้ และมีเหมาะสมกับวัยมากกว่า เลยคิดว่ามีความเหมาะสมกับทุกวัยคะ เพราะเวลาเลือกเพลงก็จะเลือกเพลงที่ทุกคนร้องได้อยู่แล้วแม้ว่าจะเป็นเพลงเก่าก็ตาม แต่ถ้าเป็นเพลงใหม่ที่นั้สการก็จะมีการสอนสมาชิกให้ร้องด้วยกันก่อนคะ”

ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นต่อพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า ในช่วงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยากให้มีเครื่องดนตรีที่ครบทั้งวง และมีความรู้สึกว่าการร้องเพลงไทยนั้สการมีทำนองที่ซ้ำแล้วเกำเกินไป ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า

“ช่วงเช้าที่โบสถ์ผมจะร้องเพลงนั้สการเพลงสั้นประมาณ 2-3 เพลง เพื่อเป็นการเตรียมใจให้คนเริ่มเข้ามาในคริสตจักร แต่โดยรวมแล้วผมรู้สึกไม่ค่อยพึงพอใจเท่าไรนะครั้บ เนื่องด้วยช่วงนี้คริสตจักรขาดผู้ร่วมรับใช้ในทีมนั้สการ หรือบางครั้งก็ไม่มีนักดนตรีเลย ก็ร้องเพลงสด ๆ ไปเลยครั้บ มันทำให้รู้สึกว่าการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเหมือนมันขาดอะไรไป แม้จะรู้ว่าเครื่องดนตรีจะเป็นเพียงตัวประกอบของการนั้สการก็ตาม แต่เนื่องจากคนในวัยของผมต้องการอยากให้มีเสียงดนตรีที่เร้าใจ ซึ่งพอไม่มีเครื่องดนตรีบางครั้งก็รู้สึกแปลก ๆ ครั้บ และพอถึงช่วงการใช้เพลงไทยนั้สการ ผมรู้สึกว่เพลงมันซ้ำและค่อนข้างเกำมากเกินไป”

ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นต่อพันธกิจการนั้สการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่าไม่ยากร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า เนื่องจากถูกบังคับให้ร้อง และเพลงที่ใช้ร้องก็เป็นเพลงเก่า ไม่สามารถหาฟังจากสื่อออนไลน์ได้ โดยกล่าวว่า

“หนูไม่มีความพึงพอใจเลยคะ เพราะบางครั้งไม่มีความอยากร้องเพลง แต่ผู้ใหญ่ก็จะบังคับให้ไปร้องเพลงนมัสการโดยไม่ได้เตรียมกันมาก่อน และเพลงที่ใช้หนูก็ร้องไม่ได้เลยคะ เพราะว่ามันเป็นเพลงที่เก่ามาก หาฟังแบบออริจินอลฟังไม่ได้เลย หาฟังใน Youtube ก็ไม่ได้”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าพบว่า คนในเจเนอเรชั่นแซตนั้นสามารถร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในรูปแบบของเพลงสั้นได้มากกว่าการร้องเพลงไทยนมัสการ เพราะเป็นเพลงที่อยู่ในยุคสมัยของคนเจเนอเรชั่นนี้ ที่เข้าถึงได้อย่างง่ายกว่า ทั้งดนตรี และแนวเพลงที่ตอบโจทย์คนในเจเนอเรชั่นแซตมากกว่า

5) ด้านการถวาย

การจากสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกที่อยู่เจเนอเรชั่นแซตมีความรู้สึกพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายทุกคน โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้มีแสดงความคิดเห็นต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายของคริสตจักรเอาไว้ว่าการถวายทรัพย์จะถวายอย่างไรก็ได้โดยปัจจุบันคริสตจักรมีการให้ออนเงินถวายทรัพย์เข้าบัญชีธนาคารของคริสตจักรได้โดยตรง โดยผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า

“คริสตจักรใช้การเดินถุงถวาย แล้วสมาชิกก็จะถวายผ่านถุงเลยคะ แม้คริสตจักรจะมีของให้ แต่ก็ไม่ค่อยมีใครถวายผ่านซองเท่าไร และยิ่งช่วงนี้โบสถ์ต้องนมัสการพระเจ้าแบบออนไลน์ คริสตจักรก็เลยต้องเพิ่มช่องทางการถวายทรัพย์โดยวิธีการออนไลน์ไว้ด้วยคะ”

ทำนองเดียวกันผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่า ปัญหาที่แท้จริงคือสมาชิกไม่ถวายทรัพย์ และไม่มีวิธีการถวายทรัพย์ด้วยวิธีการออนไลน์ จากข้อมูลกล่าวว่า

“ผมพึงพอใจอยู่แล้วครับ ผมคิดว่ารูปแบบการถวายทรัพย์มันไม่ได้มีปัญหาหรอก แต่ปัญหาคือคนเราไม่ค่อยถวายเฉย ๆ และผมก็คิดว่ารูปแบบที่ใช้อยู่นี้ก็ค่อนข้างเหมาะกับทุกเจนโดยเฉพาะเจนแซตแบบพวกผมเนื่องจากไม่มี QR code”

ทำนองเดียวกันผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายว่าคริสตจักรมีการถวายผ่านการเดินถุงถวายเท่านั้น จากข้อมูลกล่าวว่า

“ที่คริสตจักรจะมีการถวายทรัพย์ผ่านการเดินถุงอย่างเดียวคะ ไม่มีของ ไม่มีกล่องอะไรเลย”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายพบว่า คนในเจเนอเรชั่นแซตต้องการให้มีการถวายทรัพย์ในรูปแบบอื่น ๆ จากที่มีอยู่ เช่นการถวายทรัพย์ผ่านการโอนเงินเข้าบัญชีคริสตจักร เพราะคนในเจเนอเรชั่นแซตสะดวกกับรูปแบบการโอนเงินออนไลน์มากกว่า

4.2 ข้อเสนอของแต่ละเจเนอเรชันต่อแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ของแต่ละเจเนอเรชันได้แนะนำแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ โดยยกตัวอย่างจาก 10 คำตอบดังต่อไปนี้

“ผมอยากให้สมาชิกทุกคน ผู้นำคริสตจักร รวมทั้งอาจารย์ทุกคนมารวมตัวกันทั้งเด็กและผู้ใหญ่มาประชุมหรือคุยกันว่าคริสตจักรของเรามีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างไร เพื่อให้เด็กรุ่นใหม่รู้ว่า คริสตจักรของเราเริ่มต้นอย่างไร และมาถึงได้อย่างไร บริบทของเราเป็นอย่างไร และอนาคตเราจะวางแผนทำพันธกิจอะไรด้วยกัน ใน 1 ปี 5 ปี 10 ปีข้างหน้า และเอาสิ่งที่ได้วางแผนมาใช้เป็นคำเทศนา มาประกอบกับนิมิตของคริสตจักร เพราะทุกวันนี้เรามีเป้าหมายที่ล้นเกินไป เมื่อเราวางแผนระยะยาว เด็ก ๆ อนุชนก็จะสามารถรู้ว่าอนาคตของเขาและคริสตจักรจะเป็นอย่างไร และเขาจะสามารถทำหรือรับใช้คริสตจักรอะไรได้บ้าง”

“คริสตจักรควรเปิดโอกาสให้แต่ละคนมีส่วนร่วมรับใช้ในกลุ่มเล็ก ๆ ก่อน และต่อไปก็ชวนให้เขามาร่วมรับใช้ด้วยกันในพันธกิจการนมัสการในวันอาทิตย์ด้วยกัน”

“พยายามดึงน้อง ๆ หรือคนใหม่ ๆ ที่ยังไม่มีโอกาสได้รับใช้แต่มีของประทานในด้านใดก็ได้ ให้มีโอกาสขึ้นมารับใช้พระเจ้าร่วมกัน เพื่อเป็นการฝึกและเตรียมเขาให้รับใช้ต่อไปในอนาคต”

“อยากให้อาจารย์และผู้ดำเนินการเยี่ยมเยียนกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อหนุนใจกันและอธิษฐานเผื่อกัน เพื่อที่จะช่วยให้สมาชิกมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมากขึ้น เพราะถ้าไม่ไปเยี่ยมเยียนสมาชิกสมาชิกก็จะต่างคนต่างอยู่และไม่มีจิตใจร่วมรับใช้”

“เราต้องหาความสมดุลกันให้ได้ เพราะบางอย่างผู้ใหญ่ก็ชอบอย่าง วัยรุ่นก็ชอบแบบอีกอย่าง แต่เราต้องมาคิดว่าจุดไหนคือจุดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทุกฝ่าย และมีการร่วมไม้ร่วมมือกันทุกฝ่าย”

“เปิดโอกาสให้แต่ละคนมีส่วนร่วมรับใช้ในกลุ่มเล็ก ๆ ด้วยกันและต่อไปก็ให้เขามาร่วมรับใช้ด้วยกันในพันธกิจการนมัสการในวันอาทิตย์ด้วยกัน”

“อยากให้มีการเสริมทักษะของประทานที่จะใช้ในพันธกิจการนมัสการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการร้องเพลงนมัสการพระเจ้า การเล่นเกม การอธิษฐาน การจัดดอกไม้”

“คริสตจักรจะต้องฟังสมาชิกและพยายามจัดหมวดหมู่ให้ได้ว่าสมาชิกต้องการอะไร”

“อยากให้มีศิษยาภิบาลที่อยู่กับคริสตจักรนาน ๆ หน่อย มี Power ที่สามารถพูดให้ผู้ใหญ่เชื่อได้ และคอยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกทุกคนจริง ๆ ไม่ใช่เฉพาะฟังแต่ธรรมกิจหรือผู้ใหญ่เพียงอย่างเดียว”

“เนื่องจากคริสตจักรเป็นคริสตจักรที่ค่อนข้างเล็ก ทุกคนรู้จักกันหมด คิดว่าคริสตจักรควรมีระบบพี่เลี้ยงที่ชัดเจน เพราะถ้าระบบพี่เลี้ยงแข็งแรง ก็จะทำให้ความล้มพันธ์ในคริสตจักรมีมากขึ้นด้วย”

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ถึงแนวทางในการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจนเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ โดยสามารถแบ่งออกมาได้ 7 แนวทางคือ

- 1) การชักจูง หนุนใจ สมาชิกทุกวัยให้เข้ามาร่วมรับใช้ด้วยกัน
- 2) ให้ผู้นำไปเยี่ยมเยียนสมาชิกและไปอธิษฐานเผื่อและเชิญชวนมาร่วมรับใช้ด้วยกัน
- 3) จัดให้มีการอบรมและเสริมทักษะในด้านการรับใช้ในพันธกิจการนมัสการแก่สมาชิกทุกวัย เพื่อเตรียมให้สมาชิกสามารถร่วมรับใช้ด้วยกันได้
- 4) ให้มีการประชุม พูดคุย ปรึกษาหารือซึ่งกันและกันร่วมกันทุกวัย ถึงแนวทางในการรับใช้พระเจ้าด้วยกัน
- 5) มีการแบ่งหน้าที่ในการรับใช้ไว้อย่างชัดเจน
- 6) มีระบบพี่เลี้ยง น้องเลี้ยงที่เข้มแข็ง
- 7) มีการรับฟังและยอมรับความคิดเห็นข้อเสนอจากทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยในหัวข้อเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนัมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อหาแนวทางการทำพันธกิจการนัมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนัมัสการและเข้าร่วมนัมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ ผู้วิจัยเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนัมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยปัญหาของการวิจัยคือ เพื่อต้องการศึกษาเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนัมัสการ ของคริสตจักรท้องถิ่นที่อยู่ในสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อเสนอแนะทางในการทำพันธกิจการนัมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนัมัสการและเข้าร่วมนัมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ โดยเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ที่เป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นที่อยู่ในกลุ่ม เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ อยู่ระหว่าง อายุ 57-59 ปี เจเนอเรชันเอ็กซ์ อยู่ระหว่าง อายุ 42-56 ปี เจเนอเรชันวายหรือมิลเลนเนียล อยู่ระหว่าง อายุ 24-41 ปี และเจเนอเรชันแซต อยู่ระหว่าง อายุ 18-23 ปี โดยเก็บตัวอย่างกลุ่มละ 5 คน จาก 5 คริสตจักรที่มีครบทั้ง 4 เจเนอเรชัน โดยสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 เจตคติของเจเนอเรชันบีหรือเบบี้บูมเมอร์ที่มีต่อการทำพันธกิจการนัมัสการ

1) ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา คนเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ให้ความสำคัญกับการฟังพระวจนะของพระเจ้าหรือคำเทศนามาก เพราะเมื่อฟังพระวจนะหรือคำเทศนาแล้วรู้สึกได้รับพระพร มีความสบายใจ และรู้ว่าควรดำเนินชีวิตอย่างไรให้ถูกต้องตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อนำมาใช้ทั้งกับตนเองและนำไปแบ่งปันให้กับผู้อื่น

2) **ด้านการอธิษฐาน** คนในเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ชอบให้มีการอธิษฐานเยอะ ๆ เพราะทำให้รู้สึกได้เข้าใกล้ชีวิตพระเจ้ามากขึ้น และการได้เปิดโอกาสให้คนที่อายุน้อย ได้นำอธิษฐานถือเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้ที่อธิษฐานนั้นเติบโตกับพระเจ้าได้ด้วย

3) **ด้านศาสนพิธี** คนในเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์มีความคุ้นเคยกับรูปแบบศาสนพิธีที่คริสตจักรจัดมาแต่เดิมมานานแล้ว และไม่มีความคิดที่จะเปลี่ยนรูปแบบหรือลองทำศาสนพิธีในรูปแบบอื่น ๆ และคิดว่าเจเนอเรชันอื่นก็มีความคิดเหมือนตนเช่นกัน

4) **ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า** คนในเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์มีความพึงพอใจและชอบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามาก ไม่เพียงเฉพาะช่วงนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์เพียงเท่านั้น ซึ่งทุกคริสตจักรเองก็มีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนเริ่มนมัสการพระเจ้า จะเป็นของที่มอญชนโดยใช้เพลงสั้น และช่วงนมัสการพระเจ้าปกติจะใช้เพลงไทยนมัสการเล่มสีแดง

5) **ด้านการถวาย** คนในเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ให้ความสำคัญกับการถวายทรัพย์ และต้องมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบการถวายทรัพย์ของสมาชิกคริสตจักรได้ว่าคณะกรรมการของคริสตจักรนำเงินถวายทรัพย์ไปใช้ในพันธกิจอะไรบ้างในแต่ละอาทิตย์ เพื่อความโปร่งใสและให้เป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

5.1.2 เจตคติของเจเนอเรชันเอ็กซ์ที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ

1) **ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา** สิ่งที่คนในกลุ่มเจเนอเรชันเอ็กซ์ต้องการจากการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาคือ การมีเนื้อหาของคำเทศนามากกว่าตัวอย่างจากประสบการณ์ส่วนตัว

2) **ด้านการอธิษฐาน** คนในเจเนอเรชันเอ็กซ์ไม่สนใจระเบียบแบบแผนในการอธิษฐาน ผู้ที่นำอธิษฐานจะอธิษฐานอย่างไรก็ได้ แล้วแต่บุคคล รวมทั้งยังเห็นคุณค่าในการอธิษฐานรวมกันเยอะ ๆ มากกว่าการอธิษฐานคนเดียว

3) **ด้านศาสนพิธี** คนในเจเนอเรชันเอ็กซ์มีความคุ้นเคยกับรูปแบบศาสนพิธีที่คริสตจักรใช้อยู่ คือใช้ตามคู่มือศาสนพิธี สภาคริสตจักรในประเทศไทย ส่วนเรื่องการจัดพิธีมหาสนิทอยู่ที่ตามมติของคณะกรรมการคริสตจักรกำหนดว่าจะจัดพิธีมหาสนิทบ่อยมากน้อยเพียงใด ซึ่งคนเจเนอเรชันเอ็กซ์พร้อมเข้าร่วมและให้ความร่วมมือ

4) **ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า** คนในเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ต้องการร้องบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าที่คุ้นเคยมากกว่าที่จะใช้บทเพลงใหม่ ๆ แต่ถึงกระนั้นคนเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ได้ให้ความสำคัญกับการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า เพราะทำให้รู้สึกว่าได้ใกล้ชิดพระเจ้า ได้จดจ่อในพระเจ้ามากกว่าด้านอื่น

5) **ด้านการถวาย** คนในเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ให้ความร่วมมือในการถวายทรัพย์เป็นอย่างดี ถึงแม้จะมีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนได้ตั้งข้อสังเกตถึงการถวายทรัพย์บ้างว่าเหมาะสมหรือไม่ เพราะสำหรับคนเจเนอเรชั่นนี้ให้ความสำคัญต่อการถวายทรัพย์มาก

5.1.3 เจตคติของเจเนอเรชั่นวายหรือมิลเลนเนียลที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ

1) **ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา** คนในเจเนอเรชั่นนี้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาของคำเทศนาว่าสามารถตอบโต้กับชีวิตของเขาได้หรือไม่ โดยไม่ได้มองเป็นภาพรวม แต่ขึ้นอยู่กับแต่ละอาทิตย์ว่าผู้เทศนานั้นสามารถนำพระวจนะของเจ้ามาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของสมาชิกมากน้อยเพียงใด

2) **ด้านการอธิษฐาน** คนในเจเนอเรชั่นวายไม่ได้ใช้คำอธิษฐานแบบเป็นทางการ โดยอยากให้อธิษฐานเป็นการอธิษฐานที่ออกมาจากใจ แม้เข้าใจว่าช่วงการอธิษฐานจะเป็นช่วงของการนมัสการพระเจ้า แต่คนรุ่นนี้เคยอธิษฐานกับพระเจ้าอย่างไรก็จะอธิษฐานกับพระเจ้าในช่วงนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ที่คริสตจักรแบบเดียวกัน และมีความคิดว่าคำอธิษฐานบางทีไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุก ๆ สัปดาห์

3) **ด้านศาสนพิธี** คนในเจเนอเรชั่นวายต้องการให้สมาชิกใครคริสตจักรเห็นความสำคัญและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดศาสนพิธีอย่างชัดเจน ส่วนรูปแบบของการทำศาสนพิธีคนในเจเนอเรชั่นยายนั้นไม่ได้มีกฎตายตัวว่าต้องทำเพียงรูปแบบที่ทำอยู่เท่านั้น

4) **ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า** คนในเจเนอเรชั่นวายให้ความสำคัญต่อการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ามาก ไม่ว่าจะเป็นแนวดนตรี การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทั้งเพลงสั้นและเพลงไทยนมัสการ อีกทั้งยังให้ความสำคัญต่อผู้ที่เล่นดนตรีสรรเสริญพระเจ้าโดยจำเป็นต้องมีทักษะในการเล่นดนตรีด้วย ทำนองเดียวกันคนในเจเนอเรชั่นวายได้มีความคิดเห็นว่าการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้านั้นมีความสำคัญเทียบเท่ากับการฟังพระวจนะของพระเจ้าหรือการประกอบศาสนพิธี

5) **ด้านการถวาย** คนในเจเนอเรชั่นวายให้ความสำคัญต่อการถวายทรัพย์สินอย่างสัจจะ ซื่อมากกว่ารูปแบบของการถวายทรัพย์สิน และพยายามไม่แตะต้องถึงรูปแบบที่คริสตจักรปฏิบัติกันมา

5.1.4 เจตคติของเจเนอเรชั่นแซตที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ

1) **ด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา** ผู้ที่อยู่ในเจเนอเรชั่นแซตนี้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาและระยะเวลาในการเทศนา ซึ่งถ้าผู้เทศนายาวเกินไปหรือเนื้อหาไม่ได้ดึงดูดพวกเขาเท่าที่ควร เขาก็จะปิดใจไม่รับฟังอย่างเต็มที่ เช่น เล่นโทรศัพท์ นอนหลับ หรือขอแยกกลุ่มการนมัสการจากที่ประชุมใหญ่ โดยสิ่งที่คุณวัยนี้ต้องการคือ เนื้อหาที่ตอบโจทย์กับความสนใจที่คุณวัยนี้กำลังเผชิญอยู่ และมีเนื้อหาที่กระชับ

2) **ด้านการอธิษฐาน** คนในเจเนอเรชั่นแซตมีความต้องการให้ช่วงการอธิษฐานเป็นการอธิษฐานด้วยกัน รวมไปถึงครอบครัวในทุก ๆ กลุ่ม ทุกคนอย่างเท่าเทียมกันและยังมีความคิดว่าการอธิษฐานส่วนตัวกับพระเจ้ากับอธิษฐานในช่วงนมัสการพระเจ้าวันอาทิตย์ก็มีความคล้ายคลึงกัน

3) **ด้านศาสนพิธี** คนในเจเนอเรชั่นแซตยังไม่มีความเข้าใจศาสนพิธี ว่าแต่ละพิธีมีความสำคัญในด้านชีวิตจิตวิญญาณของเขาเพียงใด แต่คนในเจเนอเรชั่นแซตพร้อมเข้าร่วมศาสนพิธีอย่างสำรวมเช่นกัน

4) **ด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า** คนในเจเนอเรชั่นแซตนั้นสามารถร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในรูปแบบเพลงสั้นได้มากกว่าการร้องเพลงไทยนมัสการ เพราะเป็นเพลงที่อยู่ในยุคสมัยของคนเจเนอเรชั่นนี้ และเข้าถึงได้อย่างง่ายกว่า ทั้งดนตรี แนวเพลงก็ตอบโจทย์คนในเจเนอเรชั่นแซตมากกว่า

5) **ด้านการถวาย** คนในเจเนอเรชั่นแซตต้องการให้มีการถวายทรัพย์สินในรูปแบบอื่น ๆ จากที่มีอยู่ เช่นการถวายทรัพย์สินผ่านการโอนเงินเข้าบัญชีคริสตจักร เพราะคนในเจเนอเรชั่นแซตสะดวกในรูปแบบการโอนเงินออนไลน์มากกว่า

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูลงานวิจัยหัวข้อเจตคติของแต่ละเจเนอเรชั่นที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย และเพื่อหาข้อเสนอแนะทางในการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุก

เจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผลโดยสรุปดังนี้

5.2.1 เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ

โดยเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์กับเจเนอเรชันเอ็กซ์ และเจเนอเรชันวายกับเจเนอเรชันแซต มีเจตคติที่มีความคล้ายคลึงกัน โดยแต่ละคริสตจักรแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ใกล้เคียงกัน แต่มีบริบทที่คล้ายคลึงกัน และมีคริสตจักรแม่จากที่เดียวกันคือคริสตจักรสันติธรรม (โรงพยาบาลแมคเคน) และผู้บุกเบิกก็เป็นผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่ได้รับการรักษาที่หายแล้วได้เดินกลับไปภูมิลำเนาเดิมเพื่อทำพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าและจนก่อเกิดกลายเป็นชุมชนคริสเตียนและทำการก่อตั้งคริสตจักรขึ้นเพื่อสรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน

กลุ่มสมาชิกคริสตจักรที่อยู่ในกลุ่มเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชันเอ็กซ์ เป็นลูกหลานของสมาชิกที่เป็นผู้เริ่มก่อตั้งคริสตจักร ทำให้พวกเขาเคยเห็นรูปแบบพันธกิจการนมัสการที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา และยังไม่เคยมีโอกาสปริร่วมการนมัสการคริสตจักรอื่น ๆ ที่อยู่ต่างภาค หรือต่างคณะ จึงมีความคิดว่าพันธกิจการนมัสการพระเจ้าที่ทำอยู่นั้นคืออยู่แล้วและเหมาะสมที่สุดแล้ว และถ้าคริสตจักรจะมีการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบใด ๆ ก็ตาม ก็จะมีการเสนอจากคณะกรรมการคริสตจักร ที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ที่อยู่ในเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชันเอ็กซ์ โดยกลุ่มเจเนอเรชันวาย และเจเนอเรชันแซตไม่มีส่วนในการวางแผนพันธกิจใด ๆ ของคริสตจักร จึงมีความสอดคล้องกับ 2.2.2 ที่กลุ่ม เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ จะมีแนวคิดแบบอนุรักษ์นิยม คือไม่ยอมให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพันธกิจการนมัสการให้ต่างไปจากเดิม

ส่วนกลุ่มเจเนอเรชันวายและเจเนอเรชันแซต ก็ได้สอดคล้องกับ 2.2.2 ที่คน 2 กลุ่มนี้เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยี ทำให้มีการปรับตัว มีความรู้ความสามารถในใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ดีกว่า จึงอยากให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนมัสการให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบันมากกว่ากลุ่มเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชันเอ็กซ์ เนื่องจากกลุ่มเจเนอเรชันวายและเจเนอเรชันแซตมีการย้ายถิ่นเพราะการศึกษาหรือการทำงาน จึงทำให้ได้ไปเห็นพันธกิจการนมัสการของคริสตจักรอื่น ๆ ที่อยู่ต่างภาค หรือต่างคณะ ส่งผลให้กลุ่มเจเนอเรชันวายและเจเนอเรชันแซตมีเจตคติที่นำมาเปรียบเทียบกับพันธกิจการนมัสการในคริสตจักรของตนได้มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ที่คริสตจักรหลาย ๆ แห่ง มีการนมัสการพระเจ้าในรูปแบบออนไลน์ เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 ทำให้สมาชิกคริสตจักรไม่สามารถรวมตัวเพื่อนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรได้ เนื่องจากคำสั่งจากหน่วยงานของรัฐ ที่จำกัดคนในการรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ไม่เกินจำนวนคนตามที่กำหนดไว้ แต่กลุ่มเจเนอเรชันวายและเจเนอเรชันแซตนี้เอง ที่สามารถขับเคลื่อนพันธกิจการนมัสการพระเจ้าต่อไปได้ โดยจัดระบบพันธกิจการนมัสการพระเจ้าในรูปแบบออนไลน์ รวมทั้งยังสามารถเข้าร่วมพันธกิจการนมัสการพระเจ้าของคริสตจักรอื่น ผ่านรูปแบบออนไลน์ได้ด้วยเช่นกัน

5.2.2 แนวทางการทำพันธกิจการนมัสการที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการและเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าร่วมกันได้

จากการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยพบว่า แนวทางที่สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น สังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทยที่ได้เสนอมานั้น เป็นประโยชน์อย่างมากให้กับทางคริสตจักรท้องถิ่นในสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย และคริสตจักรอื่น ๆ ที่มีบริบทที่ใกล้เคียงกัน เพราะเป็นแนวทางที่จะก่อให้เกิดการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันขึ้นได้ในคริสตจักร สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

1) จัดให้มีการประชุมหรือวางแผนพันธกิจการนมัสการร่วมกันโดยมีสมาชิกจากทุกเจเนอเรชันเข้าร่วมด้วย เพื่อให้เด็ก ๆ และวัยรุ่นได้ศึกษาเรียนรู้วิธีการทำงานจากผู้ใหญ่ และสามารถเสนอแนวทางเพื่อให้พันธกิจการนมัสการและพันธกิจอื่น ๆ ที่ตบโจทย์กับทุกเจเนอเรชัน โดยสอดคล้องกับ 4.2 ข้อ 3, 4, 6 และแนวคิดของ Manner (2021) ข้อ 3

2) มีการจัดกลุ่มย่อยเพื่อเยี่ยมเยียน หนุนใจ และอธิษฐานเผื่อร่วมกัน โดยภายในกลุ่มจะต้องมีสมาชิกจากทุกเจเนอเรชันรวมอยู่ด้วยกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การทราบถึงความต้องการ สิ่งที่กำลังเผชิญของแต่ละเจเนอเรชัน และมีการช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำแนวทางในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในทางของพระเจ้าร่วมกันได้ซึ่งเป็นการแบกภาระซึ่งกันและกัน โดยสอดคล้องกับ 4.2 ข้อ 1, 5, 6 สอดคล้องกับแนวคิดของ James (1988) และแนวคิดของ Manner (2021) ข้อ 1

3) ให้สมาชิกในทีมนมัสการหรือทีมนักดนตรีและคณะนักร้องของคริสตจักร มีสมาชิกจากทุกเจเนอเรชันรวมอยู่ด้วยกัน เพื่อให้ผู้ใหญ่จะสามารถเล่นดนตรีและร้องเพลงสั้นตามอนุชนได้ และอนุชนก็สามารถเรียนรู้การร้องเพลงไทยนมัสการจากผู้ใหญ่ได้ โดยสอดคล้องกับ 4.2 ข้อ 2, 4 และสอดคล้องกับแนวคิดของ Manner (2021) ข้อ 3, 6

4) คริสตจักรไม่ควรมีการแยกกลุ่มการทำพันธกิจการนมัสการระหว่างผู้สูงอายุ ผู้ใหญ่วัยทำงาน และอนุชนออกจากกัน รวมทั้งไม่ควรแบ่งกลุ่มเพื่อรับใช้ในพันธกิจการนมัสการ เช่น ให้อนุชนเล่นดนตรี คณะสตรีทำอาหาร และร้องเพลง คณะเด็กวีหรือคณะบุรุษ ถวายเพลงพิเศษ แต่ให้สมาชิกทุกคนและทุกเจเนอเรชันได้มีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการนมัสการพระเจ้าทุกด้านร่วมกันโดยไม่แบ่งแยก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vanderwell (2008) และตามแนวคิดของ Manner (2021) ข้อ 3

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ : กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีข้อเสนอแนะต่อคริสตจักรท้องถิ่น และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะต่อคริสตจักรท้องถิ่น

คณะกรรมการคริสตจักรสามารถนำข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้ ไปวางแผนร่วมกันต่อไปได้ โดยจะไม่ได้เป็นการวางแผนเพียงจากคณะกรรมการของคริสตจักรเท่านั้น แต่มีการวางแผนกับทุกคณะ ทุกฝ่ายในคริสตจักร เพื่อหาแนวทางในการจัดรูปแบบการนมัสการพระเจ้าร่วมกันและวางแผนในการสร้างผู้รับใช้รุ่นใหม่เพื่อให้คริสตจักรสามารถสืบทอดต่อไปอีกหลายช่วงอายุคน และจัดให้มีพันธกิจการนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ เพื่อให้สมาชิกคริสตจักรทุกคน ทุกวัย ทุกเจเนอเรชันได้นมัสการพระเจ้าร่วมกัน และร่วมรับใช้ซึ่งกันและกัน โดยไม่จำเป็นที่จะต้องแยกกลุ่มต่าง ๆ ออกไปในเวลาการนมัสการพระเจ้าเวลาปกติ และเมื่อหลังจากการนมัสการพระเจ้าเสร็จสิ้นแล้ว แต่ละกลุ่มสามารถแยกกลุ่มย่อยออกไปเพื่อสามัคคีธรรมและเสริมสร้างซึ่งกันและกันต่อไปอีกได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ถ้ามีการวิจัยครั้งถัดไป ผู้วิจัยขอเสนอในการทำการศึกษาหัวข้อที่เกี่ยวข้องต่อไป คือให้มีการศึกษาเจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีต่อพันธกิจในด้านอื่น ๆ และหาแนวทางการทำพันธกิจคริสตจักรที่สามารถทำให้สมาชิกคริสตจักรที่มีทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจการคริสตจักรร่วมกันได้เช่น พันธกิจการประกาศ พันธกิจการสร้างสาวก พันธกิจการสามัคคีธรรมและพันธกิจการรับใช้สังคม หรือแนวทางการทำพันธกิจการนมัสการหลังยุคโควิด เพื่อให้ได้แนวทางการทำพันธกิจครอบคลุมมากยิ่งขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

- กัลป์ ชานวิทิตกุล. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับเจตคติต่อการทำพันธกิจ*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาคริสต์ศาสนศาสตร์, เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ)
- ไกรสร แสงตุ้ง. (2562). *ผลขององค์ประกอบพันธกิจนมัสการต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนคริสเตียนบ้านพักลาหู่เวียงป่าเป้า*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์, เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ
- คู่มือศาสนพิธี สภาคริสตจักรในประเทศไทย ฉบับแก้ไข. (2014). เชียงใหม่: สิริยบรรณ หน่วยงานคริสเตียนศึกษาและบรรณศาสตร์ สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- โครงการสุขภาพคนไทย. (2559). *ทำความเข้าใจคนต่างรุ่นต่าง “เจนเอเรชั่น”*. สุขภาพคนไทย 2559, นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. 10-12
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : วรุฒิกการพิมพ์.
- ณรุทธ์ มุทจจิตต์. (2547). *สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล. (2552). *การรับรู้คุณลักษณะของเจนเอเรชั่นวายและแรงจูงใจในการทำงาน: มุมมองระหว่างเจนเอเรชั่นต่าง ๆ ในองค์กร*. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 31(121), 3
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ทัศนีย์ ศรีกิตติศักดิ์. (2554). *เจนเอเรชั่นในองค์กร บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และปัจจัยจูงใจในการทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง*. การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2561). *เจตคติ [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]*. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2561(53), 39-40.
- นิเวศน์ เหมวชิรวรากร. (2563,12 21). *Baby Boomer VS Gen Y*. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <https://blog.settrade.com/blog/nivate/2020/12/21/2432>

นพมาศ ธีรเวคิน. *จิตวิทยาสังคมกับชีวิต*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1996.

นมัสวี ศรีนนท์. (2560). *ทฤษฎีเจเนอเรชันกับกรอบวิธีคิด*. จุลสารนวัตกรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 12 (46), 3-4.

บุญรัตน์ บัวเย็น. (2011). *สภาคริสตจักรในประเทศไทย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.

พัชสิรี ชมภูคำ และ ณัฐธิดา จักรภักดิ์ศิริสุข. (2563). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงาน: กรณีศึกษาเปรียบเทียบคน เจเนอเรชัน Y และคนเจเนอเรชัน Z ในเขตกรุงเทพมหานคร*. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 42(165), 4-5.

มานิตย์ มณีวงศ์. (2563). *เอกสารวิชาศาสนพิธีและการนมัสการ*. เชียงใหม่: วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

วิไลลักษณ์ พินิจบุญฤกษ์. (2546). *การศึกษาเจตคติที่มีต่องานของพนักงานในบริษัทเอกชนอุตสาหกรรมเคมีแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศศิมา ตุ่มนิลกาล. (2560). *การนำเสนออัตลักษณ์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์อินสตาแกรมของเจเนอเรชัน: กรณีศึกษาความแตกต่างระหว่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ เจเนอเรชันวาย และเจเนอเรชันแซด*. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ)

สมาคมพระคริสตธรรมคัมภีร์, (2016). *พระคริสตธรรมคัมภีร์, ฉบับปี 2011*. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย.

สันติภาพ วิริโยทัย. (2561). *บทบาทและความสำคัญของบทเพลงในที่ชุมนุมนมัสการ ของคริสตจักรจากมุมมองของพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่*. วารสารดนตรีรังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต. 13(1), 121-123

สาธัญญ์ บุญยเกียรติ. (2555). *เอกสารประกอบการเรียนวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์: การนมัสการ*. เชียงใหม่: วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี.

- สิริกัญญา บุญเกียรติ. (2565). *เอกสารประกอบการเรียนวิชาพันธกิจครอบครัว: คริสตจักรหลากหลาย CT658*. เชียงใหม่: วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี.
- สุภัทรา อินตะเทพ และ สันติภาพ วิริโยทัย. (2562). *เอกสารประกอบการสอน วิชาดนตรีคริสตจักร CT552*. เชียงใหม่: วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี.
- อรรถพล บุญน่วม. (2562). *เจตคติของคริสเตียนเจนเนอเรชั่นแซต ที่มีต่อความทุกข์กรณีศึกษา: วัยรุ่นคริสเตียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์, เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ*
- 40ปีแห่งพระคุณ ฉลองครบรอบ 40 ปี การก่อตั้งคริสตจักรภาคที่ 14 (1977-2017). (2017). เชียงใหม่: สำนักงานคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- Allan G. Harkness. (2000). *Intergenerational and Homogeneous-Age Education: Mutually Exclusive Strategies for Faith Communities?*. Religious Education, 52.
- Cabrol, F. (1912). *Christian Worship. In The Catholic Encyclopedia*. New York: Robert Appleton Company. Retrieved April 27, 2022 from New Advent: <http://www.newadvent.org/cathen/15710a.htm>
- Christina Embree. (2019). *Intergenerational Worship is NOT*. Refocusministry. Retrieved form <https://refocusministry.org/>
- David W. Manner. (2021). 6 Suggestions to Promote Healthy Intergenerational Worship. Lewis Center for Church Leadership. Retrieved form <https://www.churchleadership.com/leading-ideas/6-suggestions-to-promote-healthy-intergenerational-worship/>
- Glass, A. (2007). *Understanding generational differences for competitive success*. Industrial and Commercial Training, 39 (2), 98-103.
- Good, O. R. (1973). *An Analysis of Faculty Motivation to Work in the North Carolina Community College System*. (Doctor's thesis). Raleigh: North Carolina State University at Raleigh.

- Holly Catterton Allen. (2009). *Bringing the Generations Together: Support from Learning Theory*. Lifelong Faith Journal. Retrieved from https://faithformationlearningexchange.net/uploads/5/2/4/6/5246709/bringing_the_generations_together_-_allen.pdf
- Holly Catterton Allen, Christine Lawton Ross. (2012). *Intergenerational Christian Formation: Bringing the Whole Church Together in Ministry, Community and Worship*, Madison. Intervaritypress USA.
- Howard Vanderwell. (2008). *The Church of All Ages: Generations Worshiping Together*, Maryland: Alban Institute/Rowman & Littlefield, 11.
- James W. White. (1988). *Intergeneration Religious Education: Models, Theories, and Prescription for Interage Life and Learning in the Faith Community*. Birmingham, AL: Religious Education Press, 18.
- Kagan, S. (1990). *Cooperative Learning: Resources for Teachers*. California: Resourcesfor Teachers.
- Kenny Lamm. (2014). *Worship for the Ages – Intergenerational Unity*. Renewingworship. Retrieved from <https://www.renewingworshipnc.org/worship-for-the-ages-intergenerational-unity/>
- Mannheim, K. (1952). *The problem of Generation*, In Kecskemeti, P. (ed.), *Essays on the Sociology of Knowledge*, Routledge & Kegan Paul, London.
- Schoch T. (2012). *Turning the Ship Around with a Four-Generation Crew*. Information Management Journal, 46, 25-29.
- The American Heritage Dictionary (1992) 3rd Edition, Houghton Mifflin Company, New York.
- Theresa E Cho. (2011, 9 15). *The What and How of Intergenerational Worship*. [Blog post]. Retrieved from <https://theresaecho.com/2011/09/15/the-what-and-how-of-intergenerational-worship>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

เครื่องมือวิจัย

เจตคติของแต่ละเจนเนอเรชันที่มีต่อการทำพันธกิจการนมัสการ

: กรณีศึกษาคริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

- (1) พันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนา
 - 1.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการฟังพระวจนะหรือคำเทศนาในคริสตจักรของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 1.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการเทศนาในคริสตจักรของท่านในปัจจุบันเหมาะสมกับสมาชิกทุกเจนเนอเรชันหรือไม่ อย่างไร
- (2) พันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐาน
 - 2.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการอธิษฐานในคริสตจักรของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 2.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการอธิษฐานในคริสตจักรของท่านในปัจจุบันเหมาะสมกับสมาชิกทุกเจนเนอเรชันหรือไม่ อย่างไร
- (3) พันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธี
 - 3.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านศาสนพิธีในคริสตจักรของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 3.2 ท่านคิดว่ารูปแบบศาสนพิธีในคริสตจักรของท่านในปัจจุบันเหมาะสมกับสมาชิกทุกเจนเนอเรชันหรือไม่ อย่างไร
- (4) พันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญ
 - 4.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในคริสตจักรของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 4.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในคริสตจักรของท่านในปัจจุบันเหมาะสมกับสมาชิกทุกเจนเนอเรชันหรือไม่ อย่างไร
- (5) พันธกิจการนมัสการด้านการถวาย
 - 5.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อพันธกิจการนมัสการด้านการถวายในคริสตจักรของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 5.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการถวายในคริสตจักรของท่านในปัจจุบันเหมาะสมกับสมาชิกทุกเจนเนอเรชันหรือไม่ อย่างไร
- (6) ท่านเคยรับใช้หรือกำลังรับใช้ในพันธกิจการนมัสการในคริสตจักรของท่านหรือไม่ อย่างไร
- (7) ท่านคิดว่าพันธกิจการนมัสการในคริสตจักรของท่านด้านใดควรได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น และด้านใดที่ชอบที่สุดหรือควรคงไว้ เพราะเหตุใด

(8) ท่านคิดว่าอายุของสมาชิกคริสตจักรเป็นอุปสรรคต่อการรับใช้ในพันธกิจการนมัสการหรือไม่
อย่างไร

(9) ท่านคิดว่าคริสตจักรควรทำอะไรบ้าง เพื่อให้สมาชิกทุกเจเนอเรชันมีส่วนร่วมพันธกิจการ
นมัสการในคริสตจักรของท่าน

ภาคผนวก ข
เอกสารรับรองการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยพายัพ

AF 10-03

COA No. 65/021

PYU_REC No. 64/073

เอกสารรับรองการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Approval)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : เจตคติของแต่ละเจเนอเรชันที่มีผลต่อการทำพันธกิจการนมัสการ : กรณีศึกษา
คริสตจักรท้องถิ่นสังกัดคริสตจักรภาคที่ 14 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

Project title (English) : Attitude of Different Generations Toward Worship Ministry:
A Case study of Local Churches Under the 14th District Church
of Christ in Thailand

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นายศุภกริช สัมมาทรัพย์

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

วิธีการทบทวน (Reviewed Method) : การพิจารณาแบบเร่งรัด (Expedited Review)

เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน (AF 07-02)	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565
เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (AF 07-03)	ฉบับที่ 3 วันที่ 28 เดือน มกราคม 2565
เอกสารแสดงความสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย (AF 07-04)	ฉบับที่ 3 วันที่ 28 เดือน มกราคม 2565
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 3 วันที่ 28 เดือน มกราคม 2565
เครื่องมือวิจัย	ฉบับที่ 4 วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2565
ประวัติผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 28 เดือน มกราคม 2565

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยพายัพ

AF 10-03

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ขอรับรองว่าโครงการวิจัยดังกล่าว
ข้างต้นได้รับการรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ
แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

This is to certify that Payap University Research Ethics Committee has reviewed
and approved the above research protocol based on international guidelines for human
research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on
Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

Signed.....

(Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)

Chairperson, Research Ethics Committee,
Payap University

วันที่รับรองการพิจารณาจริยธรรม (Date of approval): February 2, 2022

วันหมดอายุ (Date of expiration): February 2, 2023

กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย : ทุกปี (ไปรษณีย์เอกสารอย่างน้อย 60 วันก่อน
วันหมดอายุใบรับรอง)

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

1. หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้อง
ขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
2. หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้
รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
3. การเขียนเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
4. ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
5. หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
พร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้อง
ดำเนินการก่อนที่ถึงสิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล	ศุภกริช สัมมาทรัพย์
Name	Mr.Supphakrit Sammasap
สถานที่ติดต่อ	189/452 ซอย14/2 หมู่ 9 โขควารีโฮม ตำบลหนองจ่อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50210
โทรศัพท์มือถือ	082-180-3395
อีเมล	birdyc12@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์ (M.Div.) สถาบันพระคริสต์ธรรมไทยใหม่ เชียงใหม่
พ.ศ. 2554	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่
พ.ศ. 2549	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา ช่างกลโรงงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิค ลำปาง
พ.ศ. 2544	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย ลำปาง
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำปาง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2564 - ปัจจุบัน	เลขานุการกรรมการดำเนินงานคริสตจักรภาคที่ 14
พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน	รักษาการศิษยาภิบาล คริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่ คริสตจักรภาคที่ 14
พ.ศ. 2563 - 2564	ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการดำเนินงานคริสตจักรภาคที่ 14
พ.ศ. 2556 - 2562	ผู้อภิบาลคริสตจักรแห่งความรักเชียงใหม่ คริสตจักรภาคที่ 14